

ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ 1975

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ :
ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ Ε. Ε. Ρ.

ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ 1975

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ;
ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ Ε. F. P.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είς όλον τον κόσμο, εἰς μίαν διαρκῆς μετα-
βασιμένην ἐξέλιξιν, τίθενται ἀπὸ συμφορῶν τὰ
ὑπάρχοντα πολιτικά, οἰκονομικά καὶ κοινωνικά συ-
στήματα. Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Εἰσαγωγή	Σελίς	3
Σκοπὸς τῆς ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕ- ΩΣ	"	7
Ἐνωμένη Εὐρώπη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς Ὁμοσπονδίας	"	8
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙ Ἡ ἀρχὴ τῆς διαιρέσεως τῆς ἐξου- σίας	"	10
Ἡ ἀρχὴ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐ- ξουσίαν	"	10
Εὐρωπαϊκὴ Ὁμοσπονδία	"	13
Α. Συνταγματικὴ Ὁμοσπονδία	"	13
Β. Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ὁμο- σπονδία	"	16
Γ. Ἐλευθερία καὶ σχηματισμὸς κοινω- νικῆς συνειδήσεως	"	21
Δ. Περιουσία καὶ Κοινωνικὴ ἀσφάλεια	"	22
Ε. Ὁμοσπονδοποίησις τῆς Κουλτούρας (τέχνης)	"	24
ΣΤ. Ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ ἀσφαλείας	"	26
Ἡ ἰδέα νὰ καταστῇ πράξις	"	29
Διεθνῆς σύμπραξις τῆς ΦΙΛΟΕΥΡΩ- ΠΑΪΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ	"	31

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είς όλον τόν κόσμον, είς μίαν διαρκῶς μεταβαλομένην ἐξέλιξιν, τίθενται ὑπό ἀμφοιβήτησιν τά ὑπάρχοντα πολιτικά, οίκονομικά καί κοινωνικά συστήματα. Οἱ παλαιοί, προσκεκολλημένοι εἰς σχεδόν ἀπηρχαιωμένας ιδέας, δέν εἶναι εἰς θέσιν νά δώσουν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν εἰς τά τεράστια προβλήματα τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος.

Ἀνταγωνιστικοί ἐξοπλισμοί τῶν διαφόρων κρατῶν εἰς τά παρασηκία ἑνός παρανοϊκοῦ ἐθνικισμοῦ. Μεγάλες δυνάμεις, οἱ ὁποῖες διαθέτουν ὄπλα ἀπειριορίστου καταστροφικῆς ἰσχύος, πόλεμοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, εἰς τό ἐσωτερικόν τῶν κρατῶν ἐπικίνδυνη συγκέντρωσις δυνάμεων καί κοινωνική ἀδικία, φτώχεια, πείνα καί πληθυσμιακή ἔξαρσις εἰς τόν Τρίτο Κόσμο. Αὐτή εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ Πλανήτου μας εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ αἰῶνος τῶν διαπλανητικῶν ταξιδίων.

Οἱ ἀντιθέσεις αὐτές καί ἡ ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων εἰς τόν τομέα τῆς πολιτικῆς, ἐπιστημονικῆς καί τεχνικῆς ἀποδόσεως, ἀποτελοῦν τό χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ ἄνευ σκοπιμότητος κατακερματισμός τῶν μετὰξυ διαφόρων ομάδων καί ὀργανισμῶν δυνάμεων, ὀδηγεῖ τήν ἀνθρωπίνην κοινωνία εἰς μίαν διαρκῶς ἐ-

πιταχυνομένην εξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνικῆς καί τῆς οἰκονομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ξεριζώνεται καί μεταβάλλεται σέ μπαλάκι παιγνιδιοῦ τῶν πολυποικίλων τεχνασμάτων τῆς προπαγάνδας καί τῆς διασημίσεως.

Ὁ κλασσικός φιλελευθερισμός δέν ἀνταποκρίνεται πλέον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μιᾶς μοντέρνας δημοκρατίας. Ἀπό τὴν μίαν πλευρὰν ὀδηγεῖ εἰς καταπίεσιν τῶν ἐπὶ μέρος ἀτόμων τῆς κοινωνίας, μέσθ δυναμικῶν, οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν συσσωρεύονται τὰ διαρκῶς ἄλυτα κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐπιζητοῦν τὴν ἐπίλυσιν τῶν μέσθ ολοκληρωτικῶν καθεστώτων. Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ ὑπὲρ τοῦ δέοντος συσσώρευσις δυνάμεων εἰς χεῖρας τῶν ἐπὶ μέρος κρατῶν, τὰ ὁποῖα ὡς μαζικοὶ ὀργανισμοί, μέ τούς γραφειοκρατικούς τῶν μηχανισμούς, Ἀστυνομία καί Στρατό, αἰσθάνονται ἀρμόδια εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπάρχοντος κοινωνικοῦ συστήματος καί τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐπὶ μέρος ἀντιθέσεων. Τόσον τὸ φιλελεύθερον κράτος ὅσον καί τὸ ολοκληρωτικόν τοιοῦτον εὐρίσκονται εἰς ἀδυναμίαν ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ κοινωνικοπολιτικὴ κρίσις ἐξαπλοῦται πέραν τῶν συνόρων ἑνός κράτους καί ὡς ἐκ τούτου, διαφεύγει τῶν μέτρων ἐπηρεασμοῦ ταύτη. Κομμουνισμός καί Φασισμός, εἶναι δύο χαρακτηριστικὰ παραδείγματα μέσθ τῶν ὁποίων κατεβλήθη προσπάθεια νά δοθῇ μία λύσις εἰς τὰς ἐν λόγῳ κρίσεις. Κοινὸ γνῶρισμα ἀμφοτέρων τῶν ἰδεολογιῶν εἶναι ἡ συγκέντρωσις τῆς

ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, σχετικῶς μέ τὴν οἰκονομίαν, κράτος καί κοινωνίαν, καθὼς καί ὁ στραγγαλισμός ὅλων τῶν πολυπλεύρων διαρθρώσεων, οἱ ὁποῖες ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μέ τὰ ὡς ἄνω ὀλοκληρωτικὰ συστήματα. Κατ'αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ ἄνθρωπος ὑποκόπτεται ἀπὸ τὰς ὑποστηρίζοντας αὐτὸν ὀμάδας καί παραδίδεται εἰς τὴν δύναμιν ἑνός ὀλοκληρωτικοῦ συστήματος. Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ βία καί ἡ καταπίεσις, οἱ ὁποῖες ὑπῆρξαν ἄγνωστες ἀκόμη καί κατὰ τὸν περασμένον αἰῶνα. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀδυναμία τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνίσταται εἰς τὴν ἀνικανότητα νά ἐξεύρουν μίαν πολιτικὴν λύσιν, ἡ ὁποία νά ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ μέγεθος καί τὸ βάρος τῆς ἀπειλῆς. Συνεπεία τούτου, μία σειρά ἀπὸ χῶρες ἀπώλεσαν τὴν δημοκρατικὴν τῶν διακυβερνήσεων, μέ ἀποτέλεσμα νά περιέλθουν εἰς τὸν κομμουνισμόν ἢ τὸν φασισμόν, εἰς ἄλλες δέ χῶρες ἡ δημοκρατία ἀπειλεῖται, ἐνῶ ἡ κρίσις ἐπιδυνοῦται.

Αἱ ἀνωτέρω περιγραφεῖσαι κοινωνικοπολιτικαὶ κρίσεις ἐπισημαίνονται εἰς πλείστας Εὐρωπαϊκὰς χώρας. Ἡ γηραιά αὐτὴ ἡπειρος, ὅμως, ἔχει τὴν δυνατότητα νά ἀναμετρηθῇ μαζί τῶν. Ἡ προθυμοποίησις τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης νά ἐπιλύσουν τὰ ἐθνικά, οἰκονομικά καί κοινωνικά τῶν προβλήματα ἐν πνεύματι ἐλευθερίας, εἶναι τόσον συνειδητὴ, ὅσον εἰς κανένα ἄλλο μέρος τῆς γῆς. Ἡ ἐνοποίησις καί ἡ κοινωνικὴ ἀνανέωσις τῆς Εὐρώπης, ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα τῶν ὑπολοίπων καταπιεζομένων λαῶν τῆς Ὑδρογείου.

Παρά ταῦτα, ἡ εὐκαιρία αὐτὴ τείνει νά ἀπο-

τύχη διά τῆς τακτικῆς τῶν ἐθνικοπολιτικῶν παρατάξεων. Ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως ἀπειλεῖται εἰς καταστροφὴν ἐξ αἰτίας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Δυστυχῶς, παρατηροῦνται:

Ἄσυγκράτητος οἰκονομική περίπλεξις, ἀνικανότης τῶν ἐθνικοπολιτικῶν παρατάξεων καὶ τῶν πολιτικῶν τῶν νά ἐπιλύσουν τὰ ἀνακύπτοντα προβλήματα, συνεχῶς δέ ἡ οἰκονομική κατάστασις τῶν ἐπί μέρους κρατῶν διαφεύγει ἐκ τοῦ ἐλέγχου των. Τοῦτο ὀδηγεῖ εἰς περιοδικὰς οἰκονομικὰς καὶ νομισματικὰς κρίσεις, οἱ ὁποῖες παραβλάπτουν τὴν εὐημερίαν ἀνάπτυξιν καὶ πλήρη ἀπασχόλησιν τοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ διακυμάνσεις αὗται δυσχεραίνουν τὴν ἐπίλυσιν τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ἰσχυροποίησιν τῶν ἐθνικιστικῶν τάσεων, αἱ ὁποῖαι εἰς διάστημα μιᾶς 25ετίας ἠπέιλησαν δύο φορές μέ καταστροφὴν τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐξελίξεως εἶναι ἡ διαγραφὴ ἐνός σαφοῦς κινδύνου ὑποταγῆς τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ἐπιροσὴν τῶν ἐκτός αὐτῆς μεγάλων δυνάμεων.

Ἡ συνειδητοποίησις ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ὄλων τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων προβλημάτων καὶ ἡ ταυτόχρονος ὑποβολὴ αἰτιολογημένων προτάσεων πρὸς ἐπίλυσιν των, ἀποτελοῦν τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς νέας Εὐρωπαϊκῆς Πολιτικῆς Δυνάμεως, τῆς ὁποίας ἡ προφυλακὴ καὶ ὀργάνωσις ἀποτελοῦν τό κέντρον μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδοῦ Παρατάξεως (E.F.P.), μέ τὴν ὁποίαν συνεργάζεται καὶ συμβαδίζει ἡ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Σκοπὸς τῆς ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ, πού βασικῶς εἶναι καὶ σκοπὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδοῦ Παρατάξεως εἶναι:

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, εἰς τὴν ὁποίαν, νά ἐξασφαλισθῶσιν ζωὴ, ἐλευθερία, ἀξιοπρέπεια καὶ δημιουργικὴ ἀνάπτυξις κάθε ἀνθρώπου, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο καὶ μέ τὰ αὐτὰ μέσα, ὡς καὶ ἡ διασφάλισις τῶν θεμελιωδῶν του δικαιωμάτων.

ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Συνηθίζεται νά μιλάμε πάντα για τήν αναγκαιότητα μιᾶς ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ. Αυτό βεβαίως είναι εὐχή καί ἐπιθυμία ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν. Ὅμως, δέν ἀρκεῖ νά εὐχόμαστε ἢ νά ἐπιθυμοῦμε κάτι. Ἀπαιτεῖται ἡ ἐπεξεργασία ἑνός προγράμματος, ἑνός σχεδίου ἂν θέλετε, ἐπί τῆς βάσει τοῦ ὁποίου θά ἐπιδιωχθῆ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνότης. Αυτό ἀκριβῶς τό πρόγραμμα, τό σχέδιο, θά πρέπει νά τό ἀποδεχθοῦν καί προεγκρίνουν οἱ Λαοί τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, προκειμένου νά ὀδηγηθῶμεν εἰς τήν ἀληθῆ πραγμάτωσιν τῶν στόχων μας.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙ

Ἡ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ, πρεσβεύει τήν Ἐνοποίησησιν τῆς Εὐρώπης ἐπί τῆς βάσει τῶν Ἀρχῶν τῆς Ὁμοσπονδίας. Τί εἶναι ὅμως Ὁμοσπονδία καί ποιό πρόγραμμα γενικώτερον ὑποστηρίζουμε; Εἰς τά ἐρωτήματα αὐτά θά προσπαθήσωμεν νά δώσωμε μία ἐμπειριστατωμένη καί σαφῆ κατά τό δυνατόν ἀπάντησιν.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ, εἶναι μιὰ Κοινωνικοπολιτικὴ τάξις, ἡ ὁποία συνίσταται στήν ἐλευθέρα καί κατά δημοκρατικὴν διαδικασίαν Ἐνωσιν ἐπί μέρους κατηγοριῶν, κοινωνικοπολιτικῶν συνόλων καί ἀτόμων.

Στόχος τῆς, ἡ ἐλευθερία τοῦ καθενός, ἡ ὁποία σήμερον ἀπειλεῖται ὄχι μόνον ἀπό τήν δύναμιν τοῦ κράτους, ἀλλά καί ἀπό τά διάφορα ἄλλα συλλογικά ὄργανα, τά ὁποῖα ἐπιδιώκουν τήν καταστροφὴν τῆς συνθέσεως τῶν μικρῶν ὁμάδων ἢ φορέων. Ἡ ταυτόχρονος καί μέ δημοκρατικὴν ἐκλογὴν συμμετοχὴ ἑνός ἀτόμου σέ διάφορες κοινωνικὲς ὁμάδες, ἐπιτρέπει τήν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητος καί ἀποτελεῖ τήν καλύτερη προστασία κατά τῆς ὀλοκληρώσεως, πού ἔχει ὡς ἀναπόφευκτον ἐπακόλουθον, τήν τυραννίαν. Ἡ Ὁμοσπονδία, σχεδιάζει μία κοινωνία τῆς ἀνοχῆς καί δι' αὐτόν τόν λόγον κάθε μέσον ὀλοκληρωτισμοῦ ἀπορρίπτεται.

Ἡ ἀνοχή ὅμως δέν ἐφαρμόζεται ἐπ' οὐδενί ἐναντι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν στόχων τῶν, χρησιμοποιοῦν δυναμικά μέσα, καταργοῦν τίς ἐλεύθερες ἐκλογές καί προσπαθοῦν νά θεμελιώσουν δικτατορίας.

Τό ὀμοσπονδιακό πολιτικὸ σύστημα, δέν ἐξαντλεῖται κατά κανένα τρόπο σέ μία καθημερινὴ πολιτικὴ χωρὶς ἀξίες. Τά προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας ἀπαιτοῦν ἕνα μακροπρόθεσμο προγραμματισμὸ στόχων, τά ὁποῖα ποτέ δέν δύνανται νά εἶναι χωρὶς ἀνθρωπιστικὲς ἀξίες. Διὰ νά διευκολυνθῆ αὐτὴ ἡ συζήτησις τῶν προβλημάτων, δημιουργεῖται μιὰ ἱεράρχησις τῶν ἀξιῶν, ἡ ὁποία τίθεται ἀνοικτὰ ὑπ' ὄψιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἡ Ὁμοσπονδία δέν εἶναι καμμιά ἰδεολογία, ἡ

ὅποια προσπαθεῖ, πίσω ἀπό τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐπί μέρους ἀτόμων ἢ κοινωνικῶν ὁμάδων, νὰ παρουσιάσῃ τοὺς στόχους τῆς μέ τὸ ἔνδυμα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν νομικῶν κανόνων. Ἡ Ὁμοσπονδία εἶναι, ἐκτός τῶν ἄλλων, μία μέθοδος ἀναλύσεως καὶ ἐλευθέρως ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας, τῆς κοινωνίας καὶ τῶν κρατικῶν ὀργάνων. Ἡ Ὁμοσπονδία, σάν μία κοινωνικοπολιτικὴ τάξις, τῆς ὁποίας συνισταμένη εἶναι ἡ ἐλεύθερη καὶ κατὰ δημοκρατικὴν διαδικασίαν ἔνωσις ἐπὶ μέρους κατηγοριῶν κοινωνικοπολιτικῶν συνόλων καὶ ἀτόμων, διέπεται ἀπὸ δύο θεμελιώδεις ἀρχάς, ἀφ' ἑνὸς τῆς διαιρέσεως τῶν ἐξουσιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ ἀρχὴ διαιρέσεως τῆς ἐξουσίας

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται εἰς κοινωνικά σύνολα ἢ κλιμάκια, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὐταὶ ἐπιδρῶν. Μόνον τὰ προβλήματα, τὰ ὅποια ἔνεκα τῆς οὐσίας καὶ τῆς ὑφῆς των, δέν δύνανται νὰ ἐπιλυθῶν ἐκ τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν συνόλων, θὰ μεταβιβάζονται εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα, διὰ νὰ τυγχάνουν τῆς καταλλήλου ἐπεξεργασίας ἀπὸ εἰδικούς.

Ἡ ἀρχὴ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν

Ὁ καθένας ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ ὀρίζει, ἐπιρρεάζει καὶ ἐλέγχει τὰ κοινωνικά ἐπίπεδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων καθ' οἷονδὴποτε τρόπον λαμβάνονται ἀποφάσεις.

Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν προκύπτει ἡ

ἀρχὴ τοῦ συναποφασίζεῖν τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων. Αὕτη περιέχει καὶ προσδιορίζει τὸ δικαίωμα τῶν κανόνων τῆς συνυπάρξεως ἐντὸς τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων, τουτέστιν τὴν συνταγματικὴν ἢ καταστατικὴν αὐτονομίαν.

Οἱ ἀρχές ὑποδιαιρέσεως καὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἔχουν μίαν διαρκῶς αὐξανομένην σημασίαν, διότι ἡ ἐξουσία κάθε ἀνθρώπου, διὰ τῶν ἀνακαλύψεων εἰς πολλοὺς τομεῖς καὶ λόγῳ τῆς τεχνικῆς προόδου, αὐξάνεται διαρκῶς. Π.χ. μέ τὴν διερεύνησιν τῶν μυστικῶν τῆς κληρονομικότητος, προκύπτει τὸ ἐρώτημα τῆς βιολογικῆς ἐξελίξεως. Ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὰ μυστικά τοῦ Σύμπαντος καὶ δημιουργεῖ μέ τὴν τεχνικὴν τῶν εἰρηνικῶν καὶ στρατιωτικῶν δορυφόρων, ἀπεριόριστος δυνατότητες ἐλέγχου καὶ κυριαρχίας τοῦ Πλανήτου μας. Ἀνακαλύπτει χημικά μέσα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ μεταβληθῇ ἡ αἴσθησις καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου. Μέ τὴν διάσπασιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἀνεκάλυψεν ὁ ἄνθρωπος ἐπικίνδυνες δυνατότητες ἐξευρέσεως ἐνεργείας. Οἱ κομπιούτερς ἔδωσαν τὴν δυνατότητα στὸν ἄνθρωπο ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου νὰ προβαίη εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν ἀπεριόριστου ποσότητος στοιχείων. Ὅμως, διὰ τῆς ἀλματώδους ἐξελίξεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, αὐξάνεται καὶ ὁ κίνδυνος καταχρήσεως τῆς ἐξουσίας διὰ τῶν ὀλίγων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν κορυφὴν τῶν κρατικῶν καὶ κοινωνικῶν φορέων. Κάθε συγκέντρωσις ἐξουσίας εἰς τὰ ἀνώτερα κλιμάκια, ἐπιβαρύνει τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ἐξου-

σίαν καί καμουφλάρει τά κοινωνικά συμβάντα.

Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω, ἐπέιγει ὁ ἀγῶνας κατὰ τοῦ συγκεντρωτισμοῦ τῆς ἐξουσίας ἡ ὁποία, ὅταν δέν ὑπάρχουν πραγματικοί λόγοι, πρέπει νά ἐλέγχεται διά δημοκρατικῶν μέσων. Ἡ διαίρεσις τῆς ἐξουσίας, πρέπει, σύμφωνα μέ τίς ἀλλαγές στήν οἰκονομία, τεχνική καί τήν συνείδησιν τοῦ ἀνθρώπου, νά προσδιορίζεται εἰς ὅλα τά κλιμάκια διά τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τήν ἐξουσίαν, μέ δημοκρατικήν διαδικασίαν.

Εἰς πολλά μέρη τοῦ κόσμου, ἐδημιουργήθησαν συγχρόνως καί ἀνεξαρτήτως ἡ μία ἀπό τήν ἄλλη διάφοροι ἐπιστημονικά θεωρίαι καί μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι εἰς πολλά σημεῖα ἐπικαλύπτονται μέ τὰς ἀρχάς τῆς Ὁμοσπονδίας. Ὑπῆρξαν ἀνακαλύψεις μεμονωμένως εἰς ἐπιστήμας, τῶν ὁποίων ἡ κατανόησις δέν εἶναι ἐφικτή. Ἡ Ὁμοσπονδία δίδει εἰς ὅλας αὐτάς τὰς ἐγκατεσπαρμένας ἀνακαλύψεις μίαν πνευματικήν συσχέτισιν καί ἀλληλουχίαν. Ἡ συνεπῆς χρησιμοποίησις τῶν ἀρχῶν ὑποδιαίρέσεως τῆς ἐξουσίας καί συμμετοχῆς εἰς αὐτήν, μᾶς ἐπιτρέπει νά ὁμιλοῦμεν διά μίαν συνταγματικήν καί κοινωνικοπολιτικήν Ὁμοσπονδίαν, αἱ ὁποῖαι συνενούμεναι ἀποτελοῦν τήν Ὁμοσπονδίαν.

Ἡ Ὁμοσπονδία, ὡς κοινωνικοπολιτικό σύστημα, ἔχει ἀντιληφθῆ ὅτι οἱ μεγαλύτεροι κίνδυνοι τῆς ἐποχῆς μας, καθιστάμενοι ὀλοέν ἀπειλητικώτεροι, προέρχονται ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς περιοριστικότητος ἐπιλύσεως τῶν διαφόρων προβλημάτων εἰς ἐθ-

νικο-κρατικά πλαίσια καί τόν συγκεντρωτισμό τῶν ἐξουσιῶν. Ἡ λογική τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ὅτι, διά τῆς δημιουργίας μιᾶς διεθνούς Ὁμοσπονδίας, μέ βασικᾶς ἀρχάς, τήν διαίρεσιν τῶν ἐξουσιῶν καί τήν συμμετοχήν εἰς αὐτάς ὡς ἀνωτέρω ἀνεπτύχθη, θά ἠδύνατο νά δώσῃ ικανοποιητικᾶς λύσεις εἰς πολλά καί σοβαρά προβλήματα τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς π.χ. ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης, ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος, ἡ λογική χρησιμοποίησις τῶν πρώτων ὑλῶν καί πηγῶν ἐνεργείας, ἡ ἐξασφάλισις τῶν μέσων διατροφῆς δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἡ ἀρμονική καί σύμμετρος οἰκονομική ἀνάπτυξις κλπ.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Εἰς τήν συνέχειαν, θά ἐπιχειρήσωμεν νά παρουσιάσωμε τό σχέδιο (μοντέλλο) μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας, ὅπως πιστεύομεν πῶς πρέπει τοῦτο νά ἐπικρατήσῃ καλύπτων ὅλους βασικῶς τοὺς τομεῖς μιᾶς Ὁμοσπονδιακῆς ἐνώσεως.

A. Συνταγματική Ὁμοσπονδία

1. Οἱ Εὐρωπαϊκοί πορεῖς ἐξουσίας χαρακτηρίζονται ἀπό μίαν ἔλλειψιν δημοκρατίας. Τοῦτο ἔχει ὀδηγήσει εἰς τήν ἐλλειπῆ ἀντιπροσώπευσιν ἢ ἐκπροσώπευσιν τῶν εἰς μειονεκτικήν κατάστασιν εὐρισκομένων κοινωνικῶν τάξεων, ἐνῶ αἱ διεθνεῖς ἐπιχειρήσεις ἔχουν δημιουργήσει ἤδη ἓνα εἶδος εὐρωπαϊκῆς ὀλοκληρώσεως ἢ συγκεντρώσεως. Ἐξ ἄλλου βλέπομεν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκᾶς Ἐνώσεις, ἰδιαιτέρως εἰς τήν Κοινήν Ἀγοράν καί τό Εὐρωπαϊκόν Κοινοβούλι-

ον, ένα αξιολογικό σημείο έκκινήσεως δια τήν δημιουργίαν μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμοσπονδίας.

Προσβέουμεν τήν ὑπό τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν ἀπ' εὐθείας ἐκλογήν μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας τά μέλη ὀφείλουν νά μὴν ἀνήκουν εἰς τὰς ἐπί μέρους εὐρωπαϊκᾶς κυβερνήσεις.

2. Προσβέουμεν τήν σύγκλησιν μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία θά ἐπεξεργασθῆ τό Σύνταγμα τῆς Ὁμοσπονδίας, εἰς τό ὁποῖον θά σχεδιάζεται ἡ ὁμοσπονδιακή κοινωνική τάξις καί τό ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ, θά ὑποβληθῆ εἰς τοὺς λαούς τῆς Εὐρώπης πρός ἔγκρισιν.

3. Ὡς μελλοντικά ὄρια τῆς Ὁμοσπονδίας ἐκλαμβάνομεν τήν ἐδαφικήν περιοχὴν ὅλων τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι θά ἀποφασίσουν τήν εἰσδοχὴν εἰς τήν Ὁμοσπονδίαν καί αἱ ὁποῖαι θά ἔχουν ἐγκρίνει τό Σύνταγμα. Σχετικῶς μέ τὰς αἰτήσεις εἰσδοχῆς εἰς τήν Ὁμοσπονδίαν, ἀποφασίζει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κυβέρνησις.

4. Βασικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος.

- Τό Σύνταγμα ὀφείλει νά ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν ἀρχῶν περί ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1948.
- Τὰ δικαιώματα ἰσότητος καί ἐλευθερίας ἰσχύουν κατὰ τόν ἴδιον τρόπο δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἄτομα τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐθνικῶν, κοινωνικῶν, τοπικῶν ἢ πνευματικῶν ὁμάδων εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν.
- Ἰδρύσιν νομοθετικῶν φορέων εἰς ὁμοσπονδιακὰ πλαίσια, ὅπως ἡ ὁμοσπονδιακὴ βουλή, τοπικὴ

βουλή καί ἓνα οἰκονομικὸ καί κοινωνικὸ συμβούλιο. Ἡ μεταξὺ τῆς διοικήσεως καί τῆς νομοθετικῆς καί νομικῆς ἐξουσίας σχέσις, θά ρυθμίζεται βάσει τῆς ἀρχῆς διαχωρισμοῦ τῆς ἐξουσίας.

- Ἐνα εὐρωπαϊκὸ δικαστήριον νά ἀγρυπνῆ δια τήν ἐφαρμογὴν τῶν βασικῶν καί ἀνθρωπιστικῶν δικαιωμάτων, τήν συνταγματικότητα τῶν νόμων καί τήν συνταγματικότητα τῆς διοικήσεως εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ὁμοσπονδίας καί τῶν ἐπί μέρους Κρατῶν. Τό δικαστήριον θά ἀποφασίζῃ δια τὰς μεταξὺ τῆς Ὁμοσπονδίας καί τῶν Κρατῶν διαφορὰς καί κατὰ τρόπον τελεσίδικον.

- Ἡ Ὁμοσπονδία εἶναι ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνος καί ἀρμόδιος δια τήν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν καί νομισματικὴν πολιτικὴν. Θά ἰδρυθῆ μία Τράπεζα, ἡ ὁποία δια τῶν χρηματοδοτήσεων καί δανείων της, νά διευκολύνη τήν ἐξίσωσιν τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τῶν ἐπί μέρους χωρῶν.

- Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις θά ἔχη περιορισμένας ἀρμοδιότητας εἰς τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας, φορολογίας, συγκοινωνίας, ἐπιστήμης, παιδείας, ἔρευνας, διατηρήσεως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τήν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν.

5. Ὡς πρός τὰ ἔθνη καί τὰς ἐθνικὰς ὁμάδας, προσβέουμεν τὰ κάτωθι:

Αἱ περιφέρειαι νά εἶναι δημοκρατικὲς μονάδες, οἱ ὁποῖες νά διαθέτουν μίαν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, νομικὴν δικαιοδοσίαν καί κυβέρνησιν. Μέ-

σω τῶν τοπικῶν κοινοβουλιῶν ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τῆς Ὁμοσπονδίας. Αἱ τοπικαὶ κυβερνήσεις ἔχουν δικαίωμα νὰ εἰσπράττουν φόρους καὶ ἔχουν ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῆς οἰκονομίας, δημοσίας τάξεως (ἀστυνομία), παιδείας, πολιτισμοῦ καὶ πανεπιστημίων.

Διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς τοπικοπεριφερειακῆς διαρθρώσεως, ἡ ὁποία νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐθνικὰς ὁμάδας, πρεσβεύομεν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν ὡς ἄνω ἐθνικῶν ὁμάδων. Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐνώσεων πού ἔχουν ὡς γνώρισμα τὸ ὁμοιόμορφον τῆς γλώσσης, ἢ τὰ τέως ἐθνικὰ κράτη, ἰδρύεται ὑπὸ τῶν περιφερειῶν ἓνα πολιτιστικὸν συμβούλιον. Ἐγκρίνουν πλαίσια νόμων, ἰδιαιτέρως εἰς θέματα ἐκπολιτιστικά, τὰ ὁποῖα κρίνονται ἀπαραίτητα πρὸς διατήρησιν τῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας τοῦ ἔθνους ἢ τοῦ γλωσσικοῦ χώρου.

6. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες εἰς ἓνα Ὁμοσπονδιακὸ σύστημα, ἀποκτοῦν μίαν διεύρυνσιν τῶν ἀρμοδιοτήτων των. Ἀντιστοίχως, αὐξάνεται καὶ τὸ ἐκ φόρων μερίδιόν των, τὰ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ διατεθῇ καὶ νὰ εἶναι ἐπαρκές διὰ τὸ κτίσιμο σχολείων, πολιτιστικῶν κέντρων, ἐγκαταστάσεων σπόρ, διατήρησιν τοῦ πρασίνου, ἐξυγίανσι τῶν πόλεων καὶ διατήρησιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καθ' ὅλην τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιοχὴν.

B. Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ὁμοσπονδία

Σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ὁμοσπονδίας εἶναι ἡ ὑπερνίκησις χωλαινόντων οἰκονο-

μικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀγώνων ἐξουσίας, διὰ συγχρόνου διευρύνσεως τοῦ χώρου τῆς ἐλευθερίας τοῦ κάθε ἀτόμου καὶ τῶν ἐπὶ μέρους κοινωνικῶν ὁμάδων. Εἰς τὰ πλαίσια αὐτά, τὸ δικαίωμα ἢ τὸ δίκαιον περὶ ἀπεργίας λαμβάνει ἓνα νέο χαρακτήρα. Τὸ ἀξίωμα διαιρέσεως τῆς ἐξουσίας ἐμπεριέχει, ὄχι μόνον τὴν αὐτονομίαν τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων, ἀλλὰ συγχρόνως ἐπιτυγχάνει συνεργατικὴν συνένωσιν μεγαλύτερων κοινωνικῶν ὁμάδων, πρὸς ἐπίτευξιν κοινωνικοπολιτικῶν στόχων πού νὰ ἐπηρεάζουν τὴν κοινωνικὴν τάξιν εἰς τὸ συνολόν της. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ὁμοσπονδία ἀναλογίζεται αὐτὸ σάν ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα της προβλήματα, δηλαδή, ὅλες οἱ οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀσθενεῖς τάξεις μιᾶς μοντέρνας κοινωνίας πρέπει νὰ εἶναι ἰσότιμοι.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ὁμοσπονδία ἀσπάζεται τὴν ἐλευθέρα οἰκονομία καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὄρον ἐννοοῦμεν, τὴν ἰδίαν εὐθύνην, λειτουργίαν τῶν ἐπιχειρήσεων. Αὐτὴ, ἀπορρίπτει ἐπίσης, μίαν κεντρικῶς διευθυνομένην σοσιαλιστικὴν οἰκονομία κομμουνιστικοῦ τύπου, διότι ὁδηγεῖ σέ ἓνα συγκεντρωτισμὸ τῆς ἐξουσίας εἰς χεῖρας τοῦ κράτους, τὴν καταπίεσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ βλάπτει τὴν οἰκονομίαν κατὰ τρόπον ἀνεπανόρθωτον. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ πρωτοβουλία πρέπει νὰ παραμείνη ὡς κινητήριος δύναμις τῆς οἰκονομικῆς προόδου. Ὡς ὑποστηρικταὶ τῆς Ὁμοσπονδίας, διαφωνοῦμεν διὰ τὰ οἰκονομικά καὶ κοινωνικοπολιτικά μέτρα πού εὐνοοῦν ὑπερμέτρως τὴν μεγάλην βιομηχανίαν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ μηχανισμοὶ τῆς ἀγορᾶς λειτουργοῦν πλημμελῶς ἢ καθόλου καὶ

πού δέν ένθαρρύνουν τόν τομέα τῆς μικρᾶς καί μεσαίας ἐπιχειρήσεως, εἰς τήν ὁποίαν ἔχει διατηρηθῆ ὁ μεταξύ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐλεύθερος ἀνταγωνισμός.

Ἡ παραγωγή εἶναι μία κοινωνική διαδικασία. Εἰς τήν διαδικασίαν αὐτήν δέν συμμετέχουν μόνον αἱ ἐπιχειρήσεις, ἀλλά ἀμέσως ἢ ἐμμέσως λαμβάνουν μέρος καί οἱ νομικές ἀρχές, ἡ ἀστυνομία, τά μέσα ἐνημερώσεως, συγκοινωνιακά μέσα, σχολεῖα, πανεπιστήμια καί ἄλλες ὑπηρεσίες. Ἡ παραγωγή ὑποβάσταζεται ἀπό ὑπαλλήλους, ἐργάτες, ἐπιχειρηματίας, τεχνικούς καί ἐρευνητάς. Αἱ ἄξια λόγου ἀποφάσεις κατὰ τήν παραγωγικήν ὡς ἄνω διαδικασίαν καί δῆ εἰς τās μεγάλας ἐπιχειρήσεις, δέν ἐνδείκνυται νά εὐρίσκωνται εἰς χεῖρας ὠρισμένων ἰδιοκτητῶν μιᾶς ἐπιχειρήσεως καί μάλιστα ἄνευ ἐλέγχου καί ἐπιρροῆς. Ὑποστηρίζομεν τήν συμμετοχήν τῶν ἐργαζομένων εἰς τήν διοίκησιν τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, τόσον εἰς τό ἐργοτάξιον ὅσον καί εἰς τήν διοίκησιν καί τās ὑπηρεσίας ἐλέγχου αὐτῶν. Ἐπίσης ὑποστηρίζομεν τήν δημιουργίαν νόμων περί ἐλέγχου τῶν καρτέλ καί τῶν τράστ.

Ἐπίσης προεσβέουμεν τήν συμμετοχήν τῶν ἐργαζομένων εἰς μικρᾶς καί μεσαίας ἐπιχειρήσεις. Κατά τό δυνατόν, αἱ μεγάλα ἐπιχειρήσεις, ὀφείλουν εἰς τās διοικητικές ὑπηρεσίας, νά ἐπιτύχουν μίαν μεγαλυτέραν αὐτονομίαν τῶν ἐργαζομένων. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον, ἀναμένεται ὅπως, ἡ προσωπική πρωτοβουλία καί εὐθύνη τοῦ κάθε ἐργαζομένου καί τῶν ὁμάδων, εἰς μίαν διαρκῶς αὐξανομένην οἰκονομίαν

καί συγκέντρωσιν τῶν παραγωγικῶν μέσων, παραμείνη ἀνέπαφος.

Δέν προεσβέουμεν τήν ἐντελῶς ἐλευθέραν οἰκονομίαν, ὅπως ἀκριβῶς ἐπίσης καί τήν τοιαύτην ἐνός δικτατορικοῦ προγραμματισμοῦ διά τῆς κεντρικῆς γραφειοκρατίας του. Ὁ ἀπόλυτος φιλελευθερισμός ὁδηγεῖ πολλές φορές εἰς μίαν ἄσκοπον σπατάλην οἰκονομικῶν ἀγαθῶν, ὅπως λ.χ. ἀνεικεμέταλλευτοι παραγωγικά ἐγκαταστάσεις ἢ ἀδιάκριτος σπατάλη ἀπό πρῶτες ὕλες. Ἡ σωρεία καί ἡ πληθώρα τῶν διαφομίσεων, διά τῶν ὁποίων ἐπιτυγχάνεται τεχνικῶς μία διεύρυνσις τῶν ἀναγκῶν, πρέπει ὅπωςδήποτε νά περιορισθοῦν. Συστήνομεν ἕνα σύστημα περισσότερον ἐλαστικόν, διά τοῦ ὁποίου, ἐν τῷ πλαίσιῳ οἰκονομικῶν κανόνων, νά διασφαλισθῆ πλήρης ἀπασχόλησις τῶν ἐργαζομένων, δυνατή σταθερότης τιμῶν καί ὅλα αὐτά εἰς ἕνα ἀποκεντρωμένο οἰκονομικό σύστημα.

Εἰς τὰ πλαίσια ἐνός μερικοῦ καί ἐντός ὀρισμένων πλαισίων προγραμματισμοῦ, ἀνήκουν τὰ κάτωθι:

- Οἰκονομική πολιτική, ἡ ὁποία νά ἐξισώνη τās οἰκονομικές διακυμάνσεις.
- Συμπλήρωσιν τῆς κοινωνικῆς ὑποδομῆς (νοσοκομεῖα-γηροκομεῖα κλπ).
- Μία εὐρωπαϊκή περιφερειακή πολιτική καί δημιουργία ἐργατικῶν εὐκαιριῶν κατὰ τό δυνατόν εἰς αὐτάς τās θέσεις πού οἱ ἄνθρωποι κατοικοῦν, διά νά ἀποτραπῆ ἡ μετακίνησις

αυτῶν εἰς τὰς ὑπαρχούσας βιομηχανικὰς περιοχάς.

- Πολιτικὴ ἀναπτύξεως τῶν βιομηχανικῶς ὑποαναπτύκτων περιφερειακῶν ζωνῶν.
- Διαρθρωτικὸ προγραμματισμὸ διὰ μίαν συντονισμένην οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν
- Διαμόρφωσιν τοῦ περιβάλλοντος (ὕδρευσιν-δενδροφύτευσιν κλπ).
- Προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Βασικὸς παράγων τοῦ χρήματος καὶ τῶν ἐπενδύσεων εἶναι τὰ δάνεια. Αὐτὰ δὲν θά πρέπει νὰ εἶναι ἓνα ὄργανο συγκεντρωτισμοῦ. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον συστήνομεν τὸ ὅλον τραπεζικὸν σύστημα νὰ εἶναι προσηρμοσμένον εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ ὅλου ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νόμων φορολογίας ὀφείλει νὰ περιορισθῇ, τὸ δὲ περιεχόμενον των νὰ ἀπλοποιηθῇ. Συστήνομεν ἰδιαιτέρως μίαν προοδευτικὴν φορολογίαν τοῦ φόρου εἰσοδήματος καὶ κληρονομίας, καθ' ὅσον ἐξ αὐτοῦ θά ἀποφευχθῇ μία ὑπερσυγκέντρωσις τῆς περιουσίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς συγκέντρωσις ἐξουσίας. Μία ἐξίσωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν φορολογικῶν συστημάτων, θά ἀποτρέψῃ τὴν ἀλλοίωσιν ἢ παραμόρφωσιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἐν συσχετισμῷ μέ τὸ πρόγραμμα σχηματισμοῦ περιουσίας ὑπὲρ τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων τάξεων, ἢ τῶν μὴ ἐχόντων περιουσίαν, θά ἐπιδιωχθῇ ὅπως ἡ φορολογία εἰσοδήματος καὶ κληρονομίας νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς μέχρι τοῦδε.

Γ. Ἐλευθερία καὶ σχηματισμὸς κοινωνικῆς συνειδήσεως

Ἡ θέλησις τοῦ συνόλου μιᾶς κοινωνίας μεταβιβάζεται, μέσω τῶν πολιτικῶν παρατάξεων καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλεγομένων ἀντιπροσώπων (βουλευτῶν), εἰς τοὺς κρατικούς φορεῖς. Αἱ πολιτικαὶ παρατάξεις διὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν βασικὸν τοῦτον ρόλον τῆς δημοκρατίας, πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαμορφώσουν τὰ προγράμματά των ἐλεύθερα καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ οἰασδήποτε πιέσεις. Ἐπίσης, θά πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιήσουν ταῦτα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ ἔσοδα τῶν πολιτικῶν παρατάξεων πρέπει νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν. Τὸ μερίδιον κἀθε παρατάξεως θά πρέπει νὰ ὑπολογίζεται βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων αὐτῆς.

Ἡ δημιουργία ἐνός Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου, θά τοποθετήσῃ τὴν δημοκρατίαν εἰς εὐρύτατα πλαίσια. Τὸ Συμβούλιον αὐτὸ ὀφείλει, κατὰ συμβουλευτικὸν καὶ ἐλεγκτικὸν τρόπον, νὰ ἐπιδραῖ εἰς ὅλους τοὺς φορεῖς τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ τῆς οἰκονομίας. Τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ ἐπιλέγεται ἀπὸ ἐπαγγελματικὰς ἐνώσεις συνδικαῖα, καταναλωτικούς συνδέσμους καὶ ἄλλα ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα. Τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν καλυτέραν διακίνησιν τῶν πληροφοριῶν ἀπὸ τὸν λαὸν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ καταστήσῃ περισσότερο ἐμφανεῖς τὰς ὑπὸ τῶν ἀνυνύμων ἐπιρροάς.

Ἡ χρηματοδοτική καί νομοθετική ἀνεξαρτησία τοῦ ραδιοφώνου καί τῆς τηλεοράσεως πρέπει νά ἐξασφαλισθῇ πάση θυσία, ἡ δέ διοικήσεις αὐτοῦ πρέπει νά ἀσκήται ὑπό ἑνός ἀνεξαρτήτου ἀπέναντι τοῦ κράτους, ὀργανισμοῦ. Πολυάριθμοι πηγαί πληροφοριῶν ἀποτελοῦν ἀνάγκην ζωῆς τῆς δημοκρατίας. Ὅπου ἡ ἐλευθερία συλλογῆς πληροφοριῶν, δι' ἑνός ὑπερσυγκεντρωτισμοῦ τοῦ τύπου περιορίζεται εἰς ὀρισμένα χέρια ἐπιφέρει συνεχεῖς ζημίας εἰς τήν ὑπόστασιν ἑνός δημοκρατικοῦ Κράτους.

Δ. Περιουσία καί Κοινωνική ἀσφάλεια

Εἰς μίαν ὁμοσπονδιακὴν κοινωνίαν, τόσον ἡ ἰδιωτική καί κοινοπρακτική περιουσία, ὅσον καί ἡ δημοσία τοιαύτη, εἶναι δεδικαιολογημένη. Ἡ δημοσία περιουσία ἐμπεριέχει τό χαρακτηριστικόν τοῦ συγκεντρωτισμοῦ. Διὰ τόν λόγον αὐτόν, ἡ δημοσία περιουσία πρέπει νά μεταβιβάζεται ἢ νά εὐρίσκεται ὑπό τύπον Τραπεζῶν, Πανεπιστημίων, Σχολείων, Νοσοκομείων, Ναυπηγείων, συμφῶνως πρός τό ἀξίωμα τῆς διαιρέσεως καί συμμετοχῆς εἰς τήν ἐξουσίαν. Ἡ μεταβίβασις δέ ὀφείλει νά πραγματοποιηθῇ εἰς κοινοτικά, τοπικά, ἐθνικά καί εὐρωπαϊκά πλαίσια.

Ἡ ἰδιωτική περιουσία ὀφείλει νά ἐνισχύσῃ τήν ἀνεξαρτησίαν τοῦ καθενός ἀπέναντι τοῦ κράτους καί τῆς κοινωνίας. Ἡ προσωπικότης ἑνός ἀνθρώπου ἐξελίσσεται ἐν μέρει καί ἀπό τήν ὕλικήν περιουσίαν. Ἡ ἰδιοκτησία δέν πρέπει νά εἶναι δικαίωμα τῶν ὀλίγων. Διὰ τόν λόγον αὐτόν συστήνομεν τόν

σχηματισμόν περιουσίας καθῶς καί ἀνεκτὴν κατοικίαν εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, οἱ ὁποῖες στεροῦνται μέχρι τοῦδε ἰδιοκτητοῦ κατοικίας.

Ἡ δίκαια κατανομή τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας-τῆ βοηθεία τῆς φορολογίας- πρέπει νά ἔχη ὡς πρωταρχικόν στόχον τήν εὐρεΐαν διασποράν ταύτης.

Ἡ ἰδιωτική περιουσία δέν πρέπει νά ὀδηγῇ εἰς μίαν ἐμφανῆ ἢ καμουφλαρισμένην καταπίεσιν τῶν ἀδυνάτων. Φυσικοὶ πόροι ἢ ἄλλα παραγωγικά μέσα, πρέπει νά χρησιμοποιοῦνται διὰ τό καλόν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ ἀπαλλοτριώσις πρέπει νά πραγματοποιεῖται διὰ νόμου ἢ βάσει νόμου, ὁ ὁποῖος συγχρόνως θά ὀρίζει καί τόν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως. Τό ἔδαφος ὅπως καί ὁ ἥλιος, ὁ ἀέρας, τό νερό κλπ. ἀνήκουν εἰς τὰ βασικά ἀγαθὰ τῆς ζωῆς. Κερδοσκοπία ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δέν ἐπιτρέπεται. Συστήνομεν μίαν νέαν νομοθεσίαν καί δίκαιον ἐδάφους, ἡ ὁποία πρέπει νά εἶναι διαμορφωμένη κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὰς βασικάς προϋποθέσεις, διὰ τήν ἀνάπτυξιν καί βελτίωσιν τοῦ τρόπου ζωῆς τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καί νά ἐξασφαλίζεται ἡ διατροφή τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐκτός τοῦ σχηματισμοῦ ἰδιοκτητοῦ περιουσίας καί εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς δικαίας κοινωνικῆς τάξεως, συστήνομεν καί τὰ κάτωθι:

- Τό δικαίωμα ἀπασχολήσεως καί τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐπακόλουθον ἑνός μίνιμουμ εἰσοδήματος διὰ τούς ἐπιθυμούντας ἐργασίαν.

- Έλευθέραν μετακίνησιν τῶν ἐργαζομένων εἰς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην.
- Μίαν ἐξασφαλισμένην περίθαψιν εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἢ γήρατος.

Ἡ δημιουργία μοντέρνων γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἄνευ βιολογικῶν μέσων καὶ μία οἰκολογικῶς σωστὴ διατήρησις τῶν ζώων, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ βασικά προβλήματα τοῦ μέλλοντος.

Ε. Ὁμοσπονδοποιήσις τῆς Κουλτούρας (τέχνης)

Ἡ ὁμοσπονδοποιήσις τοῦ συντάγματος (διοικήσεως) τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνιολογίας, ἀποτελοῦν τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο μιᾶς κοινωνίας εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος δέν συνθλίβεται εἰς τὸν ἄγωνα τῆς αὐτοδιατηρήσεως, ἀλλὰ λαμβάνει μέρος ὡς ἰσότιμο μέλος καὶ ἀναπτύσσεται συμφώνως πρὸς τὰς πνευματικὰς καὶ φυσικὰς δυνατότητας καὶ τὸν πλοῦτο τοῦ τόπου μας. Ἡ περιποίησις καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς κουλτούρας εἰς τὴν μουσικὴν, φιλοσοφίαν, ἐπιστήμην, ποίησιν καὶ ζωγραφικὴν εἶναι ἀντικείμενο τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Τέχνης.

Βασικὸς σκοπὸς τῆς πνευματικῆς παιδείας εἶναι ἡ δημιουργικότης καὶ ἡ διατήρησις τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου ἀνεξαρτήτου.

Ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ οἱ ὀμάδες τῆς Εὐρώπης ἔχουν συνεισφέρει εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν κληρονομίαν των. Περιφέρειες καὶ κοινότητες εἶναι αἱ περισσότερο κατάλληλαι δι' αὐτὴν τὴν κληρονομιά νὰ τὴν διαφυλάξουν καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξουν. Γλῶσσαι,

θησκείαι καὶ ἔθιμα δύνανται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ ἐξελιχθοῦν, χωρὶς νὰ ἀπώλυσον τὸν ἰδιαίτερο χαρακτῆρα τους. Ἡ προστασία τῆς ὁμοσπονδίας καθιστᾷ ἐφικτὴ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐποικοδομητικῶν ἀπόψεων καὶ ἰδεῶν, κατὰ καλύτερον τρόπον, ἀπ' ὅτι μέχρι τοῦδε.

Ἐντὸς τῶν ὀλοκληρωτικῶς διοικουμένων ἐθνικῶν κρατῶν, αἱ ἐθνικαὶ μειονότητες ἀπειλοῦνται εἰς τὴν ὑπαρξίν των. Ἀντιθέτως, εἰς μίαν ὁμοσπονδίαν τῆς κουλτούρας, τῆς ὁποίας ὁ βασικὸς προορισμὸς εἶναι ἡ προστασία τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς, διαφυλάσσεται ἡ πολιτιστικὴ κληρονομία.

Ἀντικείμενο ἐργασιῶν τῆς ὁμοσπονδίας, εἰς τὸν τομέα τῆς παιδείας καὶ τῆς κουλτούρας θὰ εἶναι:

- Ὁ συντονισμὸς τῶν προγραμμάτων ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον ὥστε τὰ πτυχία ὅλων τῶν βαθμίδων ἐκπαιδεύσεως νὰ ἔχουν τὴν ἴδια ἀξία καὶ νὰ ἐξασφαλίζονται αἱ αὐταὶ ἐκπαιδευτικαὶ δυνατότητες εἰς ὅλους.
- Ἡ ἵδρυσις εὐρωπαϊκῆς ἀκαδημίας πολιτισμοῦ καὶ ἐπιστημῶν. Αὕτη ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν εὐρείαν ἐπιστημονικὴν τεκμηρίωσιν καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὸν διάλογο μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν κατευθύνσεων. Νὰ ἐπιτύχῃ δέ ἐνιαίαν ἔκφρασιν τῆς ἐπιστημονικῆς γλώσσης.
- Νὰ φροντίσῃ διὰ τὸ μεγαλύτερον ἔργον τέχνης, τὴν εὐρωπαϊκὴν ἱστορίαν, τῆς ὁποίας

ή καταστροφή δέν μπορεί νά αποφευχθῆ δια-
φορετικά.

Διά τήν γλωσσικήν συνεννόησιν ὄλων τῶν πο-
λιτῶν τῆς ὁμοσπονδίας, πρέπει νά αποφασισθῆ ὑπό
τοῦ κοινοβουλίου τῆς ὁμοσπονδίας μία δεύτερη γλώσ-
σα, ἡ ὁποία θά διδάσκεται εἰς ὅλα τά σχολεῖα, δί-
πλα εἰς τήν μητρικήν γλώσσαν.

ΣΤ Εξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ ἀσφαλείας

Εὐρισκόμεθα εἰς τό κατῶφλι τοῦ αἰῶνος τοῦ
διαστήματος. Σιγά-σιγά ἡ ἀνθρωπότης ἀρχίζει νά
συναισθάνεται τό πεπρωμένο τῆς διασυλλογικῆς κοι-
νωνίας. Κάθε ἐξωτερικὴ πολιτικὴ πρέπει νά τελῆ
ὑπό τήν ἐπίδρασιν μιᾶς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῆς
ἀνθρωπότητος. Ἐμεῖς ὑποστηρίζομεν τήν ἀνάπτυξιν
μιᾶς διεθνοῦς Κοινωνίας, εἰς τήν ὁποίαν διὰ τῆς
ἐγκρίσεως τῶν πληθυσμῶν, θά διατηρηθῆ καὶ θά ἐ-
παυξηθῆ ἡ πολυποικιλίος κουλτοῦρα τῶν λαῶν.

Ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Σοβ. Ἐνῶσις τήν στιγμὴν
αὐτὴν ἐπιβαρύνονται μέ ἐσωτερικὰς κρίσεις. Ἡ πο-
λιτικὴ τῶν δύο αὐτῶν δυνάμεων, τείνει νά γίνῃ ὁ
ὑπ'ἀριθμ. 1 ἄγνωστος εἰς τό σύστημα τῆς δυτικο-
ευρωπαϊκῆς ἀσφαλείας. Διὰ τόν λόγον αὐτόν ἡ Εὐ-
ρώπη ὀφείλει κατὰ τό δυνατόν εἰς σύντομον χρονι-
κόν διάστημα, νά εἶναι εἰς θέσιν νά φροντίσῃ μό-
νη της διὰ τήν ἀσφάλειάν της.

Μία διασυλλογικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν δυ-
τικοευρωπαϊκῶν χωρῶν, εἶναι ἀπαραίτητος, προκει-
μένου, κατὰ τήν ἀνοικοδόμησιν μιᾶς εἰρηνικῆς δι-

εθνοῦς Κοινωνίας, νά παίξῃ τόν ρόλον πού τῆς ἀ-
νήκει.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁμο-
σπονδίας ἔναντι τῶν ἀνατολικοευρωπαϊκῶν χωρῶν πρέ-
πει νά στηρίζεται εἰς τήν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν.
Καὶ ἡ Σοβ. Ἐνῶσις εἰς μίαν ἐνωμένην Εὐρώπην θά
πρέπει νά μετέρχεται τήν ἰδίαν πολιτικὴν συνυπάρ-
ξεως. Ἡ πολιτικὴ μας συνίσταται εἰς τόν ἀσπασμόν
καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ἡ πο-
λιτικὴ τῆς, ὁ ἓνας δίπλα στόν ἄλλον, συνυπάρξεως,
δέν σημαίνει ἀναγνώρισιν τῶν ὑπό τῶν μεγάλων δυ-
νάμεων ἐπεμβάσεων εἰς τά ἐσωτερικά τῶν ἄλλων χω-
ρῶν καὶ ἐμμένομεν εἰς τό δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέ-
σεως ὄλων τῶν λαῶν καὶ εἰς ἐλευθέρας ἐκλογὰς δι'
ὄλους τοὺς Εὐρωπαίους.

Ἀπαιτοῦμεν τήν κατάργησιν τοῦ δικαιώματος
ΒΕΤΟ εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Ο.Η.Ε. Αἱ ἀποφάσεις
τοῦ Ο.Η.Ε. δέν πρέπει νά περιορίζονται εἰς τό
στάδιο τῶν προτάσεων ἢ ἀπειλῶν, καθίσταται δέ
ἐπιβεβλημένη ἡ μεγένθυσις τῶν στρατευμάτων ἀσφα-
λείας τοῦ Ο.Η.Ε. Ὑπερεθνικαὶ ὁμοσπονδίαὶ εἶναι
τό πρῶτο στάδιο μιᾶς διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας. Αἱ ὁ-
μοσπονδίαὶ αὗται περιορίζουν τὰς τοπικὰς κρίσεις.
Θά πρέπει νά καταβληθοῦν ὅλα τά δυνατὰ εἰρηνικά
μέσα διὰ τήν ἴδρυσιν ὑπερεθνικῶν ὁμοσπονδιῶν.

Ὑποστηρίζομεν τόν περιορισμόν τῶν ἐξοπλι-
σμῶν καὶ τήν ἐπιδίωξιν ἐνός ἀφοπλισμοῦ ὑπό τήν
προϋπόθεσιν ἐνός ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου. Αἱ σχε-
τικαὶ δαπάναι ἐξοπλισμῶν εἶναι πάρα πολύ ὑψηλαί.

Εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι διὰ μιᾶς συνενώσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἐπιδιώξεων εἰς τὴν Εὐρώπῃ πρὸς μείωσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, θὰ ὀδηγηθῶμεν εἰς μείωσιν τῶν δαπανῶν ἀσφαλείας καὶ μάλιστα χωρὶς νά μειωθῇ ἡ ἱκανότης ἀμύνης μας.

Διὰ νά ἀποκλεισθῇ ὁ κίνδυνος πολέμου, συνεπεία ἀνθρωπίνου λάθους, ἀπαιτοῦμεν μίαν ἐπί μακροχρονίου βάσεως ἐπίλυσιν ἢ ὑπερνίκησιν τῶν τοπικῶν διενέξεων.

Αἱ διοικήσεις καὶ ἡ ἐξουσία τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν ἐπὶ μέρους χωρῶν πρέπει νά ἀφαιρεθῇ, διὰ νά συμμετέχουν εἰς ἓνα κοινὸ σύστημα εὐρωπαϊκῆς ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον νά ὑπόκειται εἰς τὸν συλλογικὸ ἔλεγχο, τῶν εἰς τὴν ὁμοσπονδιαν συμμετεχουσῶν χωρῶν.

Εἰς τὰς χώρας τοῦ τρίτου κόσμου αὐξάνονται μέ ταχύ ρυθμὸ ἡ πεῖνα ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀμάθεια, αἱ ὁποῖαι ἐπιφέρουν καὶ κοινωνικὰς κρίσεις μεγάλων διαστάσεων. Συνεπεία τῆς εἰς τὸν τρίτο κόσμον πληθυσμιακῆς ἐξάρσεως, τὰ μέχρι τοῦδε μέτρα ὑποστηρίξεως καὶ ὁ μὴ συντονισμὸς των, ὑπῆρξαν περιορισμένα, ἡ ὅλη δέ προσπάθεια οἰκονομικῆς βοηθείας εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν. Δραστηκὴ βοήθεια ἢ ἐνίσχυσις ἀναμένεται ὅταν ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν συνενωθοῦν εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν ἀπηλαγμένην ἀπὸ ἐθνικῆς πολιτικῆς ἐπιδιώξεως, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ σ' ἓνα εἶδος νέας ἀποικιοκρατίας. Ἡ Εὐρώπη καλεῖται ὅπως ἓνα μέρος τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐμπειρίας της εἰς πολ-

λούς τομεῖς, χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν κατάργησιν τῆς πείνας καὶ τῆς ἀθλιότητος, πρὸς βελτίωσιν τῶν συστημάτων παιδείας, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν βιομηχανίας ἐπιτοπίως καὶ τὴν καλυτέρευσιν τῆς κοινωνικῆς διαρθρώσεως. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνοικτῆς καὶ καμουφλαρισμένης ἀποικιοκρατίας πρέπει νά παραδῶσθαι τὴν θέσιν της εἰς τὸν αἰῶνα τῆς συνεταιριστικῆς συνεργασίας.

Η ΙΔΕΑ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΠΡΑΞΙΣ

Κατεβλήθη προσπάθεια ἀναπτύξεως τῶν θέσεων τῆς ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἐμπεριστατωμένον. Ἄν τοῦτο ἐπετεύχθη, ἀφήνεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ μελετητοῦ τοῦ προγράμματος.

Ἐξ ἄλλου, πιστεύομεν ὅτι, δέν εἶναι δυνατὴ ἡ παρουσίαις ἐνὸς ἀρτίου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως προγράμματος πού ἀφορᾷ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνότητα, λόγφ τῆς ἐπιδράσεως τούτου εἰς λαούς μέ ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἐκεῖνο πού ἐτολμήθη, εἶναι ἡ παρουσίαις ἐνὸς προγράμματος μέ πλαίσια πού δύνανται νά διαμορφωθῶσιν, μέ τὴν συνεργασίαν παρομοίων μέ τὴν ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ φορέων τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ὥστε νά πλησιάσωμεν εἰς ἓνα ἀποδεικτὸν ἀπὸ ὅλους σχέδιον ἐνοποιήσεως των.

Μέ ἀλύγιστον θέλησιν θὰ βαδίσωμεν τὸν νέον δρόμον μέχρι πού οἱ σκοποὶ μας νά ἐπιτευχθοῦν πλήρως.

- Σᾶς καλοῦμεν νά πυκνώσητε τὰς τάξεις τῆς

ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

- Σᾶς καλοῦμεν νά συνεργασθῆτε μαζί μας διὰ μίαν Ὁμοσπονδιακὴν Ἑνωσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν.
- Διὰ ἕναν ἀξιοπρεπῆ κόσμο, χωρὶς πολέμους, φτώχεια καὶ καταπιέσεις.
- Διὰ τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν πού θά ἐπιτρέψουν στήν Ἑλλάδα μας, νά καταλάβη τὴν ιστορικὴν θέσιν πού δικαιούται, μέσα σέ μία μελλοντικῶς Ἑνωμένη Εὐρώπη.

ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1975

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Ἡ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ἤρχισεν τὴν δραστηριότητά της εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1974.

Οἱ σκοποὶ της, ἀποτελοῦν ἐκ τοῦ ἀσφαλτοῦ καὶ σκοπούς παρομοίων ὑπαρχόντων Κινημάτων ἐν Εὐρώπῃ. Ἐθεωρήθη ὡς ἐκ τούτου σκόπιμον ὅπως, πρό πάσης ἀναπτύξεως συστηματικῆς δράσεως εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χῶρον, συνδεθῆ ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ μέ τὰς συγγενεῖς τοιαύτας τῶν Δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν, προκειμένου μέ συντονισμένην κοινὴν δρᾶσιν νά ἐπιδιωχθῆ ἡ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν.

Σήμερον, ἡ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ἀποτελεῖ ἰσότιμον Μέλος τῆς ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΥ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ μέ ἔδραν τὴν Ἑλβετίαν.

Εἰς τὴν ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ, ἀνήκουσιν παρόμοια Κινήματα καὶ Πολιτικά Εὐρωπαϊκά Κόμματα τῶν Χωρῶν, Δ. Γερμανίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ὀλλανδίας, Αὐστρίας καὶ Δανίας. Ἡ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ, ἀποτελεῖ τό συντονιστικὸν ὄργανον ὅλων τῶν ἀναφερθεισῶν παρομοίων κινήσεων, αἱ ὁποῖαι μέ τὴν συμμετοχὴν ἐκπροσώπων των εἰς τὰ διάφορα ὄργανα Διοικήσεώς της, ἐπεξεργάζεται τὰ βασικά προγράμματα δραστηριοποιήσεως, τὰ ὁποῖα καὶ ἀποτελοῦν ἐκάστοτε συνισταμένην τῶν προτάσεων-ἀπόψεων τῶν ἐπὶ μέρος Κι-

νημάτων των Ευρωπαϊκών Χωρών. Κατ'αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται, αφ'ένος μέρους η συντονισμένη κοινή δραστηριότητα όλων των συγγενών Ευρωπαϊκών Κινημάτων, αφ'ετέρου δε η παρουσίασις προγραμμάτων και προτάσεων που άπηχούν απόψεις πολλών Ευρωπαϊκών Οργανώσεων που σιολούν έχουν την Ενοποίηση της Εύρώπης επί Ομοσπόνδου Βάσεως.

1974

Η Ιστορία της Νέας Δημοκρατίας

1975

Μία νέα παράταξη

Τά δεινά καί οί δοκιμασίες, πού υπέστη ή Έλλάς κατά τήν νεώτερη ιστορία της, κατέστησαν έκδηλη τήν ανάγκη αναμορφώσεως του πολιτικού βίου. Ίδιαίτερα, ή πικρή πετρα από τό πρόσφατο παρελθόν μετουσιώνεται σήμερα σέ πολιτικήν ώριμότητα του λαού. Ή άνοδος έξ άλλου του βιοτικού καί μορφωτικού επίπεδου επιτρέπει, αλλά καί επιβάλλει, μιá πιο ένεργητική συμμετοχή στα κοινά. Τέλος, οί πληθυνόμενες ανάγκες της έποχής μας, μέ τήν αύξανόμενη συμβολή της τεχνολογίας σ' όλους τους τομείς της δραστηριότητας, απαιτούν περισσότερη εύαισθησία άπέναντι στις θεμελιακές αξίες της ανθρώπινης ζωής· καί περισσότερη ειλικρίνεια στις σχέσεις πολίτου καί Κράτους. Οί σχέσεις αυτές όφείλουν νά αποβλέπουν σ' ένα τελικόν, υπέρτατο σκοπό: τήν αξιοπρέπεια, τήν ήθική καί ύλικήν έλευθερία του ανθρώπου.

Ή ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ αναδύεται, μέ τόν τερματισμό μιáς ζοφερής περιόδου του νεοελληνικού βίου, σάν μιá έντελώς νέα παράταξη.

Πίστη στη δημοκρατία

Ή ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ έχει συνείδηση της κρίσεως πού διέρχεται τό δημοκρατικό πολιτεύμα σ' όλον τόν κόσμο καί των άδυναμιών πού παρουσίασε ή εφαρμογή του, ειδικά στην Έλλάδα. Πιστεύει όμως, ότι τό πολιτεύμα αυτό παραμένει ή υγιέστερη καί πιο άποδοτική μορφή διακυβερνήσεως πού έγνώρισε ως τώρα ο κόσμος· καί ότι όχι μόνον ήμπορεί νά επιβιώση στην σύγχρονη έποχή, αλλά είναι καί τό μόνο πού ήμπορεί νά προωθήση τήν εύημερία του συνόλου, χωρίς νά θυσιάση τήν εύτυχία του άτομου.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἰδρύθηκε γιὰ νὰ δώσῃ αὐτὸ τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενον στὸ δημοκρατικὸ μας πολίτευμα. Πιστεύει ὅτι ἐκφράζει τὴν ἀνανέωση κατὰ τρόπον ποῦ ἀνταποκρίνεται πληρέστερα εἰς τοὺς νέους καιροὺς, στὶς ἀπαιτήσεις καὶ τὴν ἰδιομορφία τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς.

Μολονδὸτι ἔχει δημιουργηθῆ ἀπὸ ἓνα πρόσωπον - τὸν ἀρχηγὸ τῆς Κωνσταντῖνου Καραμανλῆ - ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ δὲν εἶναι προσωπικὸ κόμμα. Στηρίζεται σὲ βασικὰς ἰδεολογικὰς ἀρχάς. Ἐκφράζει τὴν βούλησιν μιᾶς μεγάλης μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ: νὰ οἰκοδομήσῃ ἓνα καθεστῶς κοινωνικῆς γαλήνης, δικαιοσύνης καὶ τάξεως γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημιουργικότητος ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς.

Κατευθυντήριες γραμμές

Ὁ δρόμος ποῦ ἀκολουθεῖ ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ καὶ ἡ πολιτικὴ ποῦ φιλοδοξεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ δὲν μπορεῖ νὰ ἐνταχθῆ σὲ πλαίσια τυποποιημένα καὶ ξένα ἀπὸ τὸ κλίμα μας, ποῦ κατὰ καιροὺς γίνονται συνθήματα στὸν τόπον μας διαφόρων πολιτικῶν παρατάξεων.

"Εἶναι καιρὸς νὰ παύσωμε νὰ παίζωμε μὲ τὶς λέξεις, νὰ καπηλευώμεθα τὶς ἔννοιαι καὶ νὰ κακοποιώμε τὶς θεωρίας..." - ἔχει τολήσει ὁ Καραμανλῆς. Καὶ ἐπανελημμένα ὑπεγράμμισε ὅτι εἶναι παραπλανητικὰς οἱ ἐτικέττες τῆς Δεξιᾶς, τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Ἀριστερᾶς.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ θεωρεῖ ἀπαρασάλευτες τὶς ἀκόλουθαι δύο κατευθυντήριαι γραμμές:

- Ὅτι ἡ πολιτικὴ πράξις δὲν ἐπιτρέπεται ποτέ νὰ καταργῆ τὴν δημοκρατικὴν διαδικασίαν. Καμμία σκοπιμότης δὲν εἶναι ἱερώτερη ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου νὰ καθορίσῃ ὁ ἴδιος τὴν μοῖραν τοῦ.

- "Ότι ή πολιτική πράξη πρέπει νά ύπηρετή πιστά τά συμφέροντα τοῦ "Έθνους καί τοῦ λαοῦ. "Άλλως, κανένα πρόσωπο ή οποιοσδήποτε σχηματισμός δέν καταξιώνεται οὔτε ήθικά οὔτε πολιτικά.

"Έθνος καί Λαός

"Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ είναι ἀκλόνητα προσηλωμένη εἰς τήν ἰδέα τοῦ "Ελληνικοῦ "Έθνους. Γι' αὐτό αἰσθάνεται ^{εἰς} πρωταρχικό χρέος τήν διαφύλαξη τῆς ἀνεξαρτησίας καί τῆς ἀκεραιότητος τῆς "Ελληνικῆς Πατρίδος. Μόνον ἐλεύθερος, ἀνεξάρτητος καί κυρίαρχος ὁ "Ελληνικός Λαός μπορεί νά συνεχίση τήν ἱστορία του καί νά ἀπαύξη τίς ήθικές, τίς πνευματικές καί τίς ὑλικές του δυνάμεις.

"Η ἐθνική ἀνεξαρτησία ολοκληρώνεται μέ τήν λαϊκή κυριαρχία. Πράγματι, μόνον ὅταν ὁ λαός είναι ἐλεύθερος, κυρίαρχος μέσα στόν τόπον του, τότε ή χώρα είναι ἀληθινά ἀνεξάρτητη.

"Υπ' αὐτήν τήν ἔννοια ή ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ είναι παράταξη ταυτόχρονα ἐθνική καί λαϊκή. Καί θεωρεῖ πρῶτο, στοιχειῶδες μέλημα τήν βιολογική καί πνευματική ἐπιβίωση τοῦ "Έθνους, καθώς καί τήν διαφύλαξη τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας του μέσα στήν κοινωνία τῶν λαῶν.

"Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει στό δημοκρατικό πολίτευμα καί στήν ἀρχήν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Τήν ἀνώτατη ἐξουσία ἔχει ὁ λαός. Αὐτός ὀρίζει κυριαρχικά τήν πορεία του.

"Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει στήν κοινοβουλευτική δημοκρατία, στήν ἐλεύθερη ἐκλογή ἐκείνων πού ἐκφράζουν καθημερινά τήν βούλησή τους καί διαμορφώνουν τήν πολιτική τους πορεία· στόν ἐλεύθερο διάλογο μεταξύ τῶν ἀντιπροσώπων του καί στήν ἀνάδειξη ἀπό αὐτούς τῶν ἡγετῶν του. Συγχρόνως ὅμως πιστεύει ὅτι γιά τήν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας είναι ἀπαραίτητο τό ἥπιον πολιτικό κλίμα καί τά ἡμερα πολιτικά ἤθη.

Κοινωνική δημοκρατία

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει στὴν κοινωνική δημοκρατία. Ταυτίζει τὴν πολιτική ἐλευθερία μὲ τὴν κοινωνική δικαιοσύνη. Ἄλλως ἡ ἐλευθερία θὰ ἦταν μόνο τυπική, πλασματική.

Θὰ ἦταν ὅμως ἄχρηστη ἢ καὶ ἐπικίνδυνη ἡ ἐλευθερία ποὺ δὲν θὰ ἐπέτρεπε στοὺς πολίτας νὰ μετέχουν καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν κατὰ τὸ μέτρο τῆς συμβολῆς τους στὴν ἐθνική περιουσία. Μόνο μὲ τὴν δίκαιη ὅσο πρακτικά δικαιώτερη ἢ μπορεῖ νὰ γίνη κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐξασφαλίζεται οὐσιαστικά ἡ πολιτική ἐλευθερία.

Γι' αὐτὸ ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πρεσβεύει ὅτι ἡ ἐλευθέρα οἰκονομία, στὴν ὅποια παραμένει βασικά προσηλωμένη, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλείσει τὴν διεύρυνση τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως, τὸν ὅποιον ἐλέγχει τὸ Κράτος· καὶ ὅτι ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία δὲν μπορεῖ νὰ βρῆ τὴ δικαίωσή της, χωρὶς παράλληλη συμμετοχὴ τῶν εὐρυτέρων λαϊκῶν τάξεων εἰς τὴν κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ σύγχρονη ἐλευθέρα οἰκονομία, κατὰ τὴν ἀντίληψη τῆς ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σχέση μὲ τὴν λεγόμενη "φιλελευθέρα" οἰκονομική πολιτική τῶν ἱστορικά ξεπερασμένων συστημάτων.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει ὅτι πρέπει ν' ἀντιμετωπίζονται μὲ νομοθετικά καὶ ἄλλα μέτρα τὰ μονοπώλια καὶ τὰ ὀλιγοπώλια, ποὺ νοθεύουν τὸ οἰκονομικὸ σύστημα καὶ ὑπονομεύουν τὴν οἰκονομική συνοχήν τῆς χώρας. Ἐπίπλεον, ὅπου συμφέρει κοινωνικά καὶ οἰκονομικά, πρέπει νὰ λαμβάνονται ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Κράτος ἀκόμη καὶ ἐπενδυτικές πρωτοβουλίες.

Μπορεῖ συνεπῶς νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ οἰκονομική φιλοσοφία τῆς ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ἐνσωματώνει καὶ στοιχεῖα ἐνὸς προσγειωμένου καὶ ἀδογματίστου σοσιαλισμοῦ.

Ἄξια: ὁ ἄνθρωπος:

Ἐπαγγέλλεται ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ὅτι κάθε πολίτης τῆς Χώρας αὐτῆς πρέπει νά γίνῃ ἐργάτης μαζί καί νομεύς τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας. Αὐτό σημαίνει ὅτι ἀντικρῦζει τόν ἄνθρωπο σάν ἡθική προσωπικότητα. Δέν τόν ἀντιμετωπίζει σάν ὄργανο παραγωγῆς καί μηχανή καταναλώσεως, δηλαδή σάν τυφλό μόριο μέσα στόν ποταμό τῆς ἱστορίας.

Δέν πιστεύει ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πῶς ὁ ἄνθρωπος γίνεται εὐτυχέστερος ὅταν καταναλίσκει περισσότερα ὑλικά ἀγαθά. Πιστεύει, ὅμως, ὅτι γιά νά ὑπάρχῃ πραγματική δημοκρατία κάθε ἄνθρωπος πρέπει νά εἶναι ἀπηλλαγμένος ἀπό τήν ἀγωνία τῆς καθημερινῆς ἐπιβιώσεως· καί κάθε μέρα νά αἰσθάνεται ἀσφαλέστερος γιά τήν αὐριανή.

Χρέος τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἶναι ἐπίσης νά φροντίζει, ὥστε ὅλοι οἱ πολῖτες ν' ἀπολαμβάνουν τόν ὑλικό πλοῦτο κατά τό μέτρο ὄχι μόνον τῆς ἐργατικότητος καί τῆς ἀξίας τους, ἀλλά καί κατά τό μέτρο τῆς ἀδυναμίας τους.

Μέλημα μιᾶς ἐλεύθερης κοινωνίας πρέπει νά εἶναι τόσον ἡ ἀξιοποίηση τῶν ἱκανῶν ὅσο καί ἡ ἐνίσχυση τῶν ἀδυνάτων καί τῶν ἀσθενῶν. Ὅπως ἔχει λεχθῆ δημοκρατία εἶναι ἡ ἐλευθερία συνδυασμένη μέ τήν οἰκονομική ἀσφάλεια.

Ἀμιλλα καί ἄρμονία

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ διακηρύσσει, ὅτι θά θεωρῆ πάντα ὅλους τοὺς Ἕλληνες ὄχι μόνον ἴσους ἀπέναντι τῶν νόμων, ἀλλά καί μέ ἴσα δικαιώματα ἀπέναντι τῶν βιοτικῶν εὐκαιριῶν καί τῶν δυνατοτήτων ἀνελιξέως.

Ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξη δέν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπός. Ἀποτελεῖ προϋπόθεση ἀλλά καί μέσο τῆς κοινωνικῆς προόδου.

Ἡ σύγχρονη καί ὀρθολογισμένη Πολιτεία ὀφείλει νά

παρέχη τό άνετο πλαίσιο, μέσα στό όποιο ό δημιουργικός ζήλος του άτόμου ή μιās ομάδος δέν θά συνθλίβεται από τήν δημιουργική δραστηριότητα του άλλου.

Ό έλεύθερος συναγωνισμός είναι επιθυμητός γιατί έντεινεί τις ικανότητες και πολλαπλασιάζει τόν παραγωγικό μόχθο πρός τελικό όφελος του συνόλου.

Όπως ή άναρχία καταργεί τήν άληθινή έλευθερία έτσι και ή κοινωνική άνισορροπία και άδικία ύπονομεύει έν βάθρων τόν έλεύθερο συναγωνισμό.

Έλευθερία και τάξη

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ έχει συνειδητοποιήσει πώς ό τραχύτερος άγών σήμερα μέσα σε κάθε πολιτεία, είναι ό άγών γιά νά συνδυασθῆ ή έλευθερία του άτόμου με τή δημιουργική πολιτειακή τάξη. Κάθε περιορισμός τῆς έλευθερίας, εκει όπου δέν είναι άπαραίτητος γιά τήν ισότιμη άσκηση τῆς έλευθερίας και τή διασφάλιση τῆς όμαλής κοινωνικής εξέλιξης είναι αντίθετος πρός τήν πολιτική τῆς ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Άλλά και κάθε δράση έλεύθερη, που ύπονομεύει τήν όμαλή κοινωνική εξέλιξη είναι αντίθετη πρός τήν πραγματική έλευθερία. Και αποδοκιμάζεται από τήν ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Η δημοκρατική Πολιτεία πρέπει νά δείχνη έμπιστοσύνη πρός τόν πολίτη, αλλά και κάθε πολίτης πρέπει νά έμπιστεύεται στην Πολιτεία. Το κλίμα τῆς άμοιβαίας δυσπιστίας είναι νοσηρό γιά τήν δημοκρατίαν.

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ αποκρούει σταθερά κάθε είδους ολοκληρωτισμό. Θεωρεί χρέος της νά μάχεται:

1. για τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀνθρώπου, τόν σεβασμό τῆς ἱερότητος τοῦ προσώπου του καί τό αὐστηρό ἀπαραβίαστο τῆς προσωπικῆς του ζωῆς.
2. για τήν ἐλευθερία τοῦ πολίτου ὡς πολίτου καί τήν δυνατότητά του νά συμβάλῃ στόν δημόσιο βίον, μέσα σ' ἓνα σύστημα πολυκομματικό καί ἀκλόνητα ἐλεύθερο, βάσει τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ πλειοψηφία κυβερνᾷ, ἡ μειοψηφία ἐλέγχει.
3. για τήν ἐλευθερία τῆς Πολιτείας καί τήν προστασίαν της ἀπό τήν ὑπονόμευση καί τήν φθορά πού ἐπιφέρουν στόν ὀργανισμό της δυνάμει μέ φανερούς καί κρυφούς δικτατορικούς στόχους.
4. για τήν ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, τῆς τέχνης καί τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας.
5. για τήν ἐλευθερία τοῦ τύπου καί τῶν μέσων ἐνημερώσεως καί τήν ἀδιάκοπη προαγωγή τους σέ ὄργανο φωτισμοῦ τοῦ πολίτου καί ἐξευγενισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
6. για τήν συντριβή κάθε εἴδους τρομοκρατίας πνευματικῆς, ἰδεολογικῆς, πολιτικῆς, οἰκονομικῆς- φανερῆς ἢ κρυφῆς.

Ἡ ἀποστολή τῆς Παιδείας

Οἱ βασικῆς αὐτές ἐπιδιώξεις καθὼς καί ἡ πνευματική καί ἐπαγγελματική προαγωγή κάθε πολίτου ἔχουν ὡς προϋπόθεση τήν Παιδεία τοῦ λαοῦ.

Ἡ Παιδεία πρέπει νά εἶναι ἐλληνική, ἀλλά καί νά ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες τῆς σύγχρονης ἐποχῆς.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ θέλει στό μέγα τοῦτο ἀγαθό τῆς Παιδείας νά μετέχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἰσότιμα. θέλει νά μὴν εἶναι γιά

κανέναν εμπόδιο ή οικονομική ή οποιαδήποτε άλλη κοινωνική διαφορά. Μόνο κριτήριο διαφοροποίησης πρέπει να είναι ή αξία και ή έφεση για μάθηση.

Χωρίς να παρεμποδίζη τήν ελεύθερη επιλογή του είδους τής μορφώσεως που καθένας προκρίνει, ή Πολιτεία οφείλει να βοηθή τους νέους να προσανατολίζονται προς επαγγέλματα που περισσότερο χρειάζεται ο τόπος ή ανταποκρίνονται κολλίτερα στις δυνατότητές τους.

Μέ τήν Παιδεία, τήν οποία τό Κράτος πρέπει να παρέχη δωρεάν - όπως διασφαλίσθηκε στο νέο Σύνταγμα - πρέπει πρό παντός να διαπλάθωνται ελεύθεροι άνθρωποι και δημοκρατικοί πολίτες. Έτσι οί πολίται θα είναι ικανοί να άσκοϋν υπεύθυνα τά πολιτικά και κοινωνικά τους δικαιώματα αλλά και πρόθυμοι να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις των άπέναντι του κοινωνικού συνόλου.

‘Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ υπόσχεται ότι θα επενδύη όχι μόνον από τό περίσσειμα, αλλά και από τό υστέρημα του έθνικοϋ πλούτου στην εκπαίδευση, τήν επιμόρφωση και τήν επιστημονική έρευνα. Γιατί πιστεύει ότι οί πνευματικές και πολιτιστικές αξίες είναι αυτές που προσδιορίζουν μονιμότερα τήν μοίρα του ‘Ελληνικοϋ Έθνους.

‘Η παιδεία οφείλει να εμπνέη, προωθή και ν’άξιοποιή κάθε άξιο νέο πολίτη ώστε ή άρχή τής άξιοκρατίας να επιβληθή στην κοινωνία μας.

‘Η άκτινoβολία τής ‘Ελλάδος

Τρεις μεγάλες κατηγορίες επιδιώξεων συνθέτουν κατά τήν αντίληψη τής Ν.Δ. τό περιεχόμενο τής ελληνικής πολιτικής δράσεως. Κατά τήν διατύπωση του ίδρυτου της, οί στόχοι αυτοί είναι:

- 'Η υγιής πολιτική και κοινωνική δημοκρατία.
- 'Η ισχύς και η εγρημερία του "Εθνους.
- 'Η πολιτιστική ανάπτυξη και διεθνής επιτιμολογία του 'Ελληνισμού.

'Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει πώς τό 'Ελληνικό "Εθνος μπορεί νά εισφέρει στην άνθρωπότητα σέ πολλούς τομείς - ιδιαίτερα τούς πνευματικούς - πολλές αξίες. Οι αξίες αυτές, πού χαρακτηρίζουν τήν ελληνική ιδιοτυπία, χρειάζονται και γιά τόν εμπλουτισμό τής ανθρώπινης ύπαρξεως.

Τό "Εθνος μας, ζώντας στόν κρίσιμο χῶρο, όπου τό έχει τάξει ή μοῖρα, μιλώντας μιά γλώσσα πού κανένα άλλο έθνος δέν μιλά, φυλάγοντας μιά ιστορία πού κανένα άλλο έθνος δέν μοιράζεται, μπορεί νά δικαιώνη ιστορικά τήν ύπαρξή του, αναπτύσσοντας τόν δικό του ιδιότυπο νεοελληνικό πολιτισμό.

Τό 'Ελληνικό "Εθνος επιζητεῖ τήν εἰρηνική συμβίωση και πέρα από αυτό, τήν συνεργασία μέ όλους τούς λαούς, στους τομείς πού ή συνεργασία αυτή - εἴτε τοπιική, εἴτε οἰκονομική εἴτε πολιτιστική - μπορεί νά ἀποβῆ γόνιμη. 'Ιδιαίτερα ή ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἐπιδιώκει τή σύσφιξη και τήν δραστηριοποίηση φιλικῶν σχέσεων μέ τούς λαούς τοῦ Βαλκανικοῦ και τοῦ Μεσογειακοῦ χῶρου.

Γιά μίαν 'Ηνωμένη Εὐρώπη

'Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει πώς ή 'Ελλάς πρέπει τό ταχύτερο ^{δυνατό} νά γίνη πλήρης ἑταῖρος στις οἰκονομικές και πολιτικές ἐνώσεις τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν λαῶν. Καί τοῦτο γιατί μέ αὐτούς τούς λαούς έχει τίς περισσότερες και τίς παλαιότερες σχέσεις

στό ιδεολογικό, πολιτικό, οικονομικό και πολιτιστικό πεδίο.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, πιστεύει στήν ἐνότητα τῆς Εὐρώπης.

Μέσα στόν χῶρο τῆς Εὐρώπης ἡ Ἑλλάς, μέ τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, μπορεῖ νά ἐξασφαλίση τήν οικονομική καί κοινωνική της ἀνάπτυξη. Καί ὄχι μόνον δικαιούται, ἀλλά μπορεῖ νά ἐξασφαλίση ἐξέχουσα θέση καί νά συμβάλῃ πολιτικά, ἠθικά καί πολιτιστικά στήν πραγματοποίηση τῆς ἰδέας μιᾶς Ἑνωμένης Εὐρώπης. Ἡ πολιτική αὐτή, τήν ὁποία πρεσβεύει ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ μπορεῖ νά ἀποτελέσῃ τήν νέα Μεγάλην Ἰδέα τοῦ Ἕθνους.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, πιστεύει ὅτι ἡ Ἑλλάς μέ τήν ἔνταξή της στήν Εὐρώπη, ὄχι μόνο θά ἐπιταχύνη τήν πρόοδότης ἀλλά καί θά κατοχυρώσῃ ἀποτελεσματικά τήν ἐθνική της ἀνεξαρτησία. Θά μετέχη ἔτσι μέ τήν ἐλεύθερη βούλησή της, χωρίς ἐπαχθεῖς ἐξαρτήσεις καί σύμφωνα μέ τά πάγια συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ στούς συλλογικούς διεθνεῖς ὀργανισμούς πού θά ἐγγυῶνται τήν ἀσφάλειά της.

Ἀρραγῆς Ἐνότης

Κόμμα πιστό στίς ἰδέες τοῦ Ἕθνους καί τῆς δημοκρατίας, ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ θεωρεῖ τόν ἔοπλο καί τόν ἔνοπλο λαό, σάν μιᾶ ἀρραγῆ ἐνότητα.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει σάν ἀναγκαιότητα τόν διαρκῆ ἐκσυγχρονισμό τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Χώρας καί τήν διατήρηση ἀμοιβαίων σχέσεων ἀγάπης, σεβασμοῦ καί ἐμπιστοσύνης μεταξύ λαοῦ καί στρατοῦ.

Λαός καί στρατός ἀνήκουν στήν Πολιτεία. Ὅφείλουν ὑπακοή στούς νόμους της καί στίς νόμιμες διαταγές της. Τόν ἴδιο σκοπό, μέ διαφορετικό τρόπο, ὑπηρετοῦν. Πολιτεία δέν νοεῖται

χωρίς τήν δύναμη πού θά έπαγρυπνῆ καί θά τήν προασπίζη από έξωτερικές επίθεσεις.

Μέ τό στοιχείο τοῦ ἔνοπλου λαοῦ, ολοκληρώνεται ἡ ἔννοια τῆς ἐλεύθερης Πολιτείας.

Προτεραιότητα: οἱ νέοι

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ εἶναι παράταξη πού προσβλέπει καί στηρίζεται στούς νέους. Τό ἀποδεικνύει μέ τή κοινοβουλευτική καί ἐξωκοινοβουλευτική συγκρότησή της. Τό ὑπογραμμίζει μέ τούς ὀργανωτικούς σχηματισμούς τῆς νεολαίας. Καί ὑπόσχεται ρητά στήν ιδρυτική της διακήρυξη: " Ὅτι θά ἀνανεώνεται διαρκῶς ἀπό τίς νέες δυνάμεις τῆς Χώρας, τίς ὁποῖες θεωρεῖ πάντα προνομιούχες, γιατί ἐμφράζουν ἀμεσώτερα τόν παλμό τῆς ἐποχῆς μας".

Πρός τούς νέους ἀπευθύνεται ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ* καί τούς καλεῖ νά ἀποτελέσουν τήν πρωτοπορία στήν ἐξόρμηση γιά τήν ἐθνική καί δημοκρατική ἀναδημιουργία. Δ' αὐτούς ἀνήκει κατά κύριο λόγο ἡ τιμή καί ἡ εὐθύνη νά πῆν καταστήσουν πραγματικότητα.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ πιστεύει, ὅτι, ἀπό τήν παράδοση - τόσο βαρειά καί πλούσια στήν Ἑλλάδα - πρέπει νά συντηρηθοῦν ὅσα ἐπεδείχθησαν σωστά καί χρήσιμα στή διαδρομή τοῦ χρόνου. Καί ὅτι πρέπει μέ βήματα τολμηρά, ἀλλά ἀσφαλῆ, νά προσαρμόζεται ἡ δημοσία ζωή στίς νέες, διαρκῶς ἐξελισσόμενες συνθήκες. Μόνον ἔτσι μπορεῖ νά ἐπισυγχρονίζεται ἀκατάπαυστα ὁ δημόσιος βίος, χωρίς ἐπικινδύνους κλονισμούς καί ἀναστατώσεις. Καί μόνον ἔτσι μπορεῖ νά συνταιριάζεται γόνιμα ἡ συσσωρευμένη πεῖρα μέ τόν δημιουργικό ἐνθουσιασμό.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἀγνοεῖ τίς διενέξεις καί τούς διχασμούς τοῦ παρελθόντος, πού τόσα δεινά ἐπεσώρευσαν στό τόπο μας. Καί προσανατολίζεται στά εὐρύτερα δυνατά σχήματα ἐθνικῆς ἐνότητος. Εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπό στεῖρες προκαταλήψεις, καί πάθη πολιτικά.

Θέσεις καί ἀντιθέσεις.

Παράλληλα ὅμως ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἐμφράζει μέ παρρησία τίς ἀντιθέσεις τῆς πρὸς ὠρισμένες ἰδέες καί κοσμοθεωρίες, ἀπό τίς ὁποῖες συνειδητὰ διαφοροποιεῖται:

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἀντιτίθεται στόν κομμουνισμό. Τό σύστημα αὐτό ἀρνεῖται τήν ἐλευθερία τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου, τήν δημοκρατία καί τόν κοινοβουλευτισμό, τήν πολυκομματική συγκρότηση τῆς πολιτικῆς ζωῆς, τόν διάλογο καί τήν ἀνάπτυξη ὅλων τῶν ρευμάτων τῆς κοινῆς γνώμης. Στήν πράξη δημιουργεῖ ἕνα μονολιθικό γραφειοκρατικό κράτος πού στηρίζεται στή δικτατορική ἐξουσία ἑνός κόμματος καί ἐγκαθιδρύει ἕναν ἀπάνθρωπο ὀλοκληρωτισμό, καταργώντας τέλος καί τήν ἐθνική αὐτοτέλεια τῶν λαῶν.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἀντιτίθεται πρὸς ὅλες τίς μορφές τοῦ φασισμού. Ὁ φασισμός, κατ'ἀπομίμηση τοῦ κομμουνισμοῦ, καταλύει τίς ἀτομικές καί τίς πολιτικές ἐλευθερίες, τή δημοκρατία καί τόν κοινοβουλευτισμό. Δημιουργεῖ ἕνα ὀλοκληρωτικό κράτος μέ κορυφή συνήθως ἕνα δικτάτορα πού κάποιαν ὥρα καταστρέφεται μαζί μέ τήν χώρα πού τόν ἠνέχθη.

Ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ἀντιτίθεται σ'ὄλους ὅσους ἀρνοῦνται τήν βασική ἀρχή κάθε δημοκρατίας - τήν ἀρχή τῆς πλειοψηφίας.

Τέλος, ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ἀποκρούει ὁποιαδήποτε ἄμεση ἢ

Πολιτικά

27 / 1 / 1975

Ο Μ Ι Λ Ι Α

κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ (Βουλευτού 'Επικρατείας)

πρός την Νεολαίον της Ν.Δ.

της 27ης Ιανουαρίου 1975

κ.κ. Τσατσός : (ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ) Κυριοι 'Υπουργοί,

'Αγαπητοί φίλοι,

ὄας εὐχαριστῶ

θερμοτατά διότι εἶχατε τὴν καλοσύνην νὰ ἔλθετε εἰς αὐτὴν τὴν συγκέντρωσιν, ὃ ὅποια ἔχει κατὰ τὸ κοινὸν μετὰ τὰς ἐκλογάς, συνηθίζεται κυρίως ἀπὸ τοῦς ἰδιοῦς μας ὁπαδοῦς νὰ ἀποχωροῦν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τὸν πολιτικόν, καὶ συνηθῶς νὰ ἀφήνουν τὸν στῆβον ἐλεύθερον εἰς ἀντιπέλους δυνάμεις.

Μοῦ κάνει ἰδιαιτέρως χαρὰ νὰ βλέπω ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν, αὐτὸ τὸ φαινόμενον δὲν παρατηρεῖται καὶ ὅτι καὶ μετεκλογικῶς, εἶναι ζωντανὴ ἡ μαχητικὴ δύναμις τῆς παρατάξεώς μας.

(Χειροροτήματα)

Σὲ μιὰ Δημοκρατία, ἡ ὅποια δὲν εἶναι κατὰ τὸ ὅποιον ἐξαγγέλλεται ἀλλὰ τὸ ὅποιον ἐφαρμόζεται, ἡ ὁρᾶσις....

(Χειροροτήματα)

'Ἡ πολιτικὴ ζωὴ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, πρέπει πάντοτε νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιαν ἐνεργὸν παρουσιαν ἀπὸ ἐλεύθερου πολίτου. Καὶ αὐτὸ μοῦ δίδει σήμερον αὐτὴν τὴν ἱκανοποίησιν. Καὶ ἀπόδημερὸν χαίρω ἰδίως μαθαίνω ὅτι καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν χρόνον αὐτὸν, εἰς τὰ ἡανεπιστήμια, εἰς τὰς 'Ανωτέρας Σχολάς, ἐκδηρῶν καὶ εἰς τὰ Γυμνάσια, οἱ νέοι συζητοῦν πολιτικὰ θέματα. 'Αναζητεῖ ὁ καθένας ὑπεύθυνα τὴν τοποθέτησιν του. Καὶ θέλει ὁ καθένας νὰ ξέρῃ τί δέχεται ἢ δὲν δέχεται, τί ὑποστηρίζει ἢ ἀρνεῖται. Εἶναι πραγματικὰ σημαντικὴ αὕτη ἡ μεταβο-

Θ.Τ.

λή ει ή όποια είναι καρπός ώριμότητας και ίσως και της επικράτειρας της γετούς δικτατορίας.

Σήμερα επικεφαλής του θέματος μου, θα είναι τό θέμα, διατί είμεθα όπαδοί της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Δέν θα θίξω βεβαίως θέματα έξωτερικής πολιτικής. Άλλωστε έχομεν τήν τιμήν νά έχωμεν μεταξύ μας, και τον Υφυπουργόν των Έξωτερικών....

(Χειροκροτήματα)

...ό όποιος είχεν τήν εύγενή καλωσύνην νά έλθη έδώ με άλλους συναδέλφους, νά άσχοληθοούν με αύτήν τήν συζήτησην, τήν όποιαν θέλω νά κάνω με τους νέους προ πάντος, και δέν θα τολμήσω μπροστά του, νά θίξω ξένας υποθέσεις.

Θά όμιλήσω διά τήν έξωτερικήν διάρθρωσιν και όργάνωσιν της Πολιτείας, όπως τήν άντιμετωπίζει ή ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, εις όλην τήν νομοθετικήν της έργασίαν, προ παντός όμως εις τό Σύνταγμα, τό όποιόν άποτελεί και τον βασικόν Νόμον της Πολιτείας.

Θέλω νά πιστέψω ότι ούείς άμφιβάλλει ότι ή Ν.Δ. ύποστηρίζει τήν άληθινή, τήν όρθόδοξον έννοιαν της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας. Ό, τι δή ποτε και άν λέγεται έξω από αυτό είναι έσφαλμένον και δέν άνταποκρίνεται εις τά κείμενα των Νόμων, και εις τήν ούσίαν του νέου σχεδίου του Συντάγματος. Θέλομεν μίαν κοινοβουλευτικήν Δημοκρατίαν, διαπλασμένη σύμφωνα με τις ιδιοτυπίας της Έλληνικής ζωής, και δι' αυτό τήν ώνόμασεν και ό Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, Έλληνική Δημοκρατία, και έζήτησεν νά κάνωμεν ένα Έλληνικόν Σύνταγμα.

Βεβαίως, βασιική άρχή ~~είναι~~ τοιαύτης πολιτειακής όργανώσεως, είναι μία και μόνη. Ό παντοδύναμος Λαός. Ό Λαός ό όποιος είτε υπό τόν όρμόν των έκλογών, είτε με τον όρμόν του δημοψηφίσματος, έχει εις διάθεσιν περίπτωσιν, τήν τελευταίαν λέξιν. Δέν ύπάρχει καμμία περίπτωση εις τό Σύνταγμα του κυβερνητικού σχεδίου, όπου δέν ύπάρχει ως τελευταία λύσις, άποφασιστική, ό Λαός, με τήν έτυμη γοργίαν του, είτε τήν έκλογικήν είτε διά του δημοψηφίσματος.

Βεβαίως, μπορεί νά ^{υπάρξη} ~~υπάρξη~~ κάποτε λάθη ό Λαός, και έκανε και τά πλήρωσε. Άλλά προτιμώ τά λάθη που κάνουν οι πολλοί, παρά τά λάθη τά όποια κάνουν οι όλίγοι.

(Χειροκροτήματα)

δραστηριότητας, π.χ. τότε όταν έχουμε απεργίαν, προς προστασίαν του κοινωνικού συνόλου. Ποτέ πέραν αυτού. Θέλουμε και να υπάρχει ελευθερία, αλλά να υπάρχει και έννομος τάξις. Θέλουμε διά να υπάρχει Δημοκρατία, να υπάρχει και Κράτος το οποίο θα ελέγχει τους ασυδοπούντας.

Είμεθα τόνον επηρεασμένοι από το παρελθόν, ώστε, ελησμονήσαμε ότι πρέπει να προστατέψωμε κάποτε και το Κράτος. Να προστατέψωμε τον πολίτην δι' όλων των μέσων, έναντι της αυθαιρεσίας του βασιλέως, του Κράτους, του Άστυνόμου. Άλλά να προστατέψωμε επί τέλος και το Κράτος, από την ασυδοσίαν ώρισμένων πολιτών.

(Χειροκροτήματα)

Διότι έφθάσαμε εις το σημείον, όπου ξεχάσαμε, ότι υπάρχει και το Κράτος, και ποδ είναι σάρξ εκ της σαρκός μας. Βάσιν της ζωής μας. Άλλά δέν σταμάτησα μόνον εις τας περιπτώσεις της προσοσίας των άτόμων. Το Σύνταγμα το ίδιο μας, διαπρότηνον, θεσπίζει και καθιερού τας πολιτικάς Ένώσεις, τά Κόμματα. Όμιλούμεν διά Κόμματα, τους δίδομεν τ' έδαφος, την δυνατότητα να υπάρξουν. Τά άναγνωρίζομεν, όπως άλλωστε και τά άλλα συντάγματα.

Θεσπίζομεν κάτι το οποίο είναι άπαραίτητον, δια να υπάρχει Δημοκρατία. Διότι Δημοκρατία υπάρχει μόνον όταν υπάρχουν πολλά ή τουλάχιστον δύο Κόμματα. Κάνομε και κάτι άλλο, πριν γίνει άκόμη το Σύνταγμα. Είπαμε ότι καταργούμε πάντα περιορισμόν, ο οποίος άλλοτε υπήρχεν με το 509, διά τά Άριστερά Κόμματα. Είναι ελεύθεροι όλοι να ίδρυσουν Κόμμα Κομμουνιστικόν, Κόμμα Μασόνικόν, ή, τι θέλουν, με έναν περιορισμόν. Άντιδημοκρατική δράσις. Τέρμα...

(Χειροκροτήματα)

Άλλά αγαπητοί φίλοι, όχι μόνον το άτομο, όχι μόνον οι ομάδες, τά Κόμματα, ενδιαφέρουν την Πάτριαν. Ένδιαφέρει την Πολιτείαν και ή κρατική εργάνωσις. Δέν συζητούμε δι' αυτήν. Την ελησμονήσαμε. Μιλάμε έναντίον της, αλλά πώς θα την ανωμενόδημουργικήν. Πώς αυτό το Κράτος θα ξαναρχίση τον εργώδη αγώνα που γνώρισαν κατά την παρελθούσαν βατίαν, αυτό το ξεχάσαμε.

(Χειροκροτήματα)

Θ.Τ.

Δέν βλέπομεν πώς θα άποκτησωμεν ένα καλύτερον Κράτος, αλλά πώς θα άμυνθώμεν εναντίον τοῦ οἰουδήποτε Κράτους. Πώς θα άγωνισθώμενά προστατέψωμεν τόν έαυτόν μας, άπό ποῖον; Άπό τόν τύραννον, άπό τόν δικτάτορα; Άπό τήν νόμιμον Κυβέρνησιν, τήν όποίαν έμεῖς μέ τήν ψήφον μας βάλαμε εἰς τήν θέσιν της, καί άπό τήν Βουλήν τήν όποίαν έξελεξαμε συντριπτικῆν πλειοψηφίαν ὁ Ἑλληνικός Λαός.

"Αλλά εἰς πομένως ἡ κατάστασις, καί αὐτή ἡ ψυχολογία, τῆς παθητικῆς τάσεως, εναντίον τοῦ Κράτους, εἶναι ψυχολογία ξεπερασμένη." Ολοι αὐτοί οἱ προοδευτικοί οἱ όποιοί προβαδίζουσι ὅλων ἡμῶν, εἶναι πίσω άπό έμάς.

(Χειροροτήματα)

Πρέπει νά καταλάβωμεν, ἰδίως οἱ νέοι, ὅτι ὅταν ἡγωνίζοντο καί έθυσιάζοντο έξω άπό τό Πολυτεχνεῖον, ἡ οἰουδήποτε ἄλλοῦ, διά νά χτυπήσουσι τόν τύραννον, ἔκαναν πράξεις ήρωισμοῦ, ένώπιον τῶν όποίων ὅλοι άποκαλυπτόμεθα. Ἄλλά ὅταν ἡγωνίζονται κατά τόν αὐτόν τρόπον, εναντίον τῆς νομίμου καί έλευθέρως ἐπιλεγείσης Κυβερνήσεως άπό τόν Λαόν, τότε δέν κάνουν πράξεις ήρωισμοῦ, κάνουν ~~κατά τήν~~ ένταρσίαν.

Ὁ πρῶτος στόχος μας λοιπόν, ἐκεῖνος διά τόν όποῖον ὅλα τά ἄλλα γίνονται, εἶναι νά φτιάξωμεν ένα εὐνομούμενον Κράτος. Αὐτό ἐπιδιώκει τό Σύνταγμα, αὐτό ἐπιδιώκουσι οἱ Νόμοι καί τά ψηφίσματα τά όποία κάνομεν αὐτόν τόν καιρόν. Δέν εἶμεθα μόνον γρημιστές, τοῦ παρελθόντος, εἶμαστε οἰκοδόμοι τοῦ μέλλοντος.

Δέν ήρθαμε μόνον διά νά γιρμελισωμεν τήν δικτατορίαν, καί νά φωνάξωμεν ΖΗΤΩ. Ἡρθαμε διά νά ξανα κτίσωμεν αὐτόν τόν τόπον, νά συναχθώμεν τά ἔρείπια, καί νά συνεδρῶμεν ἐν ἡμεῖς, ὥστε μετά 3 ἢ 4 χρόνια, ὅταν θά ξαναπαρουσιασθώμεν εἰς τόν Ἑλληνικόν Λαόν, νά τοῦ ποῦμε: Ἑλληνικέ Λαέ, πῶς έδωσες τήν ψήφον σου τήν πλειοψηφίαν διά νά σοῦ φέρωμεν τήν εὐφορίαν, καί τήν εὐημερίαν. Αὐτό κατωρθώσαμε, κοῖνε μας.

(Χειροροτήματα)

Αὐτό εἶναι τό πνεῦμα κύριον μέ τό όποῖον κινεῖται καί ἡ Βουλή καί ἡ Κυβέρνησις. Καί ἡ Ἐπιτροπή τοῦ Συντάγματος. Αὐτό εἶναι τό πνεῦμα τό

ὁποῖον διαχέεται καί εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ σχεδίου. Ξεινοῦμε ἀπὸ τὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ τελικὸς ρυθμιστικὸν εἰς πᾶσαν περιήπτωσιν. Ποτὲ ἄλλοτε, εἰς κανένα ἀπὸ τὰ παλαιότερα συντάγματα, δὲν ἦτο τόσο καθαρὴ ἡ βᾶσις ἢ Ἀγγλῆ τοῦ πολιτεύματος.

Προκαλῶ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀντιρρησίας, νὰ μοῦ βροῦν μίαν διατάξιν, μέσα εἰς ὁμοίωρον αὐτὸ τὸ σύνταγμα, τὸ ὁποῖον περιέχει ὅλας αὐτάς τὰς δῆθεν περιοριστικὰς διατάξεις, ποῦτελικῶς δὲν ἀναφέρει τὴν λῦσιν τοῦ ζητήματος εἰς τὸν Λαόν. Εἴτε μὲ δημοφῆρισμα, εἴτε μὲ ἐκλογάς.

Βεβαίως, ὁ Λαὸς θέλει κάθε ἄτομο νὰ εἶναι ἐλεύθερον. Τὰ θέλομεν καὶ ἐμεῖς πρῶτοι, διότι ἡμοκρατία, δίχως ἐλευθεροῦς ^{ἰνδρώπων} δὲν ὑπάρχει. Ἐλευθερίαν θέλομεν, τοῦ κάθε πολίτου, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι ὁ καθένας ἐλεύθερος, πρέπει νὰ μὴν ἐνοχλῆ μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ γείτονος, καὶ δι' αὐτὸ θέλομεν τὴν τάξιν.

(Χειροκροτήματα)

Ἔχομεν μερικὰς λέξεις, ποὺ ἔχουν κατανησῆται ταῖς τοῦ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ" "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ" εἶναι θαυμάσιες λέξεις, καὶ ἐμένα μὲ συγκινοῦν. Ἀλλὰ ἐμένα μὲ συγκινοῦν καὶ δι λέξεις ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ & ΤΑΕΙΣ "αὐτοὺς διατι' δέν τοὺς συγκινοῦν"

Ἐμεῖς, πιστοὶ εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Λαοῦ, ^{ποῦ} μᾶς τὴν ἔδωκεν μὲ τὸ σπυρὸν πλειοψηφίαν, δὲν θὰ δημιουργήσωμεν πολίτευμα ποὺ δὲν θὰ ἐξασφαλίζεταί ~~μαχὶ~~ μὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ^{ἰνδ} ἐννομον τάξιν. Μπορεῖ ἄλλα Κόμματα νὰ ἔχουν ἄλλας ἐντολάς. Σέβομαι καὶ τὰ ἄλλα Κόμματα. Ἀλλὰ ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι πήραμε τὴν πλειοψηφίαν, ἐμεῖς ἔχομεν αὐτὴν τὴν ἐντολὴν. Καὶ δὲν θὰ τὴν προδοῦμεν, διότι φονασκοῦν οἱ οἱ οἱ δῆποτε ἄλλοι.

(Χειροκροτήματα)

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν αὐτὸ, ὀχιμὸνον ἐξασφαλίσασθε κατὰ τὸν ἡμέρον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ὁρθοῦ, τὴν ζαήν τῶσον τῶν ἀτόμων, ὅσον καὶ τῶν ομάδων. Κάνασθε καὶ κατὰ ἄλλο. Προσπαθήσαμε νὰ ὀργανώσωμεν κατὰ τὸν ἡμέρον ἐκπονητικῶν καὶ γόνιμον τὴν ἐξουσίαν, τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν γενικῶς. Ἐπομνησθήσαμε ἕνα σύστημα, ὀργάνων, κρατικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἐξισορροποῦνται. Παρακαλῶ τοῦτο νὰ τὸ προσέξετε. Ἐξισορροποῦνται. Θέλομεν μίαν ἰσχυρὰν Βουλὴν. Καὶ ἄλλα ὀχι. Βουλευτοκρατίαν. Θέλομεν μίαν ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ ὀχι ὑπουργικὴν κρατίαν.

Θ.Τ.

Θελομεν έναν Ισχυρόν Πρόεδρον, αλλά όχι Προεδροκρατία. Θελομεν έξι σπρρόπησιν αυτών των τριών παραγόντων, και αυτό είναι το προτύπον, ή καννοτομία του Ιδικού μας Συντάγματος, απέναντι όλων των υπάρχοντων σήμερα συνταγμάτων.

(Χειροκροτήματα)

Η πράξις βεβαίως θα δείξη πολλά. Θα δείξη πολλά ποτέποτε ή θεωρία δεν μπορεί να είναι αληθινή. Αλλά, ή πρόθεσις και ή φροντίς όλων μας είναι αυτή. Η δημιουργήσασμε μεταξύ όλων των οργάνων της Πολιτείας, έναν εύεδικτον Ισοζυγισμόν, ώστε κανένα να μην μπορεί να είναι καταχρηστικόν της εξουσίας του. Ούτε ο Βουλή, ούτε ή Κυβέρνησις, ούτε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Όλοι να εμψύχωνται εις κάποιαν όδόν εις Ισοζυγισμένην μετ' άλλας εξουσίας.

Εάν δε ποτέ συνέβαινε, όπως ασφαλώς θα συμβή, διότι αυτή είναι ή πολιτική ζωή, και διαταραχθή αυτή ή Ισορροπία, τότε, έχομεν την έπιμεσονύσιν, επιβεβλημένην από το Σύνταγμα: Ο Λόγος. Ξί τειέ δημοφίλοισμα, εί τειέ έκλογές. Είναι αδύνατον να ξεφύγουμε από αυτήν την βούλησιν την λαϊκήν. Αν μέν προχωρούν μεν Ισοζυγισμένοι, Πρόεδρος, Βουλή, Κυβέρνησις, προχωρεί το πράγμα όμαλά. Αν διαταραχθή, τόν λόγον έχει ο Λόγος.

Και σ' αυτό: ποτέ υπάρχει αντιδημοκρατικότης εις μίαν τέτοιαν σύλληψιν; όργανώσεως της Πολιτείας; Θα έδειχτε ίσως ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, έχει υπερβολικώς εξουσίας. Πρωτοφανείς εις τα χρονικά των δημοκρατιών. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, δεν έχει παρά μόνον θάνασχετικώς και αναβλητικώς αρμοδιότητα. Δεν μπορεί ποτέ να επιβάλλη την θέλησιν του. Δεν μπορεί να επιβάλλη την θέλησιν του ούτε εις την Βουλήν, ούτε εις την Κυβέρνησιν, ούτε εις τόν Λόγον.

Τι μπορεί να είναι? Εάν κάποτε διαφωνήσῃ, π.χ. με την Βουλήν και την Κυβέρνησιν, μπορεί να πῃ: νομίζω ότι αυτός ο νόμος τόν όποιον φησίσατε, δεν είναι σωστός. Άς τόν αναπέμψῃ και παρακαλώ να τόν ξαναξετάσετε. Αυτή είναι ή περίφημη αναπομπή. Ήκει δέ υπάρχει και το μέγα κριτήριο, ή μεγάλη αντιδημοκρατικότης. Ότι θάρρει ή Βουλή να ψηφίσει τόν νόμον με τά 3/5 διά να επιβληθῇ εις τόν Πρόεδρον. Άλλως, ο Πρόεδρος, μπορεί να μην ψηφίσει τόν νόμον. Αυτό είναι φοβερόν. Πρέπει να πάμε εις την απλήν πλειοψηφίαν, διότι μόνον αυτό επιτάσσει ή Δημοκρατία.

Σχεφθήτε αγαπητοί μου φίλοι τὸ ἔξης: φαντασθῆτε ἑναντιοχυρὸν Πρόεδρον, καὶ νουνεχὴ βεβαίως καὶ ὄχι τρελλόν, ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει νὰ κἀνῆ μια νὰναπομπήν, καὶ νὰπῆ ὅτι αὐτὸς ὁλομος δὲν μοῦἀρέσει. Ἐὰν μὲν ἡ Κυβέρνησις τοῦδὲνέχει τὰ 3/5 τῆςΒουλῆς, τί θὰ κἀνῆ; Θὰ τὸ καταπιῆ; Βεβαίως ὄχι. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβῆ τὴνπαραίτησίν της. ~~καὶ τὸν ἀποπέσει τὸν ἀποπέσει τὸν ἀποπέσει~~

Τί θὰ κἀνῆ ὁ Πρόεδρος; Παραιτουμένης τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ Κομματος τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν πελιοψηφίαν, εἶναι ἀναγκασμένος νὰ κἀνῆ βιλογέες. Θὰ καίξῃ ὁ νουνεχὴς Πρόεδρος τὴν τύχην του εἰς αὐτέες τρεξέιλογέες; Ποῖος ἄφρω Πρόεδρος θὰ τβιάνῃ; Θὰ τὸ κἀνῆ μωσων ὁ Πρόεδρος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ξέρεῖ ὅτι ἔχει τὸν Λαὸν μὲ τὸ μῆρος του.

(Χειροκροτήματα)

Ποῦ λοιπὸν αὐτὴ ἡ τρομερὰ ἀντιδημοκρατικότης; Ἄλλὰ κανεὶ καὶ κατὶ ἄλλο φοβερόν ὁ Πρόεδρος, ἵππορεῖ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Λαοῦ, ^{μάνονίας} ~~καὶ τὸν ἀποπέσει~~ ἕνα δημοψήφισμα. Φοβερόν καὶ τρομερόν, καὶ ἀντιδημοκρατικόν, νὰ ρωτᾶμε τὸν Λαόν, Δὲν θὰ ἤθελα νὰ πῶ καίτοι πρέπει νὰ ρωτήσωμεν διὰ νὰ εἶναι δημοκρατικόν. Ἰδομένην. Δὲν θέλω νὰ πῶ καί τις αὐτὴν τήνοσι γιμῆν.

Καὶ οἱ ἀγαπητοὶ αὐτοὶ ἀντηρησῆσαι, δὲν σκέπτονται τοῦτο. Ὅτι ἀπὸ τὴν ὕραν ποῦ ἐθεσπίσθη ἡ ἀρχὴ τῆς δεδολωμένης, ἀπὸ τὴν ὕρα ποῦ ὑπάρχει διάταξις εἰς τὸ ἄνταγμα, ποῦ λέει: Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ διορίσῃ Πρωθυπουργόν, αὐτὸ ποῦ ἔχει τὴν πελιοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Ἀπὸ τὴν ὕραν ἐκεῖνην ἀγαπητοῦ μου, δὲν μπορεῖ γὰξ ἐφθγημανεῖς ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν ὅτι τὸ πολιτευμα εἶναι καὶ ὁ κοινοβουλευτικὴ Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα)

Τί ἐξουσίες ἔχει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας; Ἐχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ρωτήσῃ τὸν Λαόν; Συμφωνεῖς μὲ αὐτόν τὸν Νόμον ἢ ὄχι; Καὶ ἡκουβέντα αὐτὴ δὲν γίνεταί εὐκολα μὲ τὸν Πρόεδρον, διότι ἔχει οὐρά. Ἄν ἡ ἀπάντησις εἶναι δὲν συμφωνοῦμε, τί γίνεται ὁ Πρόεδρος; Ὁ νουνεχὴς Πρόεδρος ξέρεῖ πολὺ καλά τί εἶ τὸ ὑ συμβῆ. Ἐπομένως θὰ ρωτήσῃ, ὅταν ἔχη τουλάχιστον μεγάλας πιθανότητες νὰ ἔχη τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦμαζὶ του.

θεωρείται δὲ ἀντιδημοκρατικὸν νὰ προσφύγη εἰς αὐτὴν τὴν θῆλησιν,
 ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ὁ Λαὸς μὲ τὸν Πρόεδρον,
 εἶναι ἰσχυρότερος πράγματι ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον. Ὁ Λαὸς μὲ τὰ κοινοβούλιον
 εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν Πρόεδρον.

(Χειροκροτήματα)

Ὁ δὲ Λαὸς, μόνον του εἶναι ἰσχυρότερος ὄλων. Ἀλλὰ θέλομεν νὰ κἀνω-
 μεν καὶ ἓνα Κράτος. Ἐμεῖς δὲν ἔχομεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀντιπολιτευθῆσαι.
 Δὲν ἔχομεν ὡς ἀποστολὴν νὰ κἀνωμεν κριτικὴν, εἰς τῆς ἐξωτερικὴν πολιτικὴν,
 ἢ νὰ βασανίζομεν εἰτε τὸν κ. Λαμπριν, εἰτε τὸν κ. Βαρβιτσιώτη διὰ τὰ προβλήματα
 ἑσῶς. Ἄλλο καθήμιον ἔχομεν, νὰ φτιάξωμεν Κράτος, Διότι Κράτος δὲν ^{ὑπαρξί} ~~ὑπάρχει~~

Διὰ νὰ τὸ φτιάξωμεν χρειαζόμεθα γοργὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς
 νομοθετικῆς μηχανῆς. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀντιδημοκρατικόν. Καὶ θὰ σὰς ἐξηγήσω διατί.
 Δὲν πρέπει νὰ περιορίζετε τὸν Βουλευτὴν εἰς τὸν λόγον γου. Δὲν πρέπει νὰ
 ὑπάρχη μόνον μιὰ συζήτησις, ἀλλὰ νὰ ~~ὑπάρξῃ~~ ^{ἔχῃ} τὸ δικαίωμα
 νὰ ἀμιλήσῃς τὸσπειρον ὁ κάθε βουλευτὴς, νὰ γίνεταῖ συζήτησις, ἐπὶ ἐβδουμάδας,
 ἀπὸ μῆνας, διὰ νὰ κἀνωμεν τὸν νόμον αὐτὸν.

Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὠδήγησεν εἰς τὴν δικτατορίαν. ^{Τὸ ἔχασαν}
 πολλοί..

(Χειροκροτήματα)

Ὁταν ^{ἦκου} νεοσσὸς βουλευτῆς, πῆγα καί ἐπέ μέλος τῆς Ἱερῆς Επιτροπῆς τοῦ
 Συντάγματος εἰς τὸ 46-50, μιὰ Βουλῆ, ἡ ὁποία κράτησε ὡς ἐκδημαρτός 4 χρόνια.
 Πήγαμε ἐκεῖ, καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ ἀποφασίσσαμε διαθέντας μας, νὰ δεῖξη τὴν ἀξιο-
 σύνη του. Ἐβανα λοιπὸν καὶ ἐγὼ, καὶ ἕναναν καὶ ἄλλοι καλὺτεροι ἀπὸ ἐμὲν μα-
 κράς ἐκθέσεις καὶ ἐξεφώνησαν λόγους, καὶ λέγαμε καὶ λέγαμε. Ἀπὸ τὸ 1946 ἕως τὸ
 1950. Καὶ εἰς τὸ τέλος μᾶς διέλυσεν ἡ Βουλῆ, ἔληξεν ἡ ἡγετεία τῆς Βουλῆς, καὶ
 μείναμε χωρὶς συνταγμα.

Αὐτὰ ὅλα τὰ ἐσχάσαμε. Ὁ βουλευτὰς ὁ ἰ ὁποῖοι εἶναι μερικοὶ
 παρδόντες, ἔχισαν τὴν περίοδον '63- '65. Καὶ ἤκουσαν καὶ εἶδαν καὶ ἠποείδαν.
 ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἐκείνην. Θέλουν καὶ πιστεῦσιν, ὅτι μπορεῖ ἀκινδύνως νὰ πιστρε-
 ψομεν εἰς αὐτὴν τὴν λογοποιαν; Εἰς αὐτὸ τὸ κυβερνῆτολι τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει
 περισσότερο εἰς φθορὰν παρά εἰς δημοκρατίαν;

ε.τ.

Δέν θέλω νά πώ ότι αποβλέπει καί εις ένα σωρό ήρωσικές επιδιώξεις. Βεβαίως όχι. Βολπόν δ Κων/νος ^κΚαραναλής..

(Χειρογραφήματα)

μάς έβλεπεν υπό τό έρημητήριοδν του, υπό τό Παρίσι καί μάς καμάρωνεν. Καί μάς έγραφε όπως τό πάτε, πάτε χαμένοι. Δέν μοιτό έγραφε μία φορά. Μοιτό έγραφε πολλές φορές. Καί κάποτε θά δούνε αύται αί κροφητιαί σιέσεις του τήν δημοσιότητα. Κάς τό έλεγε, πάτε χαμένοι, καί πήγαμε χαμένοι. Πήγαμε εις τήν δικτατορία. Άνοξαμε τάς μάλας τής κολάσεως καί άφήσαμε τούς διαβόλους νά κερνούν.

(Χειρογραφήματα)

Θέλομεν Βουλήν που νά λειτουργή γοργά, χωρίς νά υπάρξη περιορισμός σοβαρός εις τήν διαδικασίαν τήν Νομοθετικήν. Έάν νά νάστε τόν κόνον άγαπητοί φίλοι νά δήτε μέ το ύρρυθμόν, φησίζετ ή γαλλική ή άγγλική ή ή γερμανική βουλή τούς νόμους, θά αισθανόσαστε μελαγχολίαν τουλάχιστον, βλέποντας κατά το ύντρόπον τάλαιπωρούνται έδώ ύπουργοί καί βουλευταί, μέ τήν πολυλογία καί τήν κωλυσιεργίαν. Άλλά θέλομεν καί σταθεράν Κυβέρνησιν. Φοβερόν αύτό. Σταθερά Κυβέρνησις; έμείς θέλομεν νά πέση ή Κυβέρνησις.

(Χειρογραφήματα)

Ηπάινει λοιπόν μία διάταξις εις τό Σύνταγμα, που λέει, αν μία φορά πάρη ψήφον έμπιστοσύνης ή Κυβέρνησις από τήν Βουλήν, επί 6 μήνας δέν μπορεί νά ξαναλειθί τό αύτό θέμα. Αυτό είναι φοβερόν. Πήρε ψήφον έμπιστοσύνης καί δέν θά ξανακαίρη τόν έπόμενον έσως μήνα; Όστε, υπολογιζομένου ότι κάθε συζήτησις επί έμπιστοσύνης, βαστάει 8 ή 9 ήρες, θά πρέπει κάθε μήνα επί 8 ήμέρας νά συζητούμεν τό είνέχη έμπιστοσύνης αύτή ή Κυβέρνησις, ή όποιον κυβερνά τόν τόπον. Άλλά καί εκεί ^{υπόχρη} ~~υπόχρη~~ ^{έξής} δήλωσις: αν εις οίανδήποτε στιγμήν, καί τήν έπομένην άπό τήν τής ψήφου έμπιστοσύνης, ^{πράξη} ~~πράξη~~ ή άντιπολίτευσις 151 ψήφους, τότε πέφτει ή Κυβέρνησις.

περιορίζεται. Αυτήν

Μονον μειοψηφίας πρότασιν περί ζητήματος έμπιστοσύνης. Άποκλειομεν καί αύτό είναι τό μεγα άντιδημοκρατικόν μας έμάρτημα. Έπεί νά ύπάρχη δυνατότης, κάθε λίγο καί λιγάκι νά θέτωμεν ψήφον έμπιστοσύνης.

Αυτά είναι από μιᾶς πλευρᾶς φαιδρά. Ἀλλά διὰ νὰ μιλήσωμεν σοβαρά, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν εἶναι θλιβερά. Δέν προσιωνίζουνα καλὰς ἐξελίξεις, ἂν δέν ὑπάρξῃ ἀπὸ ὅλους ἐσᾶς ζωντανή ἀντίδρασις. Πρόδελγων ἡμερῶν, εἰς ἐμέ, ὡς Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, μοῦ ἐλέχθη τοῦτο. Ὅτι ὑποστηρίζομεν τὰ μονοπώλια. Ἔφαξα καὶ ἐγὼνὰ βρῶ ποῦ ὑποστηρίζομε τὰ μονοπώλια. Διότι δέν ἔβλεπα ποῦθεν ἀμίαντέτοιαν διάταξιν.

Ἀφοῦ ἐμελέτησα, εἶδα τὰ δύο ἐξῆς πράγματα: ὅτι τὸ Σύνταγμα μὰς, διὰ πρώτην φεράν, εἰσαγεῖ διάταξιν διὰ τῆς ὁποίας, ἐπιτρέπεται ἡ κατάργησις τῶν μονοπωλίων, καὶ ἡ ἐθνικοποίησις ὀρισμένων ἐπιχειρήσεων.

(Χειροκροτήματα)

Ἔως ἐδῶ καλὰ. Ἀλλά ἦρθε ὁ ἴδιος ἄνθρωπος, εἰς τὸ νότον ἐδειξάμενος αὐτὸ τὸ ἄρθρον καὶ μοῦ εἶπεν καλὰ αὐτὸ εἶναι ἐντάξει, ἔλλαθετε καὶ ἓνα ἄλλο ἄρθρον, καὶ ἐπιτρέψτε μου νὰ σταθῶ ἐπ' ὀλίγον εἰσαυτὸ τὸ περιστατικόν, τὸ ὁποῖον προστατεύει τὰ εἰσαχθέντα κεφάλαια.

Ἀπὸ τὸ 1953, ἡ Ἑλλὰς οἰκοδομεῖται διὰ τῆς ἐπενδύσεων ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὰ τὰ ξένα κεφάλαια, νὰ φύγουν. Πῶς θὰ γίνῃ; Ἄν ἔχετε ἓνα τέτοιον κεφάλαιον, καὶ κἀνὴ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον μονοπωλιονατὶ θὰ κάνατε ἐσεῖς ψέμματα λέτε ἐπομένως ὅτι θὰ καταργήσετε τὰ μονοπώλια.

Ἀπάντησις: Ἡ κυβέρνησις κατέθεσεν πρὸς Ἰοημέρου τὴν ἐξῆς τροπολογίαν: Προστατεύω τὸ ξένον κεφάλαιον. Ἐάν μοῦ κἀνὴ μονοπώλιον, ἢ ἂν ἐθνικῶς συμφέρη ἡ ἐθνικοποίησις τῆς ἐπιχειρήσεως ποῦ ἔγινε μὲ τὸ ξένον κεφάλαιον, τότε δικαιούμαι νὰ ἀποδῶ τὸ κεφάλαιον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ ἔφερεν, μὲ τοὺς τοίους, καὶ νὰ ἐθνικοποιῶ τὴν ἐπιχείρησιν.

(Χειροκροτήματα)

Ἦρπει βέβαια νὰ ξερετε τὸ ἐξῆς ἀγαπητοὶ φίλοι, ὅτι ἡ ἐθνικοποίησις, εἶναι μιὰ μεγάλη κουρέντα. Εἰς πλείστας περιπτώσεις, μεγάλων χωρῶν, Ἑγγλῖα, Γαλλῖα, ἡ ἐθνικοποίησις δέν ἐπέτυχεν. Εἶναι ἓνα ἑσχατομημέτρον, τὸ ὁποῖον ἀνασυγκροτεῖται εἰς ἓνα κράτος, ὅταν ἀπολύτως ἐπιβάλλεται, ἡ ἐφαρμογὴ του. Εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἐπικίνδυνα καὶ ἑσχάτα μέσα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ. Ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα μὰς, ἐπειδὴ ὑπάρχει διὰ Ἰοσηρίδας, ὀφείλεν νὰ κἀνὴ τὴν πρόβλεψιν καὶ τὴν κἀνει.

Και προστατεύει και το ἐγχώριον κεφάλαιον, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι μονοπώλειον και ἐφ' ὅσον δὲν κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ ἐθνικοποιήσις του και τὸ ξένον εἰσαχθὲν κεφάλαιον ~~κατὰ τὸ κεφάλαιον~~ ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον του .

"Ἔτσι κι' αὐτὴ ἡ κατηγορία " κάτω τὰ μονοπώλεια" ^{πρὸς} τὴ βλέπω και σὲ κάτι πλακάτ. Αὐτὸ εἶναι ἀσίστη. Ἐδώπερα συνέβη κάτι περίεργον, ὑπάρχει μὴ χρονικὴ ἀρρυθμία εἰς τοὺς ἀξιωματικούς ἀντιπάλους. Φωνάζουν " κάτω ἡ Χούντα" και τὴν Χούντα τὴν πιάνομε ἑμεῖς. Φωνάζουν "κάτω τὰ μονοπώλεια" και τὰ καταργούμεν ἑμεῖς. Τί γίνεται ; Οἱ μὲν ἔχουν τὴν φωνὴν και οἱ ἄλλοι ἔχουν τὴν πρᾶξιν ; Ποῦ πάμε ;

(Χειροκροτήματα)

Ἐδημιουργήθη και μὴ ἄλλη κατηγορία, τὴν ὁποῖαν τὴν βλέπω λιγότερον νὰ χλωμιάζη ἀλλὰ ἐπιδοῦ ἑλέχθη κατὰ κόρον θέλονά τὴν πῶ και αὐτὴν . Λέγει : " Αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἔγινε στάμετρα τοῦ Καραμανλῆ, εἶναι κατωμένο γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς τὸ τέλος " .

Αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἔγινε χωρὶς κανένα τέτοιο μέτρο. Δευτερονκῆ. Τὸ Σύνταγμα αὐτὸ δὲν εἶναι κομμένο και γιατί ; Διότι ὅπως σὰς εἶπα, δημιουργεῖ ἕναν ἰσοζυγισμόν δυνάμεων. Δὲν εἶναι ὁ Πρωθυπουργὸς ἀσθενέστερος τοῦ Προεδρουνητῆς Δημοκρατίας οὔτε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀσθενέστερος τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Καὶ γι' αὐτὸ ἄρχισαν οἱ σωφρονέστεροι μεταξὺ τῶν ἀντεφρονούντων νὰ ἀνησυχοῦν . "Ποῦ θά πάη ὁ Καραμανλῆς ; Πάει γιὰ Πρόεδρος Πάει γιὰ Πρωθυπουργός ; Ποῦ πάει ;"

Τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δὲν ἐλήφθη ἀκόμα ἀποφασιστικὰ θὰ τὴν μάθουν ἐν καιρῷ ὅταν πρέπει .

(Χειροκροτήματα)

Ἀπὸ τίς πολλὰς ἐπικρίσεις ποὺ ἄκουσαν οἱ νέοι μας, οἱ ὁποῖοι συζητοῦν, μοῦ φαίνεται και εἰς τίς Σχολὰς και εἰς τὰ Πανεπιστήμια, ἔχουν και οἱ ἴδιοι ἐπηρεασθῆ ἀπὸ ἕνα φόβον ὅτι ἔλος πάντων και ὅν εἶναι τὸ Σύνταγμα, καλὴ ἡ Κυβέρνησις, εἴμαστε ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ἀλλὰ τέλος πάντων κάτι πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ τίς ἐλευθερίες τοῦ Λαοῦ . Μὴν ἀνησυχοῦν οἱ νέοι. Παρακαλῶ νὰ μὴν ἀνησυχῆσουν και νὰ μὴν λάβουν αὐτὴν τὴν ὑποχωρητικὴν στάσιν ἡ ὁποῖα εἶναι ἐσφαλμένη και δὲν στηρίζεται και δὲν ἐρρείζεται ἐπὶ ἐδαφίον βάσεων .

Ἀπεναντίας ἡ ἰδιότης μας ἡ ὅλη δομὴ τοῦ πολιτεύματος ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτικὴ μας γενικῶς εἶναι ἐντελῶς διαφορὸς ἀπὸ αὐτὸ τὰ ὁποῖον αὐτοὶ φαντάζονται . Θέλομεν ὅμως νὰ κάνωμεν ἓνα Σύνταγμα σταθερὸν ποῦ νὰ μὴν κλονισθῇ μὲ τὸν πρῶτον ἀντίθετον ἄνεμον . Θέλομεν ἓνα Σύνταγμα μόνιμο γιὰ νὰ τὸ ἔχωμε ἐμεῖς καὶ τὰ παιδιὰ μας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μπορῆμεθα εἰς ἓνα πάγιον πλαίσιον νὰ ἐξελιχθῇ καὶ ἡ οἰκονομία καὶ ἡ κοινωνικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ Διοίκησις σ' αὐτὸ τὸν τόπο .

Θὰ ρῆτε δε, ὅτι τὸ Σύνταγμα αὐτὸ καὶ ἂν ἔχη ποῦ καὶ ποῦ - ἀνθρώπινον ἔργον εἶναι - λάθη, παραλείψεις, - θὰ ρῆτε ὅτι θὰ ἐξέλθῃ βελτιωμένον ἀπὸ τὴν συζήτησιν τόσον τῆς Ἐπιτροπῆς ὅσον καὶ τῆς Βουλῆς .

Δὲν ἀρνούμεθα συζήτησιν μὲ τοὺς ἀντιπάλους μας . Κίνομεν μίαν καλὸπιστον συζήτησιν καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι τὸ ἔχουν ἤδη ἀναγνωρίσει . Συζητοῦμεν καλοπίστως . Δὲ καμμίαν περίπτωσιν δὲν ἀποκλίνομεν ἀπὸ τῆς βασικῆς μας γραμμῆς, ἀλλὰ ὑπάρχουν ἄπειρες λεπτομέρειες ποῦ θέλομεν νὰ τίς συζητήσωμεν καὶ ἂν ὑπάρχῃ μίνα καλλίτερη λύσις εἴμαστε πρῶτοι ἐμεῖς εὐτυχεῖς, ἂν μᾶς τὴν προσφέρουν οἱ ἀντίπαλοι μας νὰ τὴν δεχθοῦμε καὶ νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν .

(Χειροκροτήματα)

Θέλω νὰ πῶ στοὺς νέους ὅτι μὲ τὴν πολλὴ φωνὴ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς " ἀποχουνοποίησης " κλπ. ἄρχισαν νὰ ἀνησυχοῦν μήπως ἡ Δημοκρατία εἶναι ἓνα μονοπώλειον τῶν ἀντιπάλων τους . Γι' ὄνομα Θεοῦ ἡ πραγματικὴ Δημοκρατία δὲν εἶναι κανενὸς μονοπώλειον πρῶτον . Δεύτερον . Ἐμεῖς στηρίζομεν καὶ δημιουργοῦμεν μίαν Δημοκρατίαν Ἑλληνικὴν εἰς τὰ πλαίσια τῶν βασικῶν γραμμῶν τὰς ὁποίας ἐπεδοκίμασεν μὲ τὴν φῆφον του ὁ Ἑλληνικὸς Λαός .

(Χειροκροτήματα)

Νὰ μὴν λησμονοῦν οἱ νέοι μας ὅτι ἄλλο εἶναι ὁ Λαός καὶ ἄλλο ὁ Ὀχλος καὶ ὅτι οἱ περισσότεροι εἴμαστε ἐμεῖς, αὐτοὶ εἶναι ἀπλῶς οἱ θορυβώδεστεροι . λ

(Χειροκροτήματα)

Δὲν θέλω νὰ δημιουργήσω ἐχθρότητα τῶν νέων πρὸς ἄλλους νέους . Θέλω οἱ νέοι οἱ δικοὶ μας νὰ ἀνοίξουν ἓνα καλὸπιστον καὶ ἐλεύθερον διάλογον μὲ

τούς αντίπαλους των, νά σεβασθοῦν τήν γνώμην τους καί νά τοὺς ἀναγκάσουν νά σεβασθοῦν τήν ἰδικήν μας. Θέλω νά ὑπάρξῃ αὐτός ὁ συνεχῆς διάλογος, νά εἶναι ἐνεργός ἡ παρουσία ὅλων σας ἐκεῖ ὅπου συζητοῦνται αὐτά τὰ θέματα, ἀλλά βέβαια εἰς τήν Βουλὴν, εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Πολιτείας/διάλογος πού εἶναι στοιχεῖον ἀπαραίτητος κάθε Δημοκρατίας, ἔχει κάποιο τέρμα. Τὴν ἀπόφασιν. Καί ἡ ἀπόφασισαὐτὴ ἀνήκει εἰς τὴν πλειοψηφίαν.

(Χειροκροτήματα)

Ἔϊναι περίεργον ὅτι αἱ ἀντίπαλοι μας αὐτόν τόν ἀπογωνιστικόν λίθον τῆς Δημοκρατίας τὸν ξενοῦν. Προσπαθοῦν νά μᾶς κάνουν νά τὸν ξεχάσωμε καί ἑμεῖς. Νά μᾶς βάλουν ἐπὶ ἴσοις ὅροις εἰς ὅλα τὰ θέματα. Δεχόμεθα τὴν ἰσότητά εἰς τὸν ἐνδιάμεσον διάλογον ἀλλὰ κάποια ὥραν ἢ πλειοψηφία θετῆ τὸν τελευταῖον λόγον. Ἐάν δέν τοὺς πᾶσι αὐτὸ τότε πού εἶναι ἡ δημοκρατικότης; Διδότι Δημοκρατία αὐτὸ σημαίνει. Ἡ φῆφος τῶν πολλῶν. Ἄν ἐπρόκειτο νά εἶναι ἡ φῆφος τῶν ὀλίγων θά ἐπρόκειτο περὶ ὀλιγαρχίας τῶν θορυβοῦντων.

(Χειροκροτήματα)

Ἄλλὰ αὐτὸ δέν εἶναι Δημοκρατία. Πρέπει ὅμως νά κάνω μίαν ὁμολογίαν ἀγαπητοὶ φίλοι καί δέν θέλω νά σᾶς θίξω γι' αὐτό. Οἱ ἀντίπαλοι μας εἶναι μαχητικώτεροι ἀπὸ σᾶς. Αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμὴν τους. Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσετε. Οἱ λίγοι κατορθώνουν νὰ παριστάνουν τοὺς πολλοὺς μὲ τὴν ὀργάνωσιν καί τὸ θόρυβο καί οἱ πολλοὶ κατανοοῦν νά φαίνωνται λίγοι ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν μαχητικότητος.

(Χειροκροτήματα)

Γι' αὐτὸ θέλω καί νομίζω ὅτι αὐτάίχαι συναντήσεις αἱ ὅποιαι θά συνεχισθοῦν μετ' ἄλλους ἀγαπητοὺς συναδέλφους, αἱ συναντήσεις αὐταὶ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἔχουν νά σᾶς πείσουν ὅτι εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ εἰσάσαστε ἰσχυροὶ εἰς τὸν ἀγῶνα καί εἰς τὸν διάλογον, ἔχετε παρὰ τὸ πλευρὸν σας ὅλους ἐμᾶς, τοὺς μεγαλύτερους οἱ ὅποιοι εἴμαστε πρόθυμοι νὰ σᾶς καθοδηγήσωμεν καί νὰ σᾶς στηρίξωμε.

Ἐσεῖς εἶσθε οἱ ἔχοντες τὰ βαρύτερα καθήκοντα. Ἐσθε ἡ νεολαία τῆς πλειοψηφίας, ἐσᾶς ἔδωσε ἡ Λαός τῆ ἐντολή νὰ κάνετε τὸν ἀγῶνα. Ἐε σᾶς ἔδωσε τὴν φῆφον. Ὅχι μόνο σέ μᾶς ἀλλὰ καί σέ σᾶς καί ὀφείλετε καί σεῖς σὺν ἐλευθεροὶ πολῖται, νὰ ζυπνήσετε κάθε φυγὴ νέου καί νέας καί νὰ ἐτοιμασθῆτε. Ὅταν λέγω νὰ ὀργανωθῆτε δέν ζητῶ νὰ βγῆτε στοὺς δρόμους μέ

. / .

Α.Μ.

- 15 -

πλακάτ, ὄχι. Ἀφήστε αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰς πανηγύρεις εἰς ἄλλους. Σεῖς θά ὀργανωθῆτε ὅπως ὀργανώνονται τὰ Κόμματα καί οἱ νεολαῖες τῶν Κομμάτων εἰς τοὺς πολιτισμένους Λαούς. Θά κάνετε τοὺς Ὑλλόδους σας, θά ἔχετε τὰ κέντρα σας, θά ἔχετε τὰς συζητήσεις σας, θά ἔχετε τὰς συγκεντρώσεις σας καί θά ἔρχεται καί ἡ ὥρα τῆς παρουσίας σας ἔξω εἰς τὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν στίβον ποῦ θά σῶς καλέσουν οἱ μεγαλῦτεροι.

Σεῖς δέν εἴσθε μόνον οἱ νεολαία τῆς πλειοψηφίας, σεῖς εἴσθε οἱ πρωτοπόροι Ἐμεῖς φεύγομε. Ἄλλοι βρισκόμαστε στήν ἐξώπορτα καί ἄλλοι ἀρχίζουν καί παίρνουν. Γιά σᾶς γίνεται τὸ Σύνταγμα. Γιά σᾶς γίνεται αὐτός ὁ ἀγῶν.

Ἦδη θά εἴδατε μέ ὑπερηφάνειαν ὅτι πολλοὶ νέοι τῆς νεολαίας τῆς ΕΡΕ τοῦ 1963 - 1964 - 1965 εἶναι συνάδελφοί μας στήν Βουλῆ.

(Χειροκροτήματα)

Καί αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλῦτερο καμάρι μας καί σέ λίγο καί αὐτοὶ θά παραδώσουν στὰ χέρια σας τὴν σκυτάλη γιὰ ν' ἀναλάβετε τὸ χρέος νά συνεχίσετε τὴν μεγάλην παράδοσιν ποῦ ἐνσαρκώνει ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἐβαίως ἔμεῖς ἔχομεν ἕνα πρὸςθερον χρέος : Νά καθαρίσωμεν τὸ ἔδαφος, νά σκουπίσωμε, νά κἀνωμε τὸν λεγόμενον ἀποχουντισμόν. Ἄλλη σκουδαία λέξις. Ἐμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι καί τὸ ἀποδείξομεν ἐμπράτως. Δέν βγήκαμε μετὰ πλακάτ νά τὸ ζητήσωμε, ἐκάναμε τὸν ἀποχουντισμόν. Ἦλπιζαν οἱ ἀντίπαλοί μας οἱ ὅποιοι ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐφώναζαν : "Δέν κάνει ἀποχουντισμόν ἡ Κυβέρνησις. Εἶχε συνηνοηθῆ ὁ Καραμανλῆς νά μὴν κἀνη ἀποχουντισμόν, γι' αὐτὸ ἦλθε καί γι' αὐτὸ τὸν ἀφήσαν αὐτόν καί ἦλθε καί δέν μᾶς ἄφησαν ἑμᾶς. Ἦ γινε συνενόησις. Εἶναι ὑποπτα ὅλα αὐτά "

Ἄλλ' ἐνῶ ἐπερίμεναν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα νά ἀντλήσουν ὠφελήματα, ποῖν ἀλέκτωρ φωνῆσει τρεῖς ἐφώνησεν ὁ Κορυθαλλός.

(Χειροκροτήματα παρατεταμένα)

Ἦσαν τοῦτου ὄμιθς, ἀγαπητοὶ φίλοι, ἔμεῖς τὴν ἀποχουντοποίησην τὴν βλέπομεν ἐν τῇ πλαίσιφ τῆς Δημοκρατίας, ὄχι ἐν τῇ πλαίσιφ τῆς ὀχλοκρατίας. Τοὺς ἐνόχους τοὺς παραδώσαμε εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Αὐτὴ θά κρίνη τοὺς ἐνόχους καί θά τοὺς τιμωρήσῃ καί θά ἀθωώσῃ τοὺς συκοφαντηθέντας, διότι καί

Α.Μ.

- 16 -

αυτό πρέπει να γίνει .

(Χειροκροτήματα)

Διότι τόν τελευταίον καιρόν οἱ κατηγορίες κατά τῆς χούντας ἄλλες εἶναι σωστές , ἄλλες εἶναι ἀπό ἐκεῖνες γιά τίς ὁποῖες θά ἔπρεπε νά κινήθῃ ἡ εἰσαγγε-
-----λεύς, διότι ὑπάρχουν κατηγορίαι αἱ ὁποῖαι γίνονται χωρίς ἐρεῖσματα.

“Ὅταν εἰς τόν δρόμον οἱ ἀγνοοῦντες κατηγοροῦν ἀγνώστους τί θέλετε νά ὑπάρξῃ ἄλλο ; Δέν ἐκδικεῖται ἡ Δημοκρατία, ὅπως εἶπεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Τιμωρεῖ. Καί θά τιμωρήσωμεν . Νά εἴσθε βέβαιοι ὅτι οἱ ἔνοχοι θά τιμωρηθοῦν ἀπό μᾶς ὄχι ἄπ' αὐτοῦς πού φωνάζουν .

(Χειροκροτήματα)

Θά τελειώσῃ ἡ ἀποκᾶθαρσις αὐτή ἡ ὁποία θά εἶναι ριζική καί δίκαιη καί ἀπό ἐκεῖ καί πέρα θά στρέψωμε τά μάτια μας πρὸς τό μέλλον. Δέν ἤλθαμε ἐδῶ διὰ νά θρυνήσωμεν ἐπὶ ποταμῶν Βαβυλῶνος τά παθήματά μας ἐπὶ μέν 7ετίαν. “Ἦλθαμε γιά νά ξαναφτιάξωμε τήν Ἑλλάδα νά ξαναφτιάξωμε Κράτος.

(Χειροκροτήματα)

“Ἔχομεν προβλήματα οἰκονομικά πολύ σκληρά καί θά πιῇ ὁ καθένας μας πικρό ποτήρι εἰς αὐτήν τήν φάσιν τοῦ ἀγῶνος ὅσπου νά μπορέσωμε , ἄν εἴμα-
στε σῶφρονες σύντομα νά βγοῦμε ἀπό αὐτό τό δύσκολο μαθητικὸ μονοπάτι . “Ἔ-
χομεν τραγικά ἔθνικά θέματα . Τραγικώτερα παρά ποτέ. Δέν τά ἐδημιουργήσαμεν ἑμῆς, τὰ κληρονομήσαμε καί ἐγγονίζομαστε ὑπὸ δυσμενεστάτας συνθήκας νά πε-
ρισώσωμε ὅ,τι μπορεῖ νά περυσωθῇ . Εὐτυχῶς βρίσκεται τό πρόβλημα καί αὐτό τό ἔθνικό τό μέγα ἢ μάλλον τό ἔθνικά πρόβλημα σέ πολύ σκληρά χέρια, τὰ μόνα ἴσως (Χειροκροτήματα) πού θάμποροῦσαν νά σηκώσουν αὐτόν τόν καιρό τό βαρὺ αὐτό φορτίο.

Ἄγαπητοὶ Νεοί,

Δέν προσφέρει πάντοτε ἡ ἱστορία εἰς τοὺς λαοὺς προσωπικότητες πού συνοφίξουν τήν δύναμιν καί τήν ἀρετὴν τῆς φυλῆς των. Πρῶ-
νια ἔρχονται αὐτές οἱ προσωπικότητες. Ἐπωφελήθητε ἀπὸ τήν μεγάλη τύχη πού μᾶς ἔδωσεν ὁ Θεὸς νά ἔχωμεν μίαν τέτοιαν προσωπικότητα.

(Χειροκροτήματα)

Κυττάξτε αὐτὰ τὰ χρόνια πού εἶναι μαζί μας νά βγοῦμε ἀπὸ τόν λαβύρινθον καί νά προχωρήσωμε καί ὕστερα νά ἔχωμε ἕτσι θεμελιώσει, ἕτσι

Α.Μ.

- 17 -

στεριώσει τόν τρόπο αυτό με τό Σύνταγμα του, με τους νόμους του και με τήν κοινωνική του τάξη ώστε έσείς ν' μπορείτε να συνεχίσετε τό έργον πν του, διδοι τό μέλλον δέν είμαστε έμείς, είσθε σεις. Τό μέλλον είναι δικό σας.

Σας εύχασιστώ .

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

To eloboi fpa eodouyua
 yme un amfelm opca
 va unv pips a eolo lo op.
 bajor - uoa elur andpua
 uoiroluk - alo dvo alo
 oodro unur.

Si eolo unu andpua -
 au du dya u fca, a dya
 va unu dypoupuo aoo
 unu eafu apca u ovdid
 yalo dvo lo, Meo alo
 dvo lo de ayoyupe de u
 u andpua

du yoopti u unu du
 andpua u du unu
 opuk a'ua dvo

Asa aoti auoyota - o
 unu andpua opca u afu

jela za hui apouosi' lo
 avou - va ayoifela pa lai
 xpo ooo lo avou lo
 pa, va ayoifela pa hui
 avou volute.

Aya na pa hui avou
 oie lo. - Dole avou, pa
 va avou va avou avou
 lo hui lo avou, lo hui
 lo avou, lo hui lo
 idue na avou
~~avou~~ avou. To
 pa avou avou lo pa
 avou pa avou va avou
 pa lo avou avou avou
 avou

H' idie lo avou avou
 hui pa avou hui

λιγιστο ειναι
 οχι, εφρασελοδωρο τινος
 οσο το υαλοδωρο ποσο ποσο
 οσο εγινε το ειναι το
 τι ειναι οσο εφρασελοδωρο
 συνηθισμενο για την τι
 οντως το με το ειναι το,
 με το συνηθιστο το, με το
 εφρα το, με το υαλοδωρο
 ο ανθρωπος εφρασελοδωρο
 εφρασελοδωρο ο ανθρωπος
 ανθρωποδωρο, ο ανθρωπος
 ο ανθρωπος ο ανθρωπος ο ανθρωπος
 το ειναι το

*
 Μετα ο ανθρωπος ο ανθρωπος
 ο ανθρωπος ο ανθρωπος ο ανθρωπος

Anaru a aietl o madoyadum
 o ayulago ky lupos
 Anozz woyuz oo contabimio
 ma lo ppio lo yfuro
 va andez pe liu ayulago
 lo dvon lo, u lo opobi
 ju, va ayua, ma ayppom
 va dayogezh tis yuis,
 ky omorquig ma ky ~~u~~
~~u~~ ayuluis dnyes oon
 colp uou hi ayuppa
 ma hi avialhu b
 Dporon ~~u~~ uou hi
evvhar aite op uou u
 amari edumoyoro. Kad

and...
...
... ..

N. S. ...
...
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..
... ..

O Dnno goot de ydowch
 narin - narin go dim.
 Der dyu tin nalanuay
 narin soo narin. Der
 dyu agyos na adyulov
 onyongos. Dyu agyos
 hu naryyfa naryyfa
 ay loo naryyfa cad loo
 loo soo naryyfa corboys
 to auto optari na naryyfa
 na yobrych na yur - soo
 onyfa naryyfa hu
 naryyfa naryyfa na
 onyfa naryyfa naryyfa.
 Na! goo na naryyfa by n. o
 naryyfa naryyfa na naryyfa

In apokripho edro
 Epye oi de edra yendras
 vach poro (yendras yorath)
 yopoi la vachporo
 yennu kin edro vach
 hi vach poro yorath
 yu vachporo la vach poro
 epokripho kin yendras
 vach edro

T. vach poro N. S. ~~...~~
 stupi yorath la vach poro
 vach poro yorath la vach poro
 kin, vach poro vach poro
 yopoi vach poro la
 vach poro
 kin yendras yorath - vach poro

Ο εργομαστρας ανδρας
 φρονι να ειναι γεννητος και
 απο τον ιδιο τον πατερα του,
 τον μητερα του, τον γιατρο του, τον
 κρηνη του, τον υδατο, τον
 κοιμητο αναμεικτο. Φρονι
 να γινεται να η φρονι οφειλεται
 ενα μισο αναμεικτο απο
 ενα να ειναι η ενα το ενα,
 η ενα το χρονο του

*

Ο ενα γεννητος - ενα μισο
 η ενα γεννητος ενα μισο - ενα μισο,
 φρονι να ειναι η αναμεικτο
 γεννητος. Φρονι οφειλεται η
 ενα μισο αναμεικτο η αναμεικτο
 γεννητος η αναμεικτο η αναμεικτο

Perhaps myself and you
 are the only two
 who have seen the
 world as it really is,
 that is, as a whole
 with the pain and
 suffering that go
 with it. It is a
 terrible thing to
 see, but it is
 necessary to see it
 if you are to
 have any chance
 of being of any
 use to the world.
 I am glad that
 you have seen it
 and that you are
 now trying to
 do something to
 help it. I hope
 that you will be
 able to do a great
 deal of good in
 the world. I am
 sure that you will
 be able to do it
 if you only have
 the courage to
 do it. I am glad
 that you are
 trying to do it
 and I hope that
 you will be able
 to do it. I am
 sure that you will
 be able to do it
 if you only have
 the courage to
 do it.

onnoo almu anquodis
 A N. S. cu pu slopo vi
 lops hi juos soi da p3 fluloz
 un soo hi suo namq. Oz
 puwoz hui ^{omooxum} (antrotute ton
 andpooon, nate lo puto da
 colpion expooon un hui
 paxulops - omooxum: avooz
 outus vole soo quoofoze alu
 oiuooofum: ioolute, looo un
 vi quoofoze un aliu pum
 oooyopio. A ~~to~~ ioolute
 un hi ooioe soo colpion pgoioz
 puoz hi hoozoz du un
 cap-dyge qoo ppuar. A
 un o quooz pu hui puwoz

Η Ν. Ο. δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ
 κε τοῖς περὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ
 τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ εὐ-
 κταίου. Ἐπειὸς οὖν το
 ἀγαθῶν ποῦν οὐδὲν ἔστι
 τὸν ἀναλίσκει τῆς ἐπιθυμίας
 τοῖς ἀγαθῶν. Τοῦτο ἔστι
 καὶ τοῦ εὐκταίου οὐδὲν ἔστι
 ἔστι τοῖς εὐκταίου ἀγαθῶν
 ἀπὸ τῆς φύσεως τῶν ἀγαθῶν
 ποῦν ἀγαθῶν.

Ἐπειὸς οὖν:

ὁ ἐκταίου ἐπιθυμίας ἀγαθῶν
 τῆς ἐπιθυμίας ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν
 τῆς ἐπιθυμίας ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν
 τῆς ἐπιθυμίας ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν
 τῆς ἐπιθυμίας ἀγαθῶν τῶν ἀγαθῶν

Tia va untopu puaa i
 auuatahi, i omooaun
 un i noivvrua yudrua
 epiaa va auuatahi os'oo-
 ghuva soo va' auuatahi
 hi auuatahi yudrua
 H. N. S. auuatahi lo
 auuatahi auuatahi i
noivvrua auuatahi auuatahi
 auuatahi auuatahi auuatahi
 lo auuatahi, lo auuatahi
 auuatahi auuatahi auuatahi
 auuatahi auuatahi auuatahi
 auuatahi auuatahi auuatahi
 auuatahi auuatahi auuatahi
 auuatahi auuatahi auuatahi

fela y'i' a'olo' o' v'oro' a'ou
 on' d'ou'je' hu' l'ep' - hu
 u'v'ou' l'ep' - pe hu y'ed'ye
 *
 O'lar o'or' y'ou'ou'ou'ou'
 y'uon' o'ou' ou'ou' & y'uou'
 hu' u'p'ou'ou'ou'ou'. Si'ou'p'ou'
 hu' a'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'.
 a'ou'ou'ou'ou'ou'ou'. O'ou' y'ou'
 ou' ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'
 ou' y'ou'ou'ou'. hu' y'ou'ou'ou'ou'
 ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'
 y'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'
 ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'
 ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'
 ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'
 ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'ou'

hi' hui' rōpātia, na hui' /
kōwhiri' yūderia.

*

hi' hui' rōpātia' i' tōia
apāra' na' māhōpātia' rōpā
hū' āpōpōpō' na' māhō
hōhōpātia' pē' āpōpō' i'
tō' ē' hui' rōpātia' māhō

hōi' rōpātia' dya' i' āpōpō
i' māhōpātia'

*

hi' hui' rōpātia' i' māhō
ē' māhōpātia'. E' māhō
rōpātia' pē' māhōpātia'
tō' 51% hui' rōpātia' māhō
māhōpātia'. Na' māhōpātia'
i' māhōpātia' i' māhōpātia'
yūderia. hōi' māhōpātia'

οὗς τῆς ἐπιτομῆς
 * τῆς τοῦ ποταμοῦ
 Ἡ νοτιοβορρειακή διεύθυνσις
 τῆς γῆς καταφύξις γαλακτοκομίας
 ἀφ' ἑαυτῆς ἐγγε
 ἑῶν γαλακτοκομίας, ἵκνῃται
 ἡ γαλακτοκομία, ἡ γαλακτοκομία
 οὗς ἐκτετακτοῦ τῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν.

Ἐγγε γαλακτοκομίας τῆς
 οἰκιστικῆς ἐκείνης, τῆς οὐρανίας
 τῆς ἀρχαίας, ἀπὸ τῆς τῶν
 λαοῦ ἐκτετακτοῦ ὅπως
 ἀπὸ τῆς διεύθυνσιν οὗς ἐκτετακτοῦ
 ἰσχυρῶν. Τὴν αὐτὴν οἰκιστικὴν οὐρανίαν
 οὐρανίαν ἰσχυρῶν.

ἡ ἐκτετακτοῦ τῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν

kor sojdu eap yonon
 je hu andi ton joun.
 Kadr app ocaq ewa achi-
 buy onpetuno.
 Dan cyari jatu klors
 andy oi uyaji du euyas
 jone hie juncis hui 400/3
 hie quofuyra, appi hu 200/3
 hie borayuno, hie euyas fode
 hie palye di uyaji eua
 re peleye darte lo woye
 uoy pwaluno. hie ~~uoy~~
 hie loy ywale ma soooole
 pyayo, uab soji pyyalye
200 to 51%. hie du
 euyas hie boray lo

orogor — sua arbutu orogor^{nis}
 Aolo isjoc fra li jann
 boucolun cyges — fra li
 cyges loem aolod. oim^{is}
 ep y jn ojes li cyges
 a orogor y orogor...
 (Aolo auto em ois' eapoo
 dia ep pty a orogor i
 orogor orogor eou en
 li quow loe ducioo
 a orogor a aolod
 vadia y li eamagoror
 cygis)
 En orogor i' ep h li
 jn ois' ep pty sua lo
 ducio li ducio.

Oor ja va enphoo, hui
 kqilun: los boyna du you
 hu quofure, apowadov
 va esthapon hu djiar los
 ji' hui uoyatun: opanon
 un hui andaxia, un' ye u-
 dyois vltovov anis, eju
 eeo los hooos con froye
 jfou hui puda enphoo
 hi djiar hu qeoyfuyk
 un hui hu poye hu
 voyasthiois, jou-aot,
 eoyois - duvovos hooos,
 xomjow big tov jfou
 Eoi tov soyo, un hui
 Eto duvovovpudun to
 jufepun uoyois, do vee-

Ημερολόγιο του 1917.
 Η αρχική της εργασίας
 είναι το δικό της έργο
 πολιτικό, όπως και είναι
 η ίδια σαν άνθρωπος να είναι
 λογιστική των πραγμάτων.

~~Η αρχική της εργασίας~~
 Η αρχική της εργασίας
 είναι το δικό της έργο
 πολιτικό, όπως και είναι
 η ίδια σαν άνθρωπος να είναι
 λογιστική των πραγμάτων.

εσσαν καλινδοναι με
 οι ποιοι η' να αυδοντα
 η' να υποθεσονται, ο αολο
 παντα, οροπο. πο. δι
 γουρα. οοο λα οιας
 λυρα - η' αυδου - τολε γ
 ο αιοις μια λυρα.

Το εσσαν μετ' αυδου
 οι οροποιοι το εσσαν
 τα τωσα ελα, γουρα το
 καδουμι γουρα αυδου
 Η Ν. ο. ~~α~~ αυδου τοι
 λωο γουρα. Σε να να
 ιωο λωο αυ να να (ο τοσο
 κλοκ καλαρνας η' γουρα

Lou soo cho. Dap laot
 4' N. S. tik kelon ayacia
 alur gurdopolwan, dyed alur
 gurdop~~laot~~ la Tuson soo ke
 upalun' fowis co opolye
 hu natayung soo loi coniv-
 doro dyepoye ty natayung
 ka o royo sye Tuson soo cho
 pefu sun uolo opoolang ty
 dyedig la Tuson

~~Dap la~~ Eya in looton i N. S.
 hu unsoya oh alur dyed
 soo la Tuson unsoya i
 dyonpalu. Dpoodati ayu-
 da ty andots ve loi dyed
 p'inar natayung fowis. Ate
 p'ayur va nawn ~~soo~~ fowis

in diphthongibus ubi uia
 et aia uero o ias uero
 uo la uia uia. Et quod uia
 uero ias, ab huiusmodi
 aliquid per diphthongum
 quod per diphthongum
 breuius, quod uero
 uero per la uero u. lo
 et o ias. Tu uero
 uero uero uero uero
 et o ias.

et o ias uero uero uero
 uero uero uero uero uero
 uero uero uero uero uero
 uero uero uero uero uero
 uero uero uero uero uero

apobupalytyg xupay lwa
 dole
 a/4 ajuwalum vltioy dwoy
 oba ovaalunq apobupaly d
 bayon pe lu n.s. Agovifk
 va natonawaf dyaovig pti
 va bayon lwa paja ty vltioy-
 shovos h' v' unaklyobla
 a' palyalya pava poytia
 xyaovifk dyaovig bayon pti
 b/ovxovos pulya poytia
 vltioy dwoy apobupaly d
 dypis, vltioy palyalya dwoy
 pe lu xyaovifk. Koy pti
 xyaovig ty va vltioy dwoy
 ovaalunq lwtioy, vltioy dwoy
 upatum vltioy dwoy

, ooo korwage, emu aoo
 ki yoo^{lus} (vleidyonyalun)
 und aorpe, ooo aduan.
 Jopuk un ai cian. Si
~~o~~ o x ki depuk eole ayo-
 vpla va veyonyon his
 apalpa, veyo do luan
 Tobata lo jilpa.

Si/ To idu nam nai pi
 hi "wadapoz" Oya ampob
 ab julu or epulpa, yovai
 julu "wadapoz is bedo".
 Kas oi yov epulpa jpor
 nyi hi juloon y jali ka
 juloon. Oyon his wapyon

τον οργιστον της Τηφης, διου
 τον γειτον της Οβηθ. &
 ναδαρον ευμ εροσχυρην
 τον εσοδιοφανων της εαρε
 λαφω σου αολεγα τον εγχο
 λυφισ τον γυμνω παστ

Η Α. Α. εοτιωμε τον
 ναδρον εις ευμ οσο
 ερεση να γυν η η η η
 εροσχυρη η διχοπαλιη
 εφανω της εοβηθ ηαι
 η διχοπαλιη λαφω

Η εοβηθ ηαι ηαι ηαι
 εοβηθ ηαι ηαι ηαι ηαι
 εοβηθ ηαι ηαι ηαι ηαι
 εοβηθ ηαι ηαι ηαι ηαι

τῶν ἀποδυνατωμένων, ἰ. κ. δ.
 πρὸς οὐκ ἀλάττωτος ἰσχυροῦς
 ἢ ἀδυνατοῦ
 ἡρώδης τοῦ ἐσβηθῆσαν ἰ
 λυρῶν, ἡνωσθῆσαν ἰσχυροῦς τοῖ
 ἐκλυρῶν τοῖ ἀποδυνατωμένων

*

Ἡ ἀντιθέσις αὐτῶν
 οὐκ ἐστὶν ἰσχυροῦς - ἡ ἀδυνατοῦ
 ἐξ ἑνὸς ἀντιθέσις τοῦ ἰσχυροῦ
 δὲ ἀντιθέσις ἐστὶν οὐκ ἀδυνατοῦ
 ἡ ἀντιθέσις τοῦ ἀποδυνατωμένου
 ἰσχυροῦ ἢ ἀδυνατοῦ
 ἡ ἀντιθέσις τῶν ἀποδυνατωμένων
 ἰσχυροῦ, ἡ ἀντιθέσις τῶν ἀποδυνατωμένων
 τῶν ἰσχυροῦ.

Oiya va dardgiri je dardos
 veyariz dardos jefors
 fousiq. Eyyevon jayola va
 jupri va dardgiri va
 barmu arjen ty dardgiri
 Myi je noivovna dardos
 ja' oiyas va dardgiri
 va dardos va eyyevovon
 mi arjen ty dardgiri
 Dodo vobovoye va lo
 jupri ty avobovoye va
 dardos arvula va dardos
 vobovoye va ty jupri va
 ke dardgiri va dardos
 avobovoye ty jupri va dardos
 vobovoye jupri va dardos

Η' ανθρωπότητα να μεταβαλλή
 να αποκτήσει το μέτρο
 δικαίου να μετατρέψει διαφύλακτα
 το μεγαλύτερο μέρος της
 υπέρ της διαφύλακτου
 α' παρὰ ἀφελείας. Η
 Ν. Δ. να είναι η διαφύλακτα
 δικαίου να διαφύλακτα να κοιν
 να διαφύλακτα, ~~α' παρὰ~~ διαφύλακτα
 μέρος α' παρὰ ἀφελείας.

Γενική διαφύλακτα. —
 Δικαίου να διαφύλακτα, διαφύλακτα
 διαφύλακτα να διαφύλακτα
 διαφύλακτα διαφύλακτα
 διαφύλακτα διαφύλακτα
 διαφύλακτα διαφύλακτα. Η Ν. Δ.

ayos a yos. Mois koptis
 karyopua yendrey sa
 sale opir du yey yopua
 o yijao, dayati cur
 esou apyfa is anyudera,
 s'arapxi, lo yos
 H yudera to aotto yepo
 avyfon lo andpoco uai
 la noivomus avyfa. H yudera
 yepo yepo avyfa lo
 andpoco - lo yelabaja a yepo
 uai lo yeyopata lo
 yelabaja a uadalo big
 curvor soi tyais yepo
 tyais is yepo colud coludo
 compalua

To' avolo 4 N. D. Eua hi
 jruvovkpa dnuvovkpa
 uovvpa. Diah by am yua.
 ahv dnuvovkpa dnuvovkpa
 to avolo filoo yudvovkpa
 vov Xvovkpa i' yv3 ju
 v' vovvovkpa vov vovvovkpa
 vov vovvovkpa vov vovvovkpa

Av vov vovvovkpa vovvovkpa
 vovvovkpa ju vovvovkpa
 vovvovkpa vov vovvovkpa
 vov vovvovkpa vov vovvovkpa
 vov vovvovkpa vov vovvovkpa
 vov vovvovkpa vov vovvovkpa
 vov vovvovkpa vov vovvovkpa

oje or ualalalagu, na oi
 avu naga, yon ota uogoo-
 louto to ychuslulo, li
 naris yotli" loo.

||

Tili ai avluay ninoi
 uotli du fuloo oxi poro
 epurus aya na dolo
 noo avlor soo eyolofou
 va nobepurus lot loo;
 Trah du loo nayoos
 so li upais duopich
 va ayoy upurus oli spappalo
 koinas. Na f3 soon li
 da cuavar vitoi, appi u
 f3 la soon uak looso
 ayuarupino, vilo va poro

γυμνάσιον καταπέταξεν τὸν ἀπο
 κάτω τὸν. Ἐποιοῦμαι
 καὶ περὶ τὸν ἱερὸν γόμον
 ἡν ἀφ᾽ αὐτοῦ ἀρχοῦν τὸν πῶτον
 ἀνὰ τὴν νοτιοανατολικήν ἑσπέρην
 ἑποιοῦμαι καὶ διὰ τῶν
 ἀποκαταστάσεων ἐκδοθέντων, ἀπὸ
 ἀρχοῦν μετὰ τὸν ἀνατολικὸν
 καὶ ἀνατολῆν τὸ ἀνατολικόν.
 Ἐποιοῦμαι καὶ τὸν ἱερὸν
 ἀπὸ τῆς ΝΑΤΟ, ἐπὶ αὐτῶν τῶν
 κοινῶν ἀγορῶν, ἐπὶ αὐτῶν τῶν
 ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς καὶ ἀνατολῆς μετὰ
 ἀνατολῆς ἀνατολῆς καὶ ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς ἀνατολῆς καὶ ἀνατολῆς

δυνατόν, εὖ εἰς ἡμέραν
ἐν τῷ ἔργῳ.

Καὶ ἐπεὶ ἔστιν ἡμεῖς
ἐπιθυμοῦντες ἐν τῷ ἔργῳ
τοῦ κυρίου, ἵνα ἴσχυροί
ᾖμεν ἐν παντί, ἵνα
ἔσται ἡ ἀποδοχὴ ἡμῶν
ἐν ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας
τοῦ κυρίου.

Τοιοῦτος ἔστιν ὁ λόγος
ὁ ἀποστόλου. Ἐὰν γὰρ
ἐπιθυμοῦμεν ἴσχυροὶ
ᾤσθαι ἐν παντί, ἵνα
ἔσται ἡ ἀποδοχὴ ἡμῶν
ἐν ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας
τοῦ κυρίου, ἵνα ἴσχυροί
ᾖμεν ἐν παντί, ἵνα ἔσται
ἡ ἀποδοχὴ ἡμῶν ἐν
ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας
τοῦ κυρίου.

jehlig un dyporolig
 anlymfu dia ~~un~~ ovolpelt
 cy'pon pua areyoyi vhaoncia
 fe ojs ty dyporolig
 d'rayes ty xpaes ty lwi
 cordufo ty areyupolias
 ty lypone ya fedy
 o k. k. eja gypu vovely
 on ty vlypny udovny i
 oovop la ty bapovny, dia v
 lypovpna vely la apol
 vha olya ty pely d'vlylo
 pny areyupolias, yly
 vovely un pely vovely
 vni vovely vovely fe
 oyon lwi dyporolig
 vovely vovely

Nij forsig oon na ~~ant~~
 400 is bij opoos peltje ton
 Aulum aupto ten soupo
^{lafew un gendecis}
 traan spata u yuis supo
 epatis, opo ten eotter ^{un}
 doobies, aetamunio i
 N. S. Apneti idompaadyta
^{si xupz}
~~si xupz~~ aoo bij auptulz
 bij rpiis un bij epiolepz, voh
 va dya va oledz porpoo
 opoos is hui don bij ppoos
 psooluto, supadi
 hupz, is ton pupoo hie
 oppalunig dypouplig.
 Noos unie euyephe pi
 puaolulo un xupis in looo
 aianis yvarioyis to opoos ^{looto}

εγχευσα υμας να οργισω υμας
επιλογη της ιαλαφειας

Μονον εντι οφειδω εσοχη
υμιν αλογα

οις η γεννηση υμων εστι γαρ υμεις

εγα υμων υμων εστι υμεις

εσθε ην οφειδω υμιν
υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

υμιν δαμασκη, υμων εστι

ηδη εστι
υμιν

na ^{di} moimovai opet arcuoo
diolo va unqupai lin
asoolo u los.

to d
kods-
kods

Tole yovov na i dino
vopuzi anashis + yovov i
yopis na lin ~~to~~ vlopun
opoleboyian eff na lin
upalumi pyarini, opo x-
jvayipman by avlo to
gencia too ^{eduyos} ~~upalumi~~ ay.
yipontos.

O alojo ^{opos} by omooymy
anashis i jper ipa noi-
vovon du borate va una
conyrahunt i vijua, la
Dumov opovov, dah yois-
olar opovov dunooleps

outo, uataryela, oluyfde
 aily for ipain baron na fo
 dupeti opoay na hu indium
 na orupelumi opood
 H dunaobon eiz hu dia-
 vopen hi apatu opoay
 hu hu entulu hi pro
 & unawonun ~~de ayoye~~
 es hu danyun hi apade
 va cordicoyu epi poro
~~unri osou ayup yelafi hi~~
~~deyope~~ uorunawo kseu
 epi na yelafi hi jappoyi
 unri opiyepuon, vole i
 usadpo va hu edunbe unah
 hi opuon, unri ~~foroye~~ ^{ei aporo} opioy
 e ^{eravb} ~~bepe~~ hi ~~foroye~~ ^{foroye}

~~Juanaam i asse de de~~
~~deputat quor oratorum de~~

Ille vero Symplicius, ab hinc
de loco poro, julioffio
5 Symplicius, etiam
impetere ei hinc fupul
fuo, na videtur cogit
loco de hinc opulenta
yuz na: hoc pupulo
na de hinc opulenta
nonnullis hinc, na de
loco poro cord. Me i
quidam cogit cogit
ei de dymopu hinc
epo. De hinc na nonnullis
etiam bonis opo nuz julioffio
fuo Symplicius

Dawa laka pua you
 basuni spoiodon hi ag-
 xpona anywar to poppe-
 hi corada to ju. Dawa
 erura h' yfory by awdny
 wolyu hi spotwola dafu
 by kumaw by Neg Dupo-
 upata. Eupca uak hi
 bar, diwrova hi oca wof
^{is} (yfyokpa nyama ~~wof~~ ^{sporupw}
 woly, da woyu a hi
 dagaon hi ut'epclun
 un ~~pa~~ woyia danyoye
 wa h' pory apidon yfido
 h'era, h' ocaia da jayopwa
 hi pupaw ^{di} ~~hi~~ hi ^{wa} uowawaw
 pcedat ^{wa} oca ^{di} ~~hi~~ ^{di} ~~hi~~

peruanos la india
 un li'igua yoa dia lin
 es luger es los yora li'
 la yora ^{cuando los li'}
 jous un es la ^{olabor} los
 supona bia. Por vras
 los vltimpe e N. S ^{o'li'} los
^{cardiz, appa}
 los yports arpa or vras
 da yndos lig jous la
 dros un da ^{lo} vrbis
 or vryolaps

ps obpation loz ajora
apo lig suawawo loo.

conduta opor
A Na d. ~~uaga~~ loz ajora
nos por un fulis lui
ayayalao lo y lo
wawor ajora uop lig
byhuor lig loy lo
to say arawora lo oad iax
lo saydalo na ~~ajora~~
eso wali lo ^{poexia} ~~disyualo~~
~~to~~ na y ^{bofua} ~~ajora~~ lui
omobyuan pig supora
lig lo ajora na op lo
jopu pig uaydop ajora
saydalo

Ποιός μπορεί να άμφισβητήσει ότι στις 23 Ιουλίου 1974
ή Ελλάδα βρισκόταν στο χεῖλος του κρημνού;

Ποτέ ίσως στη σύγχρονη ιστορία του τόπου ἔθνος δέν είχε ξαναβρεθεῖ σέ τόσο επικίνδυνη θέση. Ἡ ἔξωτερική ἀπειλή καί ἡ ἔσωτερική κατάρρευση ἀποτελοῦσαν ἕνα θανάσιμο συνδυασμό πού θά μπορούσε νά φέρει ἀνυπολόγιστες συμφορές στό τόπο. Συμφορές πού τίς συνέπειές τους θά πλήρωναν πολλές γενεές Ἑλλήνων. Μέ ἄλλα λόγια αὐτό πού συμβαίνει σήμερα στό Λίβανο θά μπορούσε πολύ εὐκολά νά είχε συμβεῖ στήν Ἑλλάδα τοῦ 1974, ὅπως ἔγινε καί τό 1944 μετά τήν Ἀπελευθέρωση.

Ὅταν ἔπεσε ἡ δικτατορία ὅλοι καί στήν Ἑλλάδα καί στό ἔξωτερικό φοβήθηκαν ὅτι ἡ χώρα θά πέσει στό χάος. Καί φοβήθηκαν ὅτι οἱ ἔξαγριωμένοι πολῖτες θά θελήσουν νά ἐκδικηθοῦν γιά τίς προσβολές τίς διώξεις καί τίς ταπεινώσεις πού υπέστησαν. Καί πραγματικά ὁ κίνδυνος αὐτός ἦταν ὑπαρκτός καί προήρχετο ἀπό τό γεγονός ὅτι ἡ δικτατορία δέν ἀνετράπη ἀλλά κατέρρευσε μέσα στά ἀνομήματά της. Ἔτσι δημιουργήθηκε κενό ἐξουσίας. Δηλαδή δέν υπῆρχε δύναμη ἡ ὁποία θά μπορούσε νά θέσει ὑπό τόν ἔλεγχό της τό χάος πού προκλήθηκε ἀπό τή κατάρρευση τῆς χούντας. Ἔτσι υπῆρχε κίνδυνος νά κατολισθήσει ἡ χώρα σέ ἀναρχία ἢ ἐμφύλιο πόλεμο. Καί παράλληλα νά ἐμπλακεῖ σέ πόλεμο μέ τή Τουρκία πού ἄν γινόταν ὑπό τίς συνθηκες τίς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκείνης θά κατέληγε σέ ἔθνική συμφορά.

Ἡ πραγματικότητα αὐτή καταδεικνύει τό μέγεθος τῆς δραματικῆς ἀλλά καί γιγαντιαίας προσπάθειας πού ἀνέλαβε ὁ Κ.Καραμανλῆς νά περισώσει δηλαδή τή χώρα ἀπό τούς τρομακτικούς κινδύνους ἔσωτερικούς καί ἔξωτερικούς πού κάραδοκοῦσαν.

Ὁ πολύπλευρος αὐτός ἀγώνας καί οἱ δυσχέρειες γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας εἶναι πράγματα γνωστά στόν καθένα. Ὅπως ἐπίσης εἶναι γνωστό ὅτι κρατικός μηχανισμός ἐλέγχετο σέ τέτοιο σημεῖο ἀπό τή δικτατορία ὥστε ὁ τότε πρῶτοπουργός καί σημερινός Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νά ἐκτεθεῖ πολλές φορές σέ προσωπικούς

κινδύνους μέχρι πού νά έξουδετερώσσει τή χούντα καί νά θέσει τή κατάσταση υπό τόν έλεγχο του.

Ο πρώτος στόχος του Κ.Καραμανλή ήταν νά κερδίσει χρόνο. Χρόνο για νά σταθεροποιήσει τή Δημοκρατία. Χρόνο για νά κάνει αξιόμα-
 χες καί πειθαρχικές τίς Ένοπλες Δυνάμεις. Χρόνο για νά βγάλει
 τήν Έλλάδα απ' τήν διεθνή απομόνωση.

Οι άμεσοι στόχοι έπιτεύχθηκαν συντομότατα. Μέσα σέ μερικούς
 μήνες:

- Διεξήχθησαν ελεύθερες καί αδιάβλητες έκλογές πού ανέδειξαν
 τή πρώτη Δημοκρατική Κυβέρνηση τής χώρας ύστερα από έπτά χρό-
 νια Δικτατορίας.
- Έγινε Δημοψήφισμα πού έλυσε δημοκρατικά τό πολιτειακό πρόβλη-
 μα.
- Αποκαταστάθηκε ή πειθαρχία καί τό ήθικό των Ένόπλων Δυνάμεων
 καί άρχισε ή ροή του νέου σύγχρονου πολεμικού ύλικου.
- Αποκαταστάθηκε τό διεθνές κύρος τής χώρας, χάρη ακριβώς στήν
 ομαλή καί αναίμακτη μετάβαση από τή δικτατορία στή Δημοκρατία
 καί τή σταθεροποίηση τής έσωτερικής καταστάσεως - πράγμα πού
 χαρακτηρίστηκε διεθνώς-σάν έπίτευγμα χωρίς προηγούμενο καί σάν
 "πολιτικό θαύμα".

Αφού έδημιούργησε τίς άπαραίτητες αυτές προϋποθέσεις για τήν έπι-
 τυχή άσκηση οποιασδήποτε έξωτερικής πολιτικής - τήν έσωτερική δη-
 λαδή ομαλότητα, σταθερότητα καί ισχύ - ο Κ.Καραμανλής άπεδόθη
 στή μεγάλη του διπλωματική έξόρμηση.

Θεμέλιο τής έξωτερικής του πολιτικής ήταν τό τρίπτυχο: Έθνική
 ανεξαρτησία, ασφάλεια τής χώρας, έθνική αξιοπρέπεια.

Καί βασικές έπιδιώξεις του:

- Η ένταξη τής Έλλάδος στήν ΕΟΚ
- Η ρύθμιση των σχέσεων μέ τό ΝΑΤΟ

- Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν
- Ἡ ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ
- Ἡ δημιουργία κλίματος συνεργασίας στά Βαλκάνια
- Ἡ ἀνάπτυξη σχέσεων μέ τίς ἀραβικές χώρες
- Ἡ βελτίωση τῶν σχέσεων μέ τίς Ἀνατολικές χώρες

Κάτω ἀπό τήν προσωπική ἐμπνευση, καθοδήγηση καί παρακολούθηση τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, ἡ ἐλληνική διπλωματία δραστηριοποιήθηκε ὅσο ποτέ ἔσως στό παρελθόν. Γιά μιὰ μικρή χώρα, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἡ παράλληλη καί ταυτόχρονη ἐπιδίωξη τόσων πολλῶν σκοπῶν ἦταν ἔργο τεράστιο.

Κι' ὅμως. Μέ τήν ἐξαίρεση τοῦ Κυπριακοῦ καί τῶν ἐλληνο-τουρκικῶν διαφορῶν - πού παραμένουν ἐκκρεμῆ χωρίς νά εὐθύνεται γι' αὐτό ἡ Ἑλλάς - ὅλοι αὐτοί οἱ σκοποὶ ἐπετεύχθησαν.

Χρειάσθηκε γι' αὐτό νά καταστρωθεῖ μεθοδικός προγραμματισμός, νά ἀναληφθοῦν τολμηρές πρωτοβουλίες, νά ἐπιδειχθεῖ σταθερή ἀποφασιστικότητα καί νά ἀναπτυχθεῖ ἀκαταπόνητη δραστηριότητα. Χρειάσθηκε, ἐπίσης, νά τηρηθεῖ ἀπόλητη ψυχραιμία σέ στιγμές κρίσεων. Χρειάσθηκε, πάνω ἀπ' ὅλα, νά ἐπιστρατεύσει τό διεθνές κῦρος του καί τίς προσωπικές του σχέσεις ὁ Κ. Καραμανλῆς. Ἀρκεῖ ἐδῶ νά λεχθεῖ ὅτι, ἀπό τήν ἄνοιξη τοῦ 1975 ὡς τό φθινόπωρο τοῦ 1979, ὁ Κ. Καραμανλῆς πραγματοποίησε 44 ταξίδια στό ἐξωτερικό καί συναντήθηκε μέ δεκάδες ξένων ἡγετῶν στήν προσπάθειά του νά κατοχυρώσει τά δίκαια τῆς Ἑλλάδος καί νά προστατεύσει τά συμφέροντά της.

Ἡ οἰκονομική πρόοδος πού συνετελέσθη ἀφ' ὅτου ἀποκαταστάθηκε ἡ Δημοκρατία ὑπῆρξε ραγδαία καί περιέλαβε ὅλους τούς τομεῖς δραστηριότητος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Εἰδικότερα ἡ περίοδος 1974 - 1979 ὅταν πρωθυπουργός ἦταν ὁ σημερινός Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑπῆρξε ἰδιαίτερα γόνιμη ὅπως προκύπτει καί ἀπό τά ἀκόλουθα ἐπίσημα στοιχεῖα.

Τό κατά κεφαλή εισόδημα από 2.165 δολάρια τό 1974 έφθασε στό τέλος τοῦ 1979 τά 4.163 δολάρια. Δηλαδή αύξηση 92,3%.

Τό Ἀκαθάριστο Ἐθνικό προϊόν (σέ σταθερές τιμές 1970) αύξήθηκε από 223 δισεκατομμύρια 307 έκατομμύρια τό 1974, σέ 409 δισεκατομμύρια τό 1979. Αύξήθηκε δηλαδή κατά 26,5%, μέ μέσο ὄρο έτησίως αύξήσεως 4,8% πού ήταν τριπλάσιος περίπου τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας.

Οἱ Πάγιες Ἐπενδύσεις (σέ σταθερές τιμές 1970). Ἀπό 74 δισεκατομμύρια 500 έκατομμύρια τό 1974 έφθασαν τό 1979 τά 98 δισεκατομμύρια 270 έκατομμύρια. Αύξήθηκαν δηλαδή έντός τῆς 5ετίας κατά 31,9%, ἢ μέ μέσο έτήσιο ρυθμό 6,1%.

Συνολική Κατανάλωση. Ἀπό 301 δισεκατομμύρια 740 έκατομμύρια τό 1974 σέ 385 δισεκατομμύρια 931 έκατομμύρια τό 1979. Αύξηση δηλαδή κατά 27,9%.

Συνολικές ἔξαγωγές. Ἀπό 1 δισεκατομμύριο 784 έκατομμύρια τό 1974, έφθασαν τά 3 δισεκατομμύρια 932 έκατομμύρια τό 1979. Αύξηση δηλαδή κατά 121,6%.

Εἰσορή Κεφαλαίων. Ἀπό 926 έκατομμύρια δολάρια τό 1974, έφθασαν τά 1542 έκατομμύρια δολάρια τό 1979. Αύξήθηκαν δηλαδή κατά τή διάρκεια τῆς 5ετίας κατά 66,8%.

Ἐξαγωγές Βιομηχανικῶν καί Βιοτεχνικῶν Προϊόντων. Ἀπό 822 έκατομμύρια δολάρια τό 1974, έφθασαν τά 1957 έκατομμύρια δολάρια τό 1979. Αύξήθηκαν δηλαδή κατά 138%.

Τιμάριθμος. Κατά τή 5ετία 1974 - 1979 ὁ τιμάριθμος αύξήθηκε κατά 93%, δηλαδή εἶχε έτήσια μέση αύξηση 14%. Ἀξιωμαίωτο εἶναι ὅτι γιά τήν ἴδια περίοδο ἡ αύξηση τῶν ἀποδοχῶν τῶν έργαζομένων ήτο 164%.

Ἡ τιμή τοῦ δολλαρίου τέλος αύξήθηκε από 30 δραχμές τό 1974 σέ 37 δραχμές μέχρι τό 1979.

Paris [7.]

Μίσησ τει
εγραφειο Κουρδαν

Στο Παριζο N. D.

~~##~~

Μ Ε Ρ Ο Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο

Περίοδος 1974 - '80

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Όταν ο Καραμανλής ανέλαβε τήν εξουσία στις 24 Ιουλίου 1974, ή κατάσταση πού βρήκε ήταν δραματική. Ή Ήλλάς αντιμετώπιζε τόν κίνδυνο τής αναρχίας καί τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ, λόγω τοῦ κενοῦ εξουσίας πού ἄφησε ή αἰφνίδια καί πλήρης κατάρρευση τής δικτατορίας· παράλληλα ή χώρα αντιμετώπιζε τόν κίνδυνο τοῦ πολέμου λόγω τής εισβολῆς τής Τουρκίας στήν Κύπρο· ἑνός πολέμου πού ἂν δέν ἀποτρεπόταν, θά ὀδηγοῦσε ἀσφαλῶς σέ ἔθνική συμφορά, δεδομένου ὅτι ή χώρα ήταν στρατιωτικά ἀπαρασκευάστη. Ή Κύπρος μετά τό πραξικόπημα τής χούντας καί τήν εισβολή τής Τουρκίας ζοῦσε τήν μεγαλύτερη τραγωδία τής ἱστορίας της, ἐνώ ή Ήλλάς, μέ καταρακωμένο τό κύρος της, εὐρίσκετο σέ πλήρη διεθνῆ ἀπομόνωση.

Ή ἀσυνάρτητη, ἐξ ἄλλου, οἰκονομική πολιτική τής δικτατορίας εἶχε ὀδηγήσει τή χώρα σέ ἕνα ἔντονο στασιμοληθωρισμό, μέ ἄμεση συνέπεια τή φαλκίδευση τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐργαζομένων, τήν κάμψη τής παραγωγῆς καί τή διόγκωση τοῦ ἐλλείματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Όλες οἱ τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατείχοντο ἀπό ἀγωνία γιά τό μέλλον καί αντιμετώπιζαν δυσχερῆ καί ἐπείγοντα προβλήματα.

Οἱ στόχοι πού, ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐτίθεντο στόν Καραμανλή ἦσαν :

ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΑ μέν, ή ἀποτροπή τῶν θανασίμων κινδύνων πού ἀπειλοῦσαν τό Ἔθνος, ὅπως ὁ κίνδυνος τοῦ πολέμου μέ τήν Τουρκία, ή ἀναρχία καί ὁ ἐμφύλιος πόλεμος στό ἐσωτερικό καί οἱ συνεχεῖς συνομωσίες τής χούντας κατά τής κυβερνήσεως καί εἰδικώτερα κατά τής ζωῆς τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ δέ, ή δημιουργία τῶν προϋποθέσεων γιά τή θεμελίωση μιᾶς ὑγιοῦς Δημοκρατίας, γιά τήν ἐνίσχυση τής ἀμυνας τής χώρας καί, τέλος, γιά τήν οἰκονομική καί κοινωνική πρόοδο τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Είναι σπάνιες οι περιπτώσεις που η ιστορία ανέθεσε σε έναν ηγή-
τη έργο τόσο βαρύ. Γιατί οι παραπάνω στόχοι έπρεπε να επιδιω-
χθούν ταυτόχρονα και να επιδιωχθούν με περίσκεψη αλλά και με
γοργό ρυθμό.

Με σπουδή γιατί αφ' ενός είχε χαθεί πολύτιμος χρόνος και αφ' ετέ-
ρου γιατί από τη φύση τους τα προβλήματα ήταν πιεστικά. Και με
περίσκεψη γιατί η επίλυση του ενός προβλήματος μπορούσε κάλλιστα
να δυσχεράνει τη λύση άλλων προβλημάτων· οι νευρικότητες μπορού-
σαν να προκαλέσουν περιπλοκές· και οι υπερβολές να δημιουργήσουν
έκρηκτικές καταστάσεις.

Όλα, κατά συνέπεια, έπρεπε να γίνουν γρήγορα και σωστά. Περιθώ-
ρια για σφάλματα δεν υπήρχαν. Κάθε καθυστέρηση και κάθε άποτυ-
χία μπορούσε να αποβεί μοιραία. Ο Καραμανλής έπρεπε να ένεργή-
σει γρήγορα, αποφασιστικά, χωρίς ταλαντεύσεις και με σύνεση για
να αντιμετωπίσει καταστάσεις ασυμβίβαστες μεταξύ τους ή ακόμα
και τραγικά αντιφατικές.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Α': Η κάθαρση στο στράτευμα έπρεπε να γίνει και για
να ικανοποιηθεί το δημόσιο αίσθημα και για να μη μπορούν τα
χουντικά στοιχεία να πλήξουν και πάλι τη Δημοκρατία. Άλλά
έπρεπε να γίνει έτσι, ώστε μπροστά στον κίνδυνο του πολέμου
να μη θιγεί το αξιόμαχο των Ένόπλων Δυνάμεων, με την απομά-
κρυνση μεγάλου αριθμού ικανών στελεχών και να μη κλονισθεί
τό ήθικό του Σώματος των αξιωματικών.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Β': Έπρεπε να γίνει από την κυβέρνηση ένας τεράστιος
όγκος δουλειάς προσεκτικής και υπεύθυνης, καθοριστικής για το
μέλλον του τόπου, που θα εκάλυπτε όλους τους τομείς της ζωής
του έθνους. Και έπρεπε να γίνει με ψυχραιμία μέσα σε ένα
κλίμα συγχύσεως και αγωνίας, λόγω των κινδύνων που αναφέραμε
αλλά και των πιέσεων που ασκούσαν διάφορες ομάδες για την ικα-
νοποίηση επιδιώξεων οικονομικών και πολιτικών.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Γ': Ἡ Ἑλλάς ἔπρεπε νά ἐξοπλίσει καί νά ἐκσυγχρονίσει τίς Ἑνοπλες Δυνάμεις της, καθ' ἣν στιγμήν βρισκόταν ἔξω ἀπό τό ΝΑΤΟ. Ἐπρεπε νά ἐνταχθεῖ στήν Εὐρωπαϊκή Κοινότητα, μολονότι εἶχε τίς ἐπικίνδυνες διαφορές μέ τήν Τουρκία πού ἦταν φυσικό νά κάνουν ἐπιφυλακτικές τίς κυβερνήσεις τῆς Κοινότητος. Ἐπρεπε, τέλος, νά κρατηθεῖ στά πλαίσια τῆς Δύσεως, παρά τό ἀντιδυτικό πνεῦμα πού ἐπικρατοῦσε στήν Ἑλλάδα ἐξ αἰτίας τῆς δικτατορίας καί τοῦ Κυπριακοῦ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Δ': Ἐπρεπε ὄχι μόνο νά βγάλει τή χώρα ἀπό τή διεθνή ἀπομόνωση ἀλλά καί νά δώσει τή μάχη κατά τῆς Τουρκίας στά πλαίσια τῆς Δύσεως, τῆς ὁποίας, ἐν τούτοις, ἡ Τουρκία ἀποτελοῦσε μέλος, καί μάλιστα ἐπίλεκτο, λόγω τῆς γεωπολιτικῆς της θέσεως.

Οὐδέποτε, λοιπόν, στό παρελθόν συνέβη ἡ Ἑλλάς νά ἔχει συσσωρευμένα τόσα προβλήματα καί μάλιστα δύσκολα καί ἀντιφατικά. Χωρίς ὑπερβολή, γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν ἔπρεπε νά γίνει περίπου θαῦμα. Καί ἀκριβῶς αὐτό ἔγινε. Στό ἐξωτερικό ἀπεκλήθη τό "ἐλληνικό θαῦμα", πού συνίσταται σέ μιά συναρπαστική ἐξισορρόπηση τοῦ ἐπιθυμητοῦ μέ τό ἐφικτό, τῆς σωφροσύνης μέ τή γενναιότητα, τοῦ μέτρου μέ τήν ἀποτελεσματικότητα, τῆς ἐμπνεύσεως μέ τή διορατικότητα καί τό ρεαλισμό.

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ ἐξαετία πού ἐκλεισε τόν Μάιο τοῦ 1980, δέν ἦταν ἀπλῶς γόνιμη. Ἦταν καθοριστική γιά τήν πορεία αὐτοῦ τοῦ τόπου. Γι'αὐτό γράφτηκε αὐτό τό βιβλίο. Γιά νά καταγραφοῦν τά ὅσα κέρδισε ὁ τόπος μέσα σέ τόσο σύντομο διάστημα. Καί γιά νά φανεῖ πῶς αὐτά, πού ὁ Ἕλληνας σήμερα θεωρεῖ φυσικά καί αὐτονόητα, θά ἦταν ἀνέφικτα ἂν ὁ Καραμανλῆς δέν ἐπέστρεφε στήν ὥρα τήν κρίσιμη.

Ἐσωτερική
πολιτική

Στόν τομέα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς δέν μπορεῖ νά μήν ἐπισημάνει κανείς πῶς τῆ Δημοκρατία τήν αὐθεντική, πού συχνά μέχρις ὑπερβολῆς γεύεται ἀπό τό 1974 ὁ Ἕλληνας, ἔπρεπε ὁ Καραμανλῆς πρῶτα νά τήν ἀποκαταστήσει ἀναίμακτα - ὄχι βέβαια καί ἀκίνδυνα - καί μετά μέ θεσμούς δοκιμασμένους στήν πράξη, νά τή στερεώσῃ, ἔτσι πού νά μή κινδυνεύει πιά παρά μόνο ἀπό τή μανία τῆς αὐτοκαταστροφῆς πού καμμιά φορά καταλαμβάνει αὐτό τό λαό.

Ἡ περίοδος 1974-1980 θά μείνει σταθμός στήν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ τόπου. Γιατί ποτέ ὡς τότε δέν εἶχε γνωρίσει τόσο αὐθεντική Δημοκρατία: σεβασμός τοῦ νέου προοδευτικοῦ Συντάγματος, ἄψογες ἐκλογές καί δημοψήφισμα, ἀπεριόριστες ἀτομικές ἐλευθερίες, λειτουργία ὅλων τῶν κομμάτων, ἐλεύθερος συνδικαλισμός, καμμιά αὐθαιρέσια ἀπό τό Κράτος, ἀπόλυτη ἐλευθεροτυπία.

Δέν ἦλθαν τυχαῖα ὅλα αὐτά. Ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα τῶν ἀποφασιστικῶν ἀλλά καί σωφρόνων χειρισμῶν τοῦ Καραμανλῆ. Ἦταν ἀποτέλεσμα τοῦ πνεύματος τῆς πολιτικῆς εὐπρέπειας καί μετριοπάθειας πού ἐνέπνευσε στό Κράτος, στά κόμματα καί στό Λαό. Ἀλλά ἦταν ἀποτέλεσμα καί τῆς προσωπικῆς του ἀκτινοβολίας ὡς ἡγέτου, πού σχημάτισε ἐπτά μονοκομ-

ματικές κυβερνήσεις καί κυβέρνησε τή χώρα μέ σταθερότητα επί δεκατέσσερα χρόνια.

Χάρις στήν έσωτερική πολιτική, πού άσκησε μέσα σ'αυτά τά έξη χρόνια ό Καραμανλής :

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΕ αναίμακτα καί έδραιώθηκε ή Δημοκρατία στήν Έλλάδα, για νά αποτελεϊ τώρα παράδειγμα εϋνομούμενης καί εϋημερούσης Πολιτείας.

ΛΥΘΗΚΑΝ προβλήματα, πού χρόνια βασάνιζαν καί δίχαζαν τόν Λαό, όπως τό πολιτειακό καί τό γλωσσικό.

ΟΜΑΛΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ό πολιτικός βίος τουϊ τόπου χάρις στή λειτουργία τών θεσμών, πού καθιέρωσε.

Έξωτερική
πολιτική

Αυτή ή κοσμογονία, πού συνετελεϊτο στήν Έλλάδα, ή ιστορία πού γραφόταν μέρα μέ τή μέρα, δέν περνούσε φυσικά άπαρατήρητη στό έξωτερικό. Για τόν πρόσθετο λόγο ότι ό Καραμανλής ήταν φυσιογνωμία γνωστή ανά τόν κόσμο. Έτσι, όλοι είχαν στραμμένα τά μάτια τους προς τόν τόπο μας. Άλλά καί ό Καραμανλής τά δικά του προς τά έξω. Γιατί ή συγκυρία ήταν τέτοια πού όσα συνέβαιναν στό έσωτερικό μπορούσαν νά έπηρεάσουν αποφασιστικά τίς επιδιώξεις μας στό έξωτερικό. Άλλά καί αντίστροφα, οί επιλογές καί οί χειρισμοί στήν έξωτερική μας πολιτική μπορούσαν νά έξυπηρετοϋν - ή καί νά βλάπτουν - στόχους έσωτερικούς. Λειτουργούσε δηλαδή, άθέατα πολλές φορές, ό κανόνας τών συγκοινωνούντων δοχείων.

Για παράδειγμα : έπρεπε νά πεισθεϊ ή Εϋρώπη ότι ή Δημοκρατία στήν Έλλάδα είναι σταθερή, όποτε οί διαπραγματεύσεις για τήν ένταξη είχαν νόημα. Έπρεπε, όμως, καί νά άναπτυχθεϊ τό έπιχείρημα ότι άκριβώς καί για τήν σταθεροποίηση τής Δημοκρατίας ή Έλλάς, κάνοντας μία πολιτική κυρίως έπιλογή, επιδιώκει τήν ένταξη.

Τά επιτεύγματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πού σχεδιάστηκε ἀλλά καί ἀσκήθηκε προσωπικά ἀπό τόν Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ, ὑπῆρξαν στήν κυριολεξία θεαματικά :

ΕΠΕΤΥΧΕ τόν ἄθλο τῆς ἐντάξεως στίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες διασφαλίζοντας ἔτσι τή Δημοκρατία, ἀπαλλάσσοντας τή χώρα ἀπό τό σύμπλεγμα τῆς μοναξιάς καί τῆς ἀνασφάλειας καί ἐξασφαλίζοντας στόν τόπο μελλοντική οἰκονομική καί πολιτιστική ἀνάπτυξη ὅμοια μέ τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν.

ΕΠΕΤΥΧΕ νά ἀποκαταστήσει καί νά ἐνισχύσει τό διεθνές κύρος τῆς Ἑλλάδος ἔτσι ὥστε ἡ ἐπιρροή της νά εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογη μέ τό μέγεθός της.

ΕΠΕΤΥΧΕ νά ἀποτρέψει δύο φορές τόν πόλεμο μέ τήν Τουρκία χωρίς νά κάνει παραχωρήσεις εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τῆς χώρας.

ΕΠΕΤΥΧΕ νά δημιουργήσει σχέσεις φιλίας καί συνεργασίας μέ ὅλες τίς χώρες τοῦ κόσμου - ἀπό τούς βόρειους γείτονες μέχρι τή Μέση Ἀνατολή ἀλλά καί τήν ἀπόμακρη Κίνα.

Ἡ προσπάθεια αὐτή δέν ἦταν βέβαια εὐκόλη. Γιά νά ἐπιτύχει, χρειάσθηκε μόχθος, διορατικότητα, ρεαλισμός καί πολιτικό θάρρος.

Χαρακτηρίστηκε ἡ ἐξωτερική πολιτική τοῦ Καραμανλῆ " πολυδιάστατη ". Καί πραγματικά ὑπῆρξε. Γιατί αὐτό ἐξυπηρετοῦσε τά συμφέροντα τοῦ τόπου. Τά ἄμεσα καί τά μακροπρόθεσμα. Καί δέν ἦταν μόνο πολυδιάστατη. Ἔπρεπε νά ἀσκεῖται ταυτόχρονα σέ πολλά ἐπίπεδα, μιά καί ὁ ἕνας στόχος συμπλήρωνε τόν ἄλλο. Γιά παράδειγμα: ἡ Βαλκανική πολιτική τοῦ Καραμανλῆ ἀπέβλεπε στή δημιουργία κλίματος εἰρήνης στά Βαλκάνια· συγχρόνως ὅμως οἱ φιλικές σχέσεις μέ τούς βόρειους γείτονες διευκόλυναν τήν Ἑλλάδα νά ἀντιμετωπίσει μέ ἀσφάλεια τήν τουρκική ἀπειλή.

θά είναι πραγματικά συναρπαστικό για τούς ιστορικούς του μέλλοντος νά μελετήσουν τούς πολλαπλούς στόχους πού εξυπηρετούσε ή κάθε κίνηση, ό κάθε χειρισμός στά θέματα τής έξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Όπως θά είναι συναρπαστικό καί νά μελετηθεῖ ή ψυχική άντοχή, τό θάρρος, ή διαίσθηση καί ή όξυδέρκεια πού χρειάσθηκε ό άνθρωπος πού συνέλαβε καί ύλοποίησε αὐτή τήν πολιτική. Άρκεῖ νά λεχθεῖ ότι ό Καραμανλῆς κατά τή διάρκειά τῶν ἔξη ἐτῶν πραγματοποίησε 45 ἐπιτυχῆ ταξίδια στό έξωτερικό.

Οικονομική
πολιτική

Ἡ σταθερότητα σέ μιά χώρα - ὅπως καί ή διεθνῆς της άκτινοβολία - δέ διαρκεῖ καί πολύ άν ό λαός της δυστυχεῖ. Όταν ό Καραμανλῆς ἐπέστρεψε στήν Ἑλλάδα, βρῆκε τήν οἰκονομία της στά πρόθυρα τής καταρρεύσεως. Καί ἐκαλεῖτο :

ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ἕναν ἔντονο στασιμοπληθωρισμό.

ΝΑ ΤΙΘΑΣΕΥΣΕΙ τόν καλπάζοντα πληθωρισμό καί συγχρόνως νά ἀναθερμάνει τήν οἰκονομία μέ ἐπεκτατική πολιτική. Καί δι' αὐτῶν νά περιορίσει καί τό ἐπικίνδυνο ἔλλειμμα στό ἰσοζύγιο πληρωμῶν.

Καί οἱ δύσκολες αὐτές προσπάθειες ἔπρεπε νά γίνουν μέσα στό κλίμα τής διεθνούς οἰκονομικῆς ἀναρχίας, πού προκλήθηκε ἀπό τήν ἐνεργειακή κρίση. Ἄλλά καί σέ μιά περίοδο πού κίνδυνοι ἐσωτερικοί καί έξωτερικοί ἀπειλοῦσαν τή χώρα.

Παρά ταῦτα, μέ τά γενικά μέτρα τής οἰκονομικῆς πολιτικῆς πού πῆρε ἀμέσως μέ τήν ἀνάληψη τής εὐθῆνης τής διακυβερνήσεως τής χώρας ὀδήγησε τήν οἰκονομία πρὸς τήν ἀνάκαμψη.

Ἐξάλλου, ή ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπέναντι σέ ἕναν δοκιμασμένο ἠγέτη βελτίωσε τό ψυχολογικό κλίμα, πράγμα πού συνέβαλε στή μείωση τοῦ πληθωρισμοῦ καί στήν αὐξηση τής εἰσορῆς ἰδιωτικῶν κεφαλαίων. Τό 1975 ό πληθωρισμός μειώθηκε στό 13% ἀπό 26,9% πού

ήταν τόν άμέσως προηγούμενο χρόνο. Έπίσης, τό έλλειμμα τών τρεχουσών συναλλαγών μειώθηκε σημαντικά καί καλύφθηκε από τήν είσροή κεφαλαίων από τό έξωτερικό. Έη προσπάθεια για τήν άποκατάσταση τής νομισματικής σταθερότητας καί τής έπιστροφής στη πρόοδο πέτυχε. Τά έπιτεύγματα αυτά ένίσχυσαν τήν πίστη για νά συνεχιστεί ή προσπάθεια για τήν περαιτέρω οικονομική επέκταση.

Κατά τήν περίοδο 1975-1978 τό άκαθάριστο έγχώριο προϊόν αύξήθηκε κατά 21,5% έναντι αύξησης 9,1% στις χώρες τής Ε.Ο.Κ. Παρόμοια ή άπασχόληση στις άστικές καί ήμιαστικές περιοχές αύξήθηκε κατά 10,9% ένώ στις χώρες τής Ε.Ο.Κ. ή άπασχόληση μειώθηκε κατά 1% περίπου. Στη χώρα μας ή άνεργία διατηρήθηκε σέ χαμηλά επίπεδα ένώ στις χώρες τής Ευρωπαϊκής Κοινότητας σημείωσε σημαντική αύξηση. Ο ψηλός ρυθμός προόδου επέτρεψε τή βελτίωση τών άμοιβών τών μισθωτών πού μαζί μέ τήν πλήρη άπασχόληση συνέβαλαν στη διατήρηση μιās άξιοθαύμαστης ήρεμίας στό βιομηχανικό τομέα τής οικονομίας. Τό μερίδιο τής έργασίας στό καθαρό εισόδημα του μή γεωργικού τομέα αύξήθηκε από 47,3% πού ήταν τό 1974 σέ 56,3% τό 1978. Καί οί ευνοϊκές αυτές εξελίξεις έγιναν χωρίς νά χειροτερεύσει τό ίσοζύγιο πληρωμών. Αντίθετα, μάλιστα, τό έλλειμμα τών τρεχουσών συναλλαγών τό 1978 ήταν 955 έκατομμύρια δολάρια έναντι 1.175 τό 1973 παρά τόν τριπλασιασμό τής συναλλαγματικής δαπάνης για καύσιμα.

Από τά μέσα του 1979 ή αύξηση τής τιμής του πετρελαίου σέ συνδυασμό μέ τή συνέχιση τής ύψηλης εισοδηματικής καί κοινωνικής πολιτικής προκάλεσε επιτάχυνση του πληθωρισμού καί διεύρυνση του έλλείμματος τών τρεχουσών συναλλαγών τής χώρας μέ τό έξωτερικό. Πρός τό σκοπό τής συγκρατήσεως του πληθωρισμού καί του έλλείμματος τών τρεχουσών συναλλαγών τής χώρας μέ τό έξωτερικό κατά τά χρόνια 1979 καί 1980 έφαρμόστηκε περιοριστική νομισματική, δημοσιονομική καί εισοδηματική πολιτική. Τό άποτέλεσμα τής πολιτικής αυτής ήταν ή μείωση του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξεως, άλλα ό πληθωρισμός καί τό έλλειμμα τών έξωτερικών συναλλαγών τής χώρας περιορίστηκαν σέ άνεκτά επίπεδα.

Τέλος, προωθήθηκαν σημαντικά μέτρα για την προετοιμασία της προσχωρήσεως της χώρας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Επίσης, έγιναν σημαντικά βήματα για την προσέγγιση των τιμών των αγροτικών προϊόντων προς τις αντίστοιχες κοινοτικές τιμές και δημιουργήθηκε τό κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο για την εφαρμογή της κοινοτικής γεωργικής πολιτικής.

Κοινωνική πολιτική

Τό πρακτικό αποτέλεσμα των προσπαθειών αυτών ήταν νά βελτιωθεί θεαματικά τό επίπεδο ευημερίας του ελληνικού λαού. Τό κατά κεφαλήν εισόδημα, σέ τρέχουσες τιμές, από 65.000 δραχμές πού ήταν τό 1974 έφθασε τίς 186.500 δραχμές τό 1980, δηλαδή αύξήθηκε κατά 187%. Σέ σταθερές τιμές ή αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος ήταν 23%, πού είναι από τους υψηλότερους ρυθμούς πού έπετεύχθησαν διεθνώς.

Τό αξιοσημείωτο είναι ότι από αυτή την αύξηση του έθνικού εισοδήματος έπωφελήθηκαν κυρίως οί μισθωτοί : οί εβδομαδιαίες αποδοχές των εργατών βιομηχανίας αύξήθηκαν κατά 241% και οί μηνιαίες αποδοχές των υπαλλήλων βιομηχανίας κατά 205,4%, δηλαδή περισσότερο από την αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος.

Η τόσο σημαντική αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος και του εισοδήματος των μισθωτών επέτρεψε τή βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού. Έτσι, ό αριθμός αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως από 355,5 χιλιάδες πού ήταν τό 1974 έφθασαν τίς 852,8 χιλιάδες τό 1980, δηλαδή αύξήθηκαν κατά 140%. Επίσης, ή αύξηση του αριθμού των αυτοκινήτων ήταν μεγαλύτερη στην περιφέρεια από την αύξηση στα αστικά κέντρα.

Ο αριθμός των τηλεοράσεων διπλασιάστηκε και ό αριθμός των τηλεφώνων αύξήθηκε κατά 50%. Άλλά εκείνο τό μέγεθος πού αποτελεί άδιαμφισβήτητη απόδειξη της βελτιώσεως του βιοτικού επιπέδου του λαού είναι ότι ό αριθμός των βιβλιαρίων καταθέσεων ταμειυτηρίου και προθεσμίας από 5.330.000 πού ήταν τό 1974 αύξήθηκε σέ 8.600.000 τό 1980 και οί καταθέσεις ταμειυτηρίου και προθεσμίας από 180 δισε-

κατομμύρια δραχμές σέ 724 δισεκατομμύρια δραχμές ή κατά 320%. 'Η τόσο σημαντική αύξηση τών καταθέσεων δείχνει ότι ό μέσος Έλληνας πολίτης, χάρη στή γρήγορη άνοδο του είσοδήματός του, μπόρεσε νά ζήσει μιά καλύτερη ζωή και νά αποταμιεύσει σημαντικά ποσά. Καί πρέπει νά υπογραμμισθεϊ ότι, ή αύξηση του άριθμού τών καταθετών και τών καταθέσεων ήταν μεγαλύτερη στίς άγροτικές περιοχές.

Αυτός είναι ό σύντομος άπολογισμός του τεράστιου έργου τής έξα-ετίας 1974-1980. Καί δέν θά ήταν ύπερβολή νά λεχθεϊ ότι τό έργο αυτό στό σύνολό του φέρει τήν προσωπική σφραγίδα του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Καί για νά έκτιμηθεϊ τό έργο αυτό σ'όλη του τήν έκταση, θά πρέπει νά αναλογισθεϊ κανείς πώς θά ήταν ό τόπος σήμερα, άν δέν ύπήρχε ό Καραμανλής για νά τόν καθοδηγήσει στους δύσκολους εκείνους καιρούς.

Αερολογραφία Αθέρωφ - ΑΠαλαν
δρέου

1983

Κύριο

Ανδρέα Παπανδρέου
 Πρόεδρο τής Κυβέρνησης
Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

Αθήνα, 3 Δεκεμβρίου 1983

Αξιότιμη Κύριε Πρόεδρε.

Παρακολουθώ με αγωνία τις εξελίξεις του Κυπριακού, πού θεωρώ ότι βρίσκεται στην πιο επικίνδυνη φάση του. Γι' αυτό, από την πρώτη στιγμή, έσπευσα να προβώ σε σειρά διαβημάτων στο έξωτερικό, όπου βρισκόμουν, και ταυτόχρονα να διακηρύξω ότι η Νέα Δημοκρατία συμπαρίσταται στην Κυβέρνηση, τή δύσκολη τούτη ώρα.

Λέν θεωρώ απαραίτητο ν' αναφερθώ στις ενέργειες πού έκανα στην Ουάσιγκτων και στα ύπομνήματα πού έστειλα στους Άρχηγούς τών Κομμάτων τών κρατῶν μελῶν τής Διεθνούς Δημοκρατικῆς Ένωσης.

Διαπίστωση, τόσο δική μου όσο και τών συνομιλητῶν μου. Ήταν ότι υπάρχουν βαθύτατες ανησυχίες για τό μέλλον τής Κύπρου. Τίς ανησυχίες αυτές, συμερίζονται σε κατ' ίδιαν συνομιλίες τους και σημαίνοντες κυπριακοί παράγοντες, μέ τούς οποίους και σείς συνδέεσθε.

Σήμερα οί ανησυχίες μου ενετάθησαν πολύ, μόλις διάβασα τίς δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου για τήν πορεία του Κυπριακού, σύμφωνα μέ τίς όποιες " ό διάλογος τών δύο Κοινοτήτων στα πλαίσια τής πρωτοβουλίας του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ δέν είναι πλέον έφικτός", και υπάρχουν πολλές επιφυλάξεις και δισταγμοί, για τήν πρωτοβουλία τής Βρεταννικῆς Κυβέρνησης, επειδή "ή Μεγάλη Βρεταννία δέν έξετέλεσε τίς ύποχρεώσεις της ως έγγυήτρια δύναμη τό θέρος του 1974".

Μετά από όλα αυτά, δέν φανταζόμουν ποτέ ότι ό κυβερνητικός εκπρόσωπος θά είχε τό θράσος να συστήσει στις ήγεσίες τών πολιτικῶν κομμάτων ν' αποφεύγουν φαντασιώσεις.

2.

Κύριε Πρόεδρε,

φαντασιώσεις βλέπω στους χειρισμούς της Κυβέρνησής σας, πού όρισμένους μάλιστα τούς θεωρώ όλέθριους. "Αν οί χειρισμοί σας αύτοί όφείλονται σέ τακτική, τό θέμα έχει καλώς. "Αν όχι, όδηγείτε τό Κυπριακό πρός τήν καταστροφή.

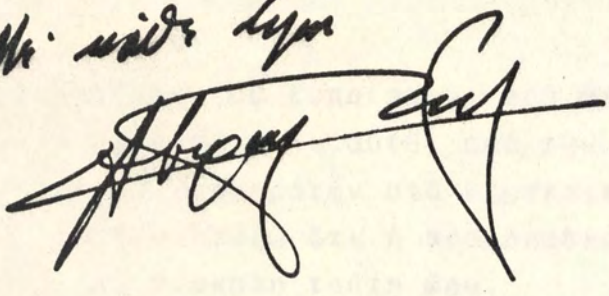
"Εχω τή γνώμη ότι σκοπός σας δέν πρέπει νά είναι, πώς θά επιτύχετε τήν ανάκληση της ανακήρυξης του ψευδοκράτους του Ντενκτάς. Σκοπός σας πρέπει νά είναι πώς θά τό καταργήσετε όριστικά καί πώς θά κατοχυρώσετε μετά, τήν ανεξαρτησία καί τήν άκεραιότητα της Κύπρου. "Ενα άνεκτό σύστημα διοίκησης θά βρεθεί τρόπος νά εξασφαλισθεί. Γιατί άν χάσουμε χρόνο καί εύκαιρίες, νιά νά επιτύχουμε ώφέλη προσωρινά καί δευτερεύουσας σημασίας, θά χάσουμε όριστικά τό βόρειο τμήμα της Μεγαλονήσου καί παράλληλα θά δημιουργήσουμε μιά βαρύτατη ύποθήκη επί του νοτίου τμήματος. Καί τά γεωπολιτικά δεδομένα, πού κανείς δέν μπορεί ν' αλλάξει, κάνουν βαρύτερη αύτή τήν ύποθήκη. Τό θέμα, μέγιστο γιά μάς, θά έχει λησμονηθεί διεθνώς έντός όλίγου χρόνου. "Ο χρόνος δέν εργάζεται γιά μάς, κι εκείνος πού μάς μένει είναι λίγος. "Εκεί είναι τό πρόβλημα. Τά άλλα σημεία είναι περισσότερο παράμετροι έντυπώσεων γιά έσωτερική πολιτική, παρά παράγοντες πού θά βοηθήσουν τήν όριστική άποφυγή φοβερών κινδύνων.

Οί εύθύνες είναι τεράστιες, τόσο μάλλον πού συνδυασμός της πρωτοβουλίας θάτσερ καί της άνάμιξης του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ - πού φαίνεσθε νά δέχεσθε ύπό προϋποθέσεις - είναι πολύ πιθανόν νά όδηγήσουν σέ άσφαλή λύση.

Δέν είναι νοητό νά ένκαταλείψουμε αύτόν τό στόχο, πού είναι ό μόνος σωτήριος γιά τήν έλληνικότητα της Κύπρου, καί νά συζητάμε κάτι έντελώς δευτερεύον, πού κακώς θεωρείται ότι έχει άποφασιστική άξία γιά τήν όριστική λύση του μεγάλου προβλήματος.

3.

Τό γράμμα αυτό τό θεωρώ άκρωσ άπόρρητο. Δέν πρόκειται νά τό δώσω στή δημοσιότητα. Άν έσεΐς τό δώσετε, δέν μ'ένδιαφέρει. Εΐμαι έτοιμος ν'άναλάβω τήν εϋθύνη κάθε λέξης πού περιέχεται σ'αυτό.

Με πάλι αγάπη

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Αθήνα, 10 Δεκεμβρίου 1983

Κύριο Ευάγγελο Αβέρωφ
 Αρχηγό Αξιωματικής Αντιπολίτευσης
 Αθήνα

Αξιότιμι κ. Σπυρίδρι,

Σας ευχαριστώ για την επιστολή σας της 3ης Δεκεμβρίου 1983 σχετικά με το Κυπριακό. Εκφράζετε την ανησυχία σας γιατί ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ανακοίνωσε ότι "ο διάλογος των δύο Κοινοτήτων στα πλαίσια της πρωτοβουλίας του Γενικού Γραμματέως του ΟΗΕ δεν είναι πλέον εφικτός". Αυτή πράγματι είναι η θέση της κυβέρνησής μου και συμπίπτει απόλυτα με τις θέσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο λόγος θα πρέπει να είναι σαφής. Εάν ένας τέτοιος διάλογος λάβει χώρα πριν από την ανάκληση του UDI, θα αποτελέσει νομιμοποίηση του νέου πραξικοπήματος του Denktash και της Άγκυρας, δηλαδή της διχοτόμησης της Κύπρου. Εάν δεν συμφωνείτε και προτείνετε άμεσο διάλογο, θα σας παρακαλούσα να μου τό γράψετε.

Εκφράζετε επίσης ανησυχία γιατί δεν δεχθήκαμε την πρόταση της Βρετανικής κυβέρνησης για τριμερή διάσκεψη. Η μη αποδοχή μας δεν οφείλεται στο ότι "η μεγάλη Βρετανία δεν εξετέλεσε τις υποχρεώσεις της ως εγγυήτρια δύναμις το θέρος του 1974". Οφείλεται απλούστατα στους εξής δύο λόγους.

- 1) Το Κυπριακό θα έπαιε να είναι διεθνές θέμα κι έτσι θα αποδυναμώνονταν πλήρως οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ.

./.

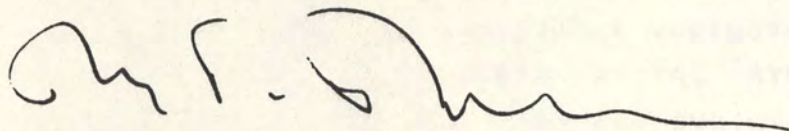
σελ. 2

- 2) Η συμμετοχή μας στην Τριμερή θα σήμαινε ότι αναγνωρίζουμε την Τουρκία ως εγγυήτρια δύναμη. Και αυτό βέβαια είναι απαράδεκτο αν λάβει κανείς υπόψη του τη στυγνή εισβολή το θέρος του 1974 και την συνεχιζόμενη κατοχή του 40% της Κύπρου. Είναι αυτή πράγματι εγγυήτρια δύναμη; Εάν το πιστεύετε, παρακαλώ να με πληροφορήσετε σχετικά.

Το ότι σας ζητώ να μου εκθέσετε τις θέσεις σας γραπτά, οφείλεται στην κρισιμότητα των περιστάσεων. Όλοι οι πολιτικοί παράγοντες της Ελλάδας έχουν χρέος να πάρουν θέση στο κρίσιμο αυτό εθνικό θέμα.

Το γράμμα μου αυτό το θεωρώ ακρως απόρρητο και δεν πρόκειται να το δώσω στη δημοσιότητα.

Με τιμή

Ανδρέας Γ. Παπανδρέου

Αθήνα, 14 Δεκεμβρίου 1983

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Α.Ε.

Κύριον

Ανδρέα Παπανδρέου

Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

ΕΝΤΑΥΘΑ

Αφελίμι μου Γιώργε

Ἐλαβα τό γράμμα σας τῆς 10ης Δεκεμβρίου εἰς ἀπάντηση του δικοῦ μου τῆς 3/12 καί σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἐπί τοῦ περιεχομένου του θά ἤθελα νά διατυπώσω σάν προοίμιο τά ἔξης, τά ὁποῖα ἐλπίζω ὅτι θά βοηθήσουν τό ἔργο σας σ'αὐτή τήν κρίσιμη καμπή τοῦ Κυπριακοῦ :

- De jure, ἡ ἀνακήρυξη τοῦ ψευδοκράτους Ντενκτάς εἶναι ὁπωσδήποτε παράνομη. (Σύμβαση Χάγης 1907, Γενεύης 1949, Χάρτα ΟΗΕ, Συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, πού ρητῶς ἀποκλείουν διαμελισμό, Ἀποφάσεις Συνέλευσης ΟΗΕ καί Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ἄλλα δεδομένα ἀκόμα).
- De facto, ὅμως ὑπάρχει. Τό ζητούμενο εἶναι ἡ κατάργησή του.

Κατά τή γνώμη μου, μέ τή δύναμη τῶν ὀπλων δέν μπορεῖ νά καταργηθεῖ.

Ἀντίθετα, λαμβανομένων ὑπόψη ὀπλων τῶν δεδομένων, ἡ δύναμη τῶν ὀπλων, ἀπειλεῖ μεγαλύτερη συμφορά.

Συνεπῶς, τό ζητούμενο εἶναι, μέ πολιτικά μέσα, νά φύγουν τά στρατεύματα κατοχῆς, καί ἕνα ἀνεξάρτητο, ἐνιαῖο Κυπριακό Κράτος ἀνεκτῆς Ὁμοσπονδιακῆς μορφῆς, νά ἔχει κυριαρχικά δικαιώματα ἐφ' ὅλης τῆς Κύπρου. (Ἐκτός βέβαια τῶν δύο νησίδων πού τελοῦν ὑπό Βρεταννική κυριαρχία).

Ποιά εἶναι αὐτά τά πολιτικά μέσα ;

2.

Τά περί νέας προσφυγής στόν ΟΗΕ, πού έπαναλαμβάνονται επί άκριβώς τριάντα χρόνια μόλις συμβαίνει κάτι δυσάρεστο, είναι έκτός συζήτησης, όπως απέδειξε μακρά σειρά άσαφών ή σαφών αποφάσεων του Παγκόσμιου Οργανισμού, πού έμειναν γράμμα νεκρό.

Τά περί συγκλήσεως Διεθνούς Διάσκεψης, όπως τή θέλει ή Σοβιετική Ένωση, είναι άνεδαφικά. Διότι ή Τουρκία θά άρνήθεϊ νά παρακαθήσει όπως πάντοτε άρνήθηκε έως τώρα. Έάν πάλι γίνει χωρίς τήν Τουρκία, από τό ένα μέρος κινδυνεύει νά περιπλέξει πολύπλευρα τά πράγματα καί από τό άλλο μέρος δέν θά όδηγήσει σέ λύση. Γιατί δέν μπορούμε πλέον νά άγνοοῦμε τή στυγνή πραγματικότητα ότι χωρίς τήν Τουρκία δέν υπάρχει λύση. Άλλά έμεϊς λύση, λύση πρακτική, εφαρμόσιμη ζητάμε. Όχι εύκαιρίες άνεδαφικής συζήτησης. Λύση, πού νά έξασφαλίζει κάτι τό δυνατό : τό ένιαϊο καί τήν έλληνικότητα τής Κύπρου.

Μέ τήν προϋπόθεση ότι μιά στρατιωτική άναμέτρηση μέ τήν Τουρκία δέν περιλαμβάνεται στις προθέσεις σας (για λόγους τούς όποιους οί στρατιωτικοί σας σύμβουλοι θά σας έχουν άσφαλώς άναπτύξει) πιστεύω ότι ό μόνος τρόπος για ν' άποφευχθούν οί κίνδυνοι πού σας έξέθεσα στό γράμμα μου τής 3ης Δεκεμβρίου, είναι ν' άρχίσει ένας σοβαρός διάλογος για τήν έξεύρεση πολιτικής λύσης.

Συμφωνώ βέβαια μέ τήν άποψη σας ότι ό διάλογος αυτός δέν πρέπει νά έχει τή χροιά τής άναγνώρισης του τετελεσμένου γεγονότος τής U.D.I. Δέν συμφωνώ όμως ότι όποιαδήποτε μορφή διαλόγου θά σήμαινε άναγκαστικά άναγνώριση του "κράτους" του Ντενκτάς.

Διάφοροι τρόποι θά υπήρχαν για ν' άποφευχθεϊ αυτό. Υπάρχει ή άπόφαση του Συμβουλίου Άσφαλείας πού τόσο ή Κυβέρνησή σας όσο καί ή Κυβέρνηση τής Κύπρου θεωρούν όρθώς ως επιτυχία καί ή όποία επιτάσσει διάλογο, άναθέτοντας σχετική έπιταγή στόν Γενικό Γραμματέα.

Η Κυβέρνηση θά μπορούσε νά προσκαλέσει τόν Γενικό Γραμματέα νά αναλάβει τό ταχύτερο τήν έκτέλεση τής άπστολής του αυτής. Η διατύπωση τής πρόσκλησης κατά τρόπο πού νά μήν αφήνει καμιά άμφιβολία ότι ή Έλλάδα όχι μόνο δέν άναγνωρίζει αλλά καί καταδικάζει τήν U.D.I. καί ότι τυχόν συμμετοχή της στόν διάλογο δέν σημαίνει άναγνώριση του τετελεσμένου γεγονότος, είμαι βέβαιος ότι δέν υπερβαίνει τίς Ικανότητες των στελεχών του Υπουργείου των Έξωτερικών.

Πρίν μπῶ σέ ἄλλες παραλλαγές ἐνεργειῶν ἀπαντῶ ἔτσι στό πρῶτο ἐρώτημά σας.

Ὡς πρός τό δεύτερο ἐρώτημά σας ἡ ἐμφάνιση τῆς Τουρκίας ὡς ἐγγυητριας δύναμης εἶναι βέβαια ὀξύμωρη ἀφοῦ ἐπανειλημμένα καί βάνουσα παραβίασε τή συνθήκη ἐγγυήσεως καί ἐξακολουθεῖ νά τήν παραβιάζει. Οἱ συνθήκες τοῦ 1959 - 1960 ὅμως περιέχουν χρήσιμες διατάξεις πάνω στίς ὁποῖες στηρίζουμε πολλές ἀπό τίς θέσεις μας.

Ἄς μή λησμονοῦμε ὅτι αὐτές ἐπικαλούμαστε σήμερα γιά νά καταγγείλουμε τήν Τουρκία σάν διεθνή παραβάτη καί ὅτι ἡ στρατιωτική μας παρουσία στήν Κύπρο πάνω σ'αὐτή θεμελιώνεται.

Ἀλλά, ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε, φοβοῦμαι ὅτι μέ τά ἐρωτήματα πού μοῦ θέσατε κάνουμε ἀπλῶς ἕνα διπλωματικό - νομικιστικό παιχνίδι γύρω ἀπό τούς χειρισμούς μιᾶς καυτῆς, πιεστικῆς ἐθνικῆς ὑπόθεσης.

Ὅταν ἐκδηλώθηκε ἡ τελευταία καί κρισιμότερη φάση της, ἤμουν στήν Οὐάσιγκτων καί ἔκανα καί ἐκεῖ καί σέ ἄλλες πρωτεύουσες, ὅ,τι μπόρεσα γιά νά βοηθήσω στή γενική καταδίκη τοῦ "κράτους" Ντενκτάς. Τό ἴδιο θέλω νά κάνω καί τώρα.

Ποιοί κίνδυνοι ἀπειλοῦν, τό γνωρίζετε. Ὁ χρόνος δέν δουλεύει γιά μᾶς. Γιά τούς τρίτους, τό θέμα ἀρχίζει νά ξεχνιέται. Γιά τούς Τούρκους ὅσο περισσότερο διαρκεῖ τό ψευδοκράτος, τόσο περισσότερο θά γίνεται μέγα ἐσωτερικό πρόβλημα, τόσο περισσότερο διάφορα τοπικά συμφέροντα θά τό κάνουν νά ριζώνει βαθύτερα ἐπί τόπου.

Ἡ ἐθνική ὑπόθεση πρέπει ἐπειγόντως νά βγεῖ ἀπό τήν ἀκίνησία της, πρέπει νά τῆς δώσουμε μιᾶ καρποφόρα κινητικότητα.

Ἡ ἐπιδίωξη τῆς κινητικότητας αὐτῆς, μόνο στά πλαίσια τῆς συνθήκης ἐγγυήσεως, δέν εἶναι βέβαια ἐνδεδειγμένα, γιατί θ' ἄφηνε ἀπ' ἔξω, ἔστω καί προσωρινά, τό Γενικό Γραμματέα καί τόν ΟΗΕ στό σύνολό του.

Χρειάζεται, λοιπόν, ν' ἀναζητήσουμε μιᾶ διαδικασία πού νά συνδυάζει τήν ἐντολή πού ἔχει ὁ Γενικός Γραμματέας ἀπό τό Συμβούλιο Ἀσφαλείας

4.

μέ τή συμμετοχή τῶν τριῶν Κυβερνήσεων, πού ἔχουν στρατιωτική παρουσία στό νησί, δηλαδή τήν Ἑλλάδα, τή Μ. Βρεταννία καί τήν Τουρκία. Τόσο μάλλον πού ὑπάρχει ἡ Βρεταννική πρωτοβουλία, τῆς ὁποίας δέν γνωρίζω μέν τήν ἀκριβή μορφή, ἀλλά πού γιά πολλούς λόγους δέν ἐπιτρέπεται νά χάσουμε.

Μέ τήν ἐπιθυμία νά σᾶς βοηθήσω, παραθέτω ἐνδεικτικά μερικές σκέψεις πού θά μπορούσαν ν' ἀποδειχθοῦν χρήσιμες :

- Ὁ Γενικός Γραμματέας θά μπορούσε, βάσει τῆς ἐντολῆς του, νά καλέσει τίς τρεῖς αὐτές Κυβερνήσεις, νά συσκεφθοῦν σ' ἕνα πρῶτο στάδιο, γιά νά καθορίσουν τίς ἀρχές πού θά ἔπρεπε νά διέπουν μιᾶ ὀριστική λύση. Οἱ δύο Κοινότητες θά ἔπρεπε σ' ἕνα δεύτερο στάδιο νά κληθοῦν νά συμμετάσχουν.
- Εἴτε : ὁ Γενικός Γραμματέας θά μπορούσε νά ζητήσῃ ἀπό τίς τρεῖς Κυβερνήσεις νά ὀρίσουν προσωπικότητες μεγάλου κύρους, οἱ ὁποῖες θά τόν βοηθοῦσαν στό παραπάνω ἔργο.
- Εἴτε : ὁ Γενικός Γραμματέας θά μπορούσε ἐκτός ἀπό τίς τρεῖς δυνάμεις πού ἀνάφερα νά ζητήσῃ τή σύμπραξη καί τῶν Κυβερνήσεων πού συμμετέχουν στή σύνθεση τῆς UNFIKYP. Τοῦτο θά εἶχε καί τό πρόσθετο πλεονέκτημα ὅτι θά ξέφευγε ἀκόμη περισσότερο ἀπό τό σχῆμα τῆς συνθήκης ἐγγυήσεως καί θά τοποθετοῦσε τήν Τουρκία, σ' ἕνα πλαίσιο αὐξημένων πιέσεων, δεδομένου ὅτι ἡ τάση τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν τεκμαίρεται ὅτι θά εἶναι εὐμενής γιά μᾶς, λόγῳ τῆς καταδίκης στήν ὁποία ἔχουν ἤδη προβεῖ γιά τό θέμα τῆς U.D.I.

Ἄνεξάρτητα μέ τήν ἔκβαση τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν, τό πλεονέκτημα τῆς προβολῆς τους ἀπό ἀπόψεως τακτικῆς, θά ἦτάν νά μετακυλίσει τό βᾶρος τῆς τυχόν ἄρνησης, στήν τούρκικη πλευρά, ἡ ὁποία σήμερα θέλει νά ἐμφανίζεται ὅτι ἐπιθυμεῖ τό διάλογο.

Βεβαίως, ὅλα αὐτά μποροῦν καί πρέπει νά γίνουν χωρίς νά χαλαρώσει καθόλου ἡ πίεση, τήν ὁποία ὑποθέτω ὅτι ζητεῖ ἡ Κυβέρνηση - ὅπως καί ἡ Ἀντιπολίτευση - νά ἀσκηθεῖ διεθνῶς ἐπί τῆς Τουρκίας.

Μπορεῖ κανεῖς νά σκεφθεῖ καί ἄλλες διαδικασίες καί θά πρέπει ἀσφαλῶς, σεῖς καί οἱ συνεργάτες σας νά τό κάμετε.

5.

Γιατί μή ξεχνάμε πώς άρχισε νά γίνεται κάποια συζήτηση για άναγνώριση του ψευδοκράτους άπό τό Πακιστάν. Καί άν άναγνωρίσει μιά χώρα, καί μάλιστα μεγάλη, είναι εύκολότερο ν' ακολουθήσουν καί άλλες.

Μή ξεχνάμε άκόμη, καί προπάντων, ότι εκείνοι άπό τούς όπούους ζητάμε νά άσκήσουν πίεση επί της Τουρκίας, άποδίδουν μεγάλη σημασία - ύπερβολική ίσως - στα γεωπολιτικά δεδομένα πού ή Τουρκία καλύπτει στην περιοχή της. Κι άκόμη ότι μέ τίς έξελίξεις πού έλαβαν χώρα τελευταία στη Μέση Άνατολή, καί μέ τίς μεγαλύτερες πού πιθανολογούνται, ή σημασία πού άποδίδεται στην Τουρκία μπορεϊ ν' αύξησει πολύ. Πάρα πολύ.

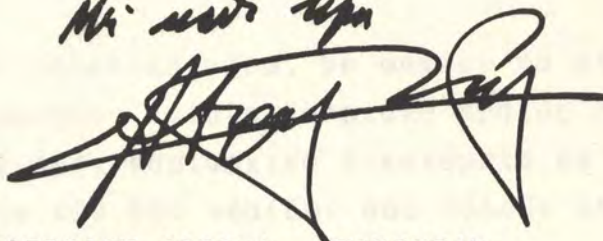
Υπό τίς δύσκολες αυτές συνθήκες, μπροστά στις σημερινές άπειλές, καί τίς πολύ μεγαλύτερες άπειλές για κάποιο προσεχές μέλλον, ή Ελλάδα δέν μπορεϊ ν' αφήσει νά περνάει χρόνος, χωρίς νά ενεργοποιεϊ τά δυό ισχυρά πολιτικά μέσα πού της προσφέρονται άπό άλλους : άπό τό Συμβούλιο Άσφαλείας του ΟΗΕ καί άπό τή Βρεταννική Κυβέρνηση. Τό πώς θά γίνει αυτό, ώστε νά μή συνεπάγεται ζημιές καί εύθυνες, είναι δυνατό νά βρεθεϊ. Άλλωστε οί ζημιές καί οί εύθυνες άπό μιά παράταση της άκινήσιας του θέματος είναι άσύγκριτα μεγαλύτερες.

Η έποχή για άναμονή, ή για ίκανοποίηση μέ ένέργειες πού δέν έχουν έλπίδα σοβαρών άποτελεσμάτων, φοβούμαι πώς πέρασε όριστικά. Η έποχή των μεγάλων κινδύνων άρχίζει.

Σας άπευθύνω έκκληση : Κάμετε γρήγορα κάτι τό άποτελεσματικό.

Άνεξάρτητα άπό τούς πολιτικούς μας ανταγωνισμούς θά σας βοηθήσουμε.

Με πολύ κρη

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Αθήνα, 23 Δεκεμβρίου 1983

Κύριο
 Ευάγγελο Αβέρωφ
 Αρχηγό Αξιωματικής Αντιπολίτευσης
 Αθήνα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Σάς ευχαριστώ πολύ για την απαντητική επιστολή σας τής 14ης Δεκεμβρίου 1983 και για τις προσπάθειες που κάνετε μέσα σ'αυτήν για να με βοηθήσετε.

Συμφωνώ μαζί σας ότι δεν θα έπρεπε να επιδιώξουμε την κατάργηση τής U.D.I. με στρατιωτικά μέσα και ότι επομένως η λύση πρέπει να αναζητηθεί με πολιτικά μέσα.

Στην επιστολή σας θέτετε σαν σκοπό "να φύγουν τα στρατεύματα κατοχής, και ένα ανεξάρτητο, ενιαίο Κυπριακό κράτος, ανεκτής ομοσπονδιακής μορφής να έχει κυριαρχικά δικαιώματα εφ'όλης τής Κύπρου."

Και για μέν το πρώτο, δηλαδή την αποχώρηση τών στρατευμάτων κατοχής, γνωρίζετε άριστα ότι ήταν από την πρώτη στιγμή και εξακολουθεί να παραμένει πρωταρχικός στόχος και προϋπόθεση τής πολιτικής τής Κυβέρνησής μου στο Κυπριακό. Για το δεύτερο τώρα: δεν συζητιέται το θέμα τού ανεξάρτητου κράτους, πάγιας επιδίωξης και διακήρυξής μας πού βρίσκεται και σε όλα τα ψηφίσματα τού ΟΗΕ. Ομως, με τα σημερινά πραγματικά δεδομένα, το τεράστιο πρόβλημα έγκειται ακριβώς στο πού αρχίζει και πού τελειώνει "η ανεκτή ομοσπονδιακή μορφή" που προτείνετε, όταν μάλιστα είναι γνωστή η επιδίωξη τής Τουρκίας για την όσο το δυνατό πιο χαλαρή μορφή συνομοσπονδίας με πλήρη συγκυριαρχία σε ολόκληρο το νησί τού 18% τού πληθυσμού του.

Στο παραπάνω κείμενο πρόβλημα πρέπει να προστεθεί και η επιτακτική ανάγκη διαφύλαξης τής φυσικής και εθνικής επιβίωσης τού Κυπριακού Ελληνισμού, που νομίζω ότι είναι και η δική σας σκέψη όταν μιλάτε για ελληνικότητα τής Κύπρου.

./..

! (Με αυτά τα δεδομένα, με λύπη μου διαπιστώνω ότι ζητάτε μεν μιά "λύση πρακτική, εφαρμόσιμη", παραλείπετε όμως να συγκεκριμενοποιήσετε τις σκέψεις σας για τα όρια τής ανεκτής ομοσπονδιακής μορφής τού Κυπριακού Κράτους.

! (Στην αναζήτηση που επιχειρείτε για ανεύρεση τής πρακτικής και εφαρμόσιμης λύσης, ορθώς βέβαια λέτε ότι "δεν μπορούμε πλέον να αγνοούμε τη στυγνή πραγματικότητα ότι χωρίς την Τουρκία δεν υπάρχει λύση". Επιτρέψτε μου να μη σχολιάσω τους λόγους που έφεραν την Τουρκία σήμερα σ' αυτήν την τόσο πλεονεκτική και ισχυρή θέση ώστε χωρίς αυτήν, όπως και σεις λέτε, να μὴν υπάρχει λύση.

Μπροστά σ' αυτό το δυστυχώς αναμφισβήτητο πλέον γεγονός, εμείς προσπαθήσαμε και θα προσπαθήσουμε με όλους τους δυνατούς τρόπους τη διεθνοποίηση τού Κυπριακού ώστε να αποδυναμώσουμε την ισχύ τού τουρκικού παράγοντα και ταυτόχρονα να αυξήσουμε την άσκηση πίεσης πάνω στην Τουρκία.

Συνεπώς, στην αναζήτηση μιάς οριστικής λύσης, εμείς επιδιώκουμε να μην έχουμε την Τουρκία σαν μόνο ή κύριο συνομιλητή, όπως θα ήταν και στην περίπτωση τής τριμερούς διάσκεψης τών εγγυητριών δυνάμεων.

Στην προηγούμενη μου επιστολή σάς είχα ήδη εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους εμείς δεν δεχόμαστε την ιδέα τής τριμερούς διάσκεψης τών εγγυητριών δυνάμεων. Αντιλαμβάνομαι ότι εσείς όχι μόνον την αποδέχεστε, λέγοντας μάλιστα ότι "για πολλούς λόγους" δεν πρέπει να χάσουμε την Βρετανική πρωτοβουλία, αλλά την επαναφέρετε και στις τρεις σκέψεις που κάνετε για διάλογο υπό την αιγίδα τού Γενικού Γραμματέα.

Επιτρέψτε μου εδώ να σάς εκφράσω μιά μεγάλη μου απορία. Παρ' όλο ότι δεν φαίνεστε να αποδέχεστε τον άμεσο διάλογο μεταξύ Κυπριακής Κυβέρνησης και Τουρκοκυπρίων, στην πρώτη τουλάχιστον από τις φόρμουλες που προτείνετε στα πλαίσια τών καλών υπηρεσιών τού Γενικού Γραμματέα όχι μόνον προτείνετε ουσιαστικά την τριμερή αλλά αναφέρετε ότι "οι δύο Κοινότητες θα έπρεπε σ' ένα δεύτερο στάδιο να κληθούν να συμμετάσχουν".

Αλλά ποιές Κοινότητες εννοείτε; Ποιά είναι η θέση που επιφυλάσσετε στην Κυπριακή Κυβέρνηση την οποία δεν αναφέρετε ούτε στο πρώτο στάδιο; Πώς αποφεύγεται ο κίνδυνος εξίσωσης τής κυρίαρχης και διεθνώς αναγνωρισμένης Κυπριακής Κυβέρνησης με το ψευδοκράτος τού Ντενκτάς;

Εμείς αποκλείουμε κάθε άμεσο διάλογο όσο διατηρείται η μορφή τού ψευδοκράτους αυτού και δεν μπορούμε παρά να υποστηρίξουμε σθεναρά την υπόσταση τής ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας και το αναφαίρετο δικαίωμά της να έχει τον κύριο λόγο για το μέλλον της.

Γιαυτό, έχοντας βαθεία συναίσθηση τών μεγάλων προβλημάτων και τών λεπτών χειρισμών που επιβάλλονται, προχωρούμε στην αναζήτηση λύσης εφικτής και με τα περισσότερα δυνατά κέρδη. Για τον σκοπό αυτό έχουμε ήδη καταβάλλει και θα συνεχίσουμε να καταβάλλουμε έντονες προσπάθειες προς κάθε κατεύθυνση και κυρίως προς εκείνους που μπορούν να ασκήσουν βαρύνουσα επιρροή προς την Τουρκία ώστε να καρποφορήσουν οι καλές υπηρεσίες τού Γενικού Γραμματέα τού ΟΗΕ.

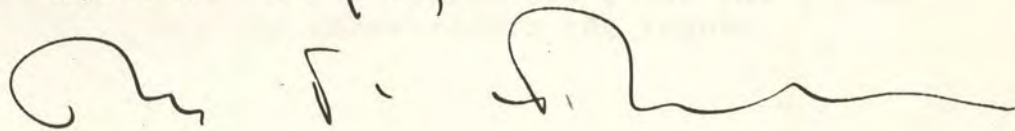
Σάς πληροφορώ ότι δεν έχει υπάρξει καμιά ακινησία στο τεράστιο εθνικό θέμα. Αντίθετα, η κινητικότητα που υπήρξε μέχρι σήμερα οδήγησε, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε, στη διεθνή καταδίκη και μη αναγνώριση τής U.D.I. τόσο από το Συμβούλιο Ασφαλείας τού ΟΗΕ και πιά πρόσφατα από την Ισλαμική Διάσκεψη τής Ντάκκα και από την ΕΟΚ όσο και από όλες τις Κυβερνήσεις και ιδιαίτερα από τις δύο υπερδυνάμεις.

Στο τέλος τής επιστολής σας αναφέρετε ότι "η εποχή τών μεγάλων κινδύνων αρχίζει". Δυστυχώς, η εποχή τών μεγάλων κινδύνων δεν αρχίζει τώρα αλλά έχει αρχίσει από τότε που έγιναν όσες υποχωρήσεις είχαν απαιτήσει η Μεγάλη Βρετανία και οι άλλοι Σύμμαχοί μας. Το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό.

Τόσο από τις απόψεις που διατυπώσατε όσο και από τις σκέψεις που σας εξέθεσα γίνεται φανερό ότι δεν κάνουμε ένα διπλωματικό-νομικιστικό παιχνίδι ούτε και με τα ερωτήματά μου θέλησα να σας υποχρεώσω σε κάτι τέτοιο. Ήθελα μόνο να έχω τις απόψεις σας γραπτά προκειμένου για ένα θέμα κεφαλαιώδους εθνικής σημασίας. Οι απόψεις αυτές αποκτούν ιδιαίτερη βαρύτητα όταν προέρχονται από μία προσωπικότητα που έχει χειριστεί και γνωρίζει σε βάθος την κυπριακή υπόθεση.

Πάντως σας ευχαριστώ και πάλι για την βοήθεια που μου προσφέρετε και σας βεβαιώνω ότι, υπό τον όρο ότι θα το τηρήσετε και εσείς, δεν θα κοινολογήσω τις επιστολές μας.-

Με κάθε τιμή,

Ανδρέας Γ. Παπανδρέου

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθήνα, 27 Δεκεμβρίου 1983

Α.Ε.
Κύριον Ανδρέα Παπανδρέου
Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως
Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

ΑΚΡΩΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟ

Αγαπητέ Κύριε Πρόεδρε.

Σας εύχαριστώ για τήν έπιστολή σας τῆς 23ης Δεκεμβρίου έ.έ. καί σας γράφω κυρίως, για να σας πληροφορήσω ότι τήν έλαβα. Γιατί άλλοιώςτικά δέν βλέπω να έχει πλέον νόημα ή απόρρητη μεταξύ μας άλληλογραφία.

Γράφουμε από δύο έντελώς διαφορετικές σκοπιές.

Σας έγγραφα, πρώτον, για να έπισημάνω βαθειές άνησυχίες μου. Δεύτερον, για να έπισύρω τήν προσοχή σας, σε ό,τι κατά τήν κρίση μου φαινόταν σαν άδυναμίες. Καί τρίτον, για να ύποβάλω σκέψεις χειρισμοῦ πού θα μπορούσαν να σας είναι χρήσιμες καί τῶν όποίων - από όσα άνακοινούνται - φαίνεται να χρησιμοποιήθηκαν παραλλαγές.

Σεις όμως άπαντᾶτε μέ έντελώς άλλο πνεῦμα, έπιδιώκοντας συγκεκριμένες άπαντήσεις είτε σε θέματα πού τούτη τήν ώρα τῶν πρώτων χειρισμῶν δέν χωρεῖ άπάντηση, είτε σε άλλα πού μπορούν να παρερμηνευθοῦν. Όπως π.χ. μπορούν να παρερμηνευθοῦν καί περικοπές τῶν δικῶν σας έπιστολῶν - πού μένουν άδιευκρίνιστες (π.χ. "προχωροῦμε στην άναζήτηση λύσης έφικτῆς καί μέ τά περισσότερα δυνατά κέρδη").

Άλλωστε μέ τίς δύο προηγούμενες έπιστολές μου έδωσα άπαντήσεις στα θέματα πού θίγετε, παίζοντας τό διπλωματικό - νομικιστικό παιχνίδι πού άρχίσατε.

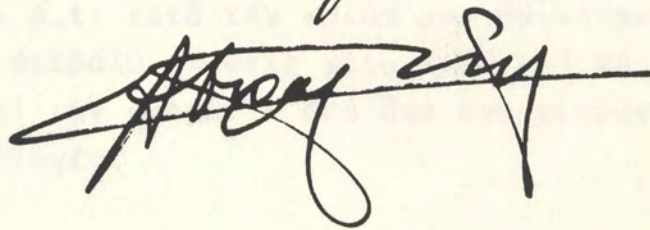
Δέν μοῦ πάει όμως, καί δέν πάει στόν Πρωθυπουργό τῆς Χώρας, να τό συνεχίσω. Άν ποτέ χρειασθεῖ, όχι μέ δική μου παραβίαση τοῦ άπορρήτου, να τό κάμω δημόσια, θα τό κάμω μέ άνεση καί μέ παρησία.

2.

Καί ἐπειδή ξέρω καλά καί τά πάγια γεωπολιτικά δεδομένα τοῦ θέματος, καί τοὺς ὑπεύθυνους σφαλμάτων κατά τό πρόσφατο καί κάπως ἀπώτερο παρελθόν, μέ τήν ἴδια ἀνεση θά μιλήσω καί γιά ὀρισμένους ἀβάσιμους ὑπαινιγμούς τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς σας.

Ἀλλά αὐτά δέν εἶναι τοῦ παρόντος. Τοῦ παρόντος εἶναι νά μπορέσει νά ξαναγίνει ἡ Κύπρος ἀνεξάρτητο καί ἐνιαῖο Κράτος. Ὅλοψυχα εὐχομαι νά τό ἐπιτύχετε γρήγορα γιατί ὁ χρόνος δέν δουλεύει γιά μᾶς.

Θά σᾶς ξαναγράψω ἂν οἱ περιστάσεις τό δικαιολογήσουν.

Με ἀπό κημί

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

Τό φιλελεύθερο ριζοσπαστικό όραμα δ' ανανεώσει τή «Ν.Δ.»

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ Θ' ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΕΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΛΑ-Ι-ΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Καθώς διανύουμε τό δεύτερο χρόνο τής σοσιαλιστικής «αλλαγής» δύο είναι τά κύρια ερωτήματα πού τίθενται. Πρώτον: πού πάμε κάτω από τή σοσιαλιστική μας κυβέρνηση; Δεύτερον και σημαντικότερο: πού θά πρέπει νά πάμε μέ μία αληθινή φιλελεύθερη κυβέρνηση; Στά δύο αυτά ερωτήματα θά επιχειρήσω νά απαντήσω από άρθρο μου αυτό.

Στό ερώτημα «πού πάμε» η απάντηση είναι απλή: όλο και χειρότερα. Ο καθένας από τή σκοπιά του κάνει τήν ίδια διαπίστωση. Σέ κάθε τομέα τής δημόσιας και κοινωνικής ζωής επικρατεί πλήρης αρρυθμία. Στήν υγεία, τήν παιδεία, τήν οικονομία, τή διοίκηση, τή μαζική ενημέρωση, τά πάντα έχουν αποδιοργανωθεί, τίποτε δέν λειτουργεί καλά. Αλλά και στήν εξωτερική πολιτική οι ακρόβαιτισμοί τής κυβέρνησης τό μόνο πού πέτυχαν είναι νά καταστήσουν τήν Ελλάδα αναξιάπιστο εταίρο και συνομιλήτη. Έτσι ενισχύεται άμεσα και έμμεσα η Τουρκία, διαταράσσεται η ισορροπία, πού μέ τόσο κόπο πέτυχαν οι μεταδικτατορικές κυβερνήσεις τής «Νέας Δημοκρατίας» και αυξάνουν οι κίνδυνοι μιάς εθνικής περιπέτειας. Ο εκχυδαϊσμός τής πολιτικής ζωής, τό καλλιεργούμενο κλίμα διχασμού, τά φαινόμενα βίας και τρομοκρατίας, οδηγούν αναπόφευκτα στήν αποδυνάμωση των δημοκρατικών θεσμών.

Φοβούμαι ότι, άν συνεχισθεί η σημερινή πορεία τής κυβέρνησης, του χρόνου τέτοια εποχή, θά έχουμε ακόμη μεγαλύτερη πτώση τής αγοραστικής αξίας των εισοδημάτων, πολύ περισσότερους ανέργους από σήμερα, αξεπέραστα συναλλαγματικά προβλήματα, μείωση τής παραγωγής, πτωχεύσεις και άλλα πολλά. Μαζί όμως με αυτά τά δεινά θά χάσουμε και αρκετές από τīs ελευθερίες πού σήμερα ακόμη θεωρούμε ως δεδομένες.

Κατά τή διάρκεια τής προεκλογικής περιόδου 1981 προσπάθησα νά εξηγήσω πώς τό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ οδηγούσε, αναπόφευκτα σέ περιορισμό τής προσωπικής μας ελευθερίας. Αυτό δέν είναι κάτι πού είτε τό έχουμε είτε όχι. Η ελευθερία είναι ένα θρησμά πολλών μικρών ελευθεριών, κάθε μία από τīs οποίες δέν είναι τίποτε άλλο από τή

δυνατότητα επιλογής. Κάθε φορά πού χάνουμε μιά από τīs μικρές αυτές ελευθερίες γινόμαστε λιγότερο ελεύθεροι. Μιά μικρή ελευθερία είναι νά μπορείς νά διαλέξεις μέ τό σταυρό προτιμήσεως τόν βουλευτή σου. Χάθηκε. Μιά μικρή ελευθερία είναι νά μαζευτούν μερικοί σ' ένα δημόσιο οργανισμό και γιά κάποια διεκδίκηση νά αποφασίσουν νά απεργήσουν. Χάθηκε. Μιά μικρή ελευθερία είναι νά μπορείς νά διαλέξεις τό φάρμακό σου. Έχει σχεδόν χαθεί. Μέ τό νομοσχέδιο τής υγείας δέν θά διαλέγουμε τό γιστρό μας. Ήταν ελευθερία γιά τόν αγρότη νά μπορεί νά πουλήσει τό

ξανακερδηθεί η απώλεσθείσα τό 1981 εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Γιά νά γίνει όμως κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία χρειάζεται τήν ευρεία «καταφατική» ψήφο του ελληνικού λαού πού θά δοθεί σέ υποστήριξη των ιδεών τής και όχι τήν περιορισμένη «αρνητική» πού θά προέλθει από τή φθορά του ΠΑΣΟΚ. Πώς όμως μπορεί νά κερδηθεί η καταφατική αυτή ψήφος; Χρειάζονται εδώ δύο προϋποθέσεις: η τολμηρή ανανέωση τής Νέας Δημοκρατίας, μέ ένα δυναμικό ιδεολογικό όραμα μιάς φιλελεύθερης κοινωνίας.

Στή Νέα Δημοκρατία είναι απαραίτητο πάνω απ' όλα νά υπάρξει ανανέωση ανθρώπων και νοσοτροπίας. Χρειάζομαστε ανθρώπους πού ζητούν τήν αλλαγή, ψάχνουν, προβληματίζονται και αποδέχονται τό καινούργιο. Ταυτόχρονα, θά καλλιεργήσουμε και θά εμφυσήσουμε σέ οπαδούς και φίλους τήν αντίστοιχη νοσοτροπία. Νοσοτροπία αλλαγής και αποδοχής του καινούργιου, νοσοτροπία προόδου, νοσοτροπία αποτελεσματικής δράσεως, νοσοτροπία πρωτοπορίας. Έτσι θά ζωντανέψει τό κόμμα, καθώς σ' αυτό θά κυκλοφορούν νέες ιδέες, πού αυτές θά φέρνουν νέους ανθρώπους, και πού αυτοί με τή σειρά τους θά φέρνουν ακόμη πιο νέες ιδέες.

Αλλά πέρα από αυτό χρειαζόμαστε ένα ριζοσπαστικό όραμα πού θά ελκύσει τούς ανθρώπους αυτούς, πού θά μάς δώσει μιά νέα φρέσκια εικόνα, πού θά συγκινήσει τό λαό. Πρέπει προπαντός νά γίνει σαφές ότι είμαστε ριζοσπάστες. Επιδιώκουμε τήν πρόοδο και τήν ευτυχία του λαού μας, τήν αλλαγή τής κοινωνίας μας μέ βάση τόν φιλελευθερισμό. Τόν φιλελευθερισμό πού αντίθετα από τόν σοσιαλισμό, οποιουδήποτε τύπου, κατοχυρώνει τήν ελεύθερη επιλογή από ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες. Πρέπει ακόμα νά γίνει σαφές ότι έχουμε απαλλαγεί από τά παλαιά κρατικιστικά πρότυπα πού μάς είχαν οδηγήσει νά πιστεύουμε ότι τό κράτος ή η κυβέρνηση ξέρει καλύτερα από τό άτομο τί είναι καλό γι' αυτό. Πρέπει τέλος νά δείξουμε ότι εγκαταλείψαμε τόν παλαιό στατικό «ρεαλισμό» μας τού νά «κάνουμε ό,τι εκάστοτε συμφέρει» και νά προβάλλουμε δυναμικές και συγκεκριμένες θέσεις, τīs οποίες στή συνέχεια νά εφαρμόσουμε.

ΤΟΥ Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ Α. ΜΑΝΟΥ

πρόϊον του μόχθου του σέ όποιον ήθελε. Τήν έχασε, καθώς είναι υποχρεωμένος νά πουλάει αποκλειστικά στόν τοπικό συνεταιρισμό. Μέ όσα ετοιμάζονται γιά τόν Τύπο, οι εφημερίδες θά γίνουν όλο και πιο ομοιόμορφες. Τό πρότυπο, προφανώς είναι οι ΕΡΤ-1 και ΕΡΤ-2, όπου κι εκεί, φυσικά, δέν έχουμε εκλογή. Ή μήπως αποτελούν εκδήλωση δημοκρατίας και ελευθερίας όσα συμβαίνουν στόν συνδικαλιστικό τομέα, ή όσα συμβαίνουν μέ τούς εργαζόμενους στό δημόσιο τομέα, πού ζούν μόνιμα μέ τό φόβο τής δυσμενούς μεταθέσεως, ή όσα συμβαίνουν στίς ιδιωτικές επιχειρήσεις, πού κινδυνεύουν όλες νά χρεωκοπήσουν. Παντού περιορίζεται η ελευθερία τής εκφράσεως και η ελευθερία τής δράσεως, η ελευθερία των επιλογών.

ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΟΡΑΜΑ

Αλλά αρκετά μιλήσαμε γιά τό ΠΑΣΟΚ. Είναι δυστύχημα ότι πολλοί από τούς αντιπάλους του σοσιαλισμού ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά μέ τήν κριτική τής «αλλαγής» του κινήματος αντί νά προτείνουν εναλλακτικές διεξόδους, δηλαδή τή δική τους αλλαγή στό καλύτερο.

Γιά νά ξεφυγούμε από τό αδιέξοδο χρειάζεται μιά νέα κυβέρνηση. Μιά πραγματική φιλελεύθερη κυβέρνηση πού η Νέα Δημοκρατία καλείται νά δώσει. Μόνο η προοπτική μιάς παρόμοιας κυβέρνησης θά συντελέσει στό νά παίρνετε ολόκληρο αλλοιώς δέν θά έχουν τά μέτρα αυτά τό αναμενόμενο αποτέλεσμα. Μόλις όμως εφαρμοσθούν θά είχε αρχίσει μιά πραγματικά δομική αλλαγή τής Ελλάδος. Μιά αλλαγή γιά τήν οποία θά τρίβουμε τά μάτια μας, καθώς θά ανακαλύπτουμε δημιουργικές και οικονομικές δυνάμεις πού ούτε φανταζόμαστε ότι τīs έχουμε.

Δέν αρκεί όμως γιά τήν παραπέρα ανάπτυξη τής Ελλάδος η απελευθέρωση τής αγοράς. Χρειάζεται νά αντιμετωπισθεί και τό τέρας πού λέγεται δημόσιος τομέας.

Τό 60ο)ο όλης τής Ελλάδος ελέγχεται ήδη άμεσα από τό κράτος. Στίς Ηνωμένες Πολιτείες τό αντίστοιχο ποσοστό είναι μόνο 30ο)ο. Στή γειτονική Γιουγκοσλαβία είναι περίπου 80ο)ο. Όπως βλέπετε λίγο ακόμη νά αφήσουμε νά μεγαλώσει τό κράτος στήν Ελλάδα και δέν θά διαφέρουμε πολύ από μιά κομμουνιστική χώρα. Γιαυτό είναι ανάγκη νά γίνει συνείδηση σέ όλους ότι η περαιτέρω επέκταση του κράτους περικλείει τεράστιους κινδύνους. Ο μεγαλύτερος όμως κίνδυνος είναι, ότι μετά από κάποιο σημείο, από τό οποίο δυστυχώς δέν απέχουμε πολύ, κυριολεκτικά δέν υπάρχουν «πιστωγυρίσματα».

Οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι, ή πάντως γίνονται, μονοπώλια. Είτε μάς αρέσει είτε όχι τά μονοπώλια, «κοινωνικοποιημένα» ή όχι, δέν λειτουργούν ποτέ προς όφελος του καταναλωτή πού είναι καταδικασμένος νά δέχεται ότι του δώσει τό μονοπώλιο. Είναι κανείς ευχαριστημένος από τά κρατικά νοσοκομεία ή από τόν ΟΤΕ; Δέν αποτελεί λύση, όπως ζητούν μερικοί, ο αυστηρότερος κρατικός έλεγχος. Ο έλεγχος αυτός αυξάνει τό κόστος διότι στά κακά του μονοπωλίου προσθέτει τά κακά τής γραφειοκρατίας πού επιβάλλει τό κράτος πού και αυτό τό ίδιο είναι μιά μορφή μονοπωλίου. Μιά και μόνη λύση υπάρχει γιά τīs δη-

μόσιες επιχειρήσεις και αυτή είναι η αποκρατικοποίησή τους και η κατάργηση των μονοπωλιακών τους προνομίων. Θά μάς συμπεριφερόταν άραγε η Ολυμπιακή όπως μάς συμπεριφέρεται άν ήξερε ότι μπορούμε νά διαλέξουμε μιά άλλη εταιρία, γιά νά πετάξουμε στή Θεσσαλονίκη; Ή θά μού προσέφερε η ΕΡΤ τά δελτία ειδήσεων πού μάς προσφέρει άν ήξερε ότι θά γυρνούσαμε τό διακόπτη και θά ακούγαμε τīs ειδήσεις ενός ιδιωτικού σταθμού. Γιαυτό υποστηρίζω ότι χρειάζεται αποκρατικοποίηση του δημοσίου τομέα. Γιά νά απολαμβάνουμε καλύτερες και φτηνότερες υπηρεσίες αλλά και γιά νά αυξήσουμε τīs επιλογές μας δηλαδή τήν ελευθερία μας μιά και ελευθερία είναι η δυνατότητα νά μπορείς νά διαλέξεις

Από τήν αποκρατικοποίηση μεγάλο μέρος του δημοσίου τομέα, θά έχουμε και τό πρόσθετο κέρδος ότι θά περιορισθούν σημαντικά τά ελλείμματα του δημοσίου πού αυτά περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο τροφοδοτούν τόν πληθωρισμό. Όσα ελλείμματα μείνουν θά πρέπει νά καλυφθούν από μιά ριζική τροποποίηση του παταγωδώς αποτυχημένου φορολογικού μας συστήματος. Ενός συστήματος πού πλήττει τούς μισθωτούς και αφήνει αφορολόγητους εισοδηματίες, εύπορους αγρότες και τήν πολυπληθή τάξη των φοροφυγών.

Ενώπιον αυτής τής πραγματικότητας υποστηρίζω στο παρελθόν και επαναλαμβάνω σήμερα ότι πρέπει νά περιορίσουμε κάθετα τή φορολογία εισοδήματος πού τιμωρεί τούς νομοταγείς, τιμωρεί τήν προσπάθεια και τό μόχθο και νά τήν υποκαταστήσουμε μέ έμμεση φορολογία τής δαπάνης και τής κατανάλωσης. Πρέπει δηλαδή νά φορολογούμε τήν προσπάθεια και τήν παραγωγή απ' όπου περιμένουμε τήν ανάπτυξη του τόπου και τήν γενική ευημε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

Πού θά πρέπει νά πάμε

Δέν είναι δυνατόν φυσικά στόν περιορισμένο χώρο ενός άρθρου νά οριοθετήσω τήν πορεία μιάς φιλελεύθερης αλλαγής σέ όλους τούς τομείς τής δημόσιας ζωής μας. Θά αρκεστώ λοιπόν εδώ σέ μερικές γενικές αναφορές σέ σχέση με τήν οικονομία.

Τόν περασμένο Νοέμβριο είχα περιγράψει ένα πρόγραμμα πού θά σταθεροποιούσε τήν οικονομία σέ δύο - τρία χρόνια. Βασικό στοιχείο του προγράμματος αυτού ήταν η απελευθέρωση τής αγοράς. Η αγορά είναι ο ίδιος ο λαός. Εμείς όλοι αποτελούμε τήν αγορά. Η απελευθέρωση τής αγοράς δέν είναι τίποτε παραπάνω από τήν δική μας απελευθέρωση. Τήν απελευθέρωση πού θά μάς χάρισει τήν ελευθερία δράσεως νά βρούμε μόνοι μας τīs λύσεις στα οικονομικά μας προβλήματα. Νά βρούμε τīs λύσεις πού τώρα πιά, έχοντας δοκιμάσει και τό ΠΑΣΟΚ, ξέρουμε ότι δέν μπορούν νά δοθούν από τό κράτος ή τήν φανερά σκουριασμένη κρατική μηχανή.

Τί πρέπει νά γίνει γιά νά απελευθερωθεί η αγορά;

α. Πρέπει νά ελευθερωθεί τό τραπεζικό σύστημα και νά λειτουργήσει ελεύθερα η αγορά του χρήματος.

β. Πρέπει νά καταργηθεί ο ο καθολικός έλεγχος των τιμών και νά περιορισθεί εκεί πού δέν υπάρχει ανταγωνισμός.

γ. Πρέπει νά καταργηθούν οι περιορισμοί στίς εισαγωγές και εξαγωγές.

δ. Πρέπει νά σταματήσει η υποκατάσταση του εμπορίου με μηχανισμούς πού ελέγχει τό κράτος.

ε. Πρέπει νά ελευθερωθεί η κίνηση κεφαλαίων και η δραχμή νά γίνει ελεύθερα μετατρέψιμο νόμισμα, και τέλος

στ. Πρέπει νά ελευθερωθεί η αγορά εργασίας.

Είναι ανάγκη νά διευκρινίσω ό,τι γιά νά είναι αποτελεσματικά τά μέτρα αυτά πρέπει νά παρουν όλα. Σταδιακά μόν άλλα όλα, είναι δηλαδή ένα πακέτο πού τό

[14.2]

ρία, νὰ φορολογούμε τὴν δαπάνη
καὶ τὴν κατανάλωση.

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ

Στόχος ενός παρόμοιου προ-
γράμματος δὲν θὰ εἶναι μόνο η
φιλελευθεροποίηση τῆς οικονομι-
ας, ἀλλὰ ολόκληρης τῆς κοινωνί-
ας. Σὲ κάθε τομέα θὰ πρέπει νὰ
αυξήσουμε τίς ατομικὲς ἐπιλογές,
τὴν ἀπρόσκοπτη ατομικὴ δράση
—στὸ βαθμὸ ποῦ δὲν θίγει τὴν ε-
λευθερία τῶν ἄλλων— τῆ δυνατό-
τητα νὰ ἀπολαμβάνουμε ὅλες ε-

κεῖνες τίς μικρὲς ἐλευθερίες ποῦ
δημιουργοῦν, ὅλες μαζί, μιὰ πρα-
γματικὰ φιλελεύθερη κοινωνία.

Ἡ φιλελεύθερη αὐτὴ συνολικὴ
ἀλλαγὴ θὰ ἐνισχύει ὅτι εἶναι κα-
λὸ στὸ χαρακτήρα μας καὶ θὰ ἀ-
ποδυναμώνει τὰ ἐλαττώματά μας.
Ταυτόχρονα, ἐνῶ θὰ προστατεύει
τοὺς ἀδύναμους μὲ ἓνα ἰσχυρὸ δι-
χτυ ἀσφαλείας, θὰ ἐπιτρέπει στοὺς
ικανοὺς καὶ φιλόπρονους νὰ προο-
δεύουν καὶ νὰ ἐξελίσσονται μὲ τρό-
πο τέτοιο ποῦ θὰ συμπαρασῦρει
ὅλη τὴν Ἑλλάδα στὴ δημιουργία
καὶ τὴν πρόοδο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΜΑΝΟΣ

Ὁ Βουλευτής καί πρόην ὑπουργός κ. Ἰωάννης Βαρβιτσιώτης ἔκανε τήν ἀκόλουθη δήλωση:

Ὅπως ἐγράφη στόν Τύπο, κατά τή χθεσινή συνέλευση τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας νά ἐπισημάνη στούς ὁμιλητές κ. Γεράσιμο Ἀρσένη καί Θεόδωρο Παπαλεξόπουλο ὅτι δέν ἀνταποκρίνονται στήν πραγματικότητα οἱ ἀναφορές τους - ἰδίως τοῦ κυρίου Ἀρσένη - γιά τίς οἰκονομικές ἐξελίξεις πού σημειώθηκαν ἀπό τό 1974 μέχρι τό 1979 τή περίοδο δηλαδή πού ὁ κ.κων. Καραμανλῆς ἦταν ὑπεύθυνος γιά τή διακυβέρνηση τῆς χώρας.

Ὅπως μάλιστα ἐγράφη σέ μερίδα τοῦ Τύπου ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀνέφερε ἐνδεικτικά καί ὀρισμένους ἀριθμούς οἱ ὁποῖοι δίνουν τήν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας κατά τή περίοδο αὐτή.

Ἐπειδή ἀπό ὅσα ἐγράφησαν καί ἐλέχθησαν γύρω ἀπό τό θέμα αὐτό ἐδημιουργήθη μία σύγχυση θεωρῶ χρήσιμο νά διαλύσω τή σύγχυση αὐτή καί μέ συγκεκριμένους καί ὑπεύθυνους ἀριθμούς νά δώσω τήν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς προόδου πού σημειώθηκε ἀπό τό 1974 μέχρι τό 1979. Καί ἰδοῦ τά στοιχεῖα:

Πρῶτον. Τό κατά κεφαλή εἰσόδημα ἀπό 2.165 δολλάρια τό 1974 ἔφθασε στό τέλος τοῦ 1979 τά 4.163 δολλάρια. Δηλαδή αὐξηση 92,3%.

Δεύτερον. Τό Ἀκαθάριστο Ἐθνικό Προϊόν (σέ σταθερές τιμές 1970) αὐξήθηκε ἀπό 223 δισεκατομμύρια 307 ἑκατομμύρια τό 1974, σέ 409 δισεκατομμύρια τό 1979. Αὐξήθηκε δηλαδή κατά 26,5%, μέ μέσο ὄρο ἐτησίως αὐξήσεως 4,8% πού ἦταν τριπλάσιος περίπου τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Τρίτον. Οἱ Πάγιες Ἐπενδύσεις (σέ σταθερές τιμές 1970). Ἀπό 74 δισεκατομμύρια 500 ἑκατομμύρια τό 1974 ἔφθασαν τό 1979 τά 98 δισεκατομμύρια 270 ἑκατομμύρια. Αὐξήθηκαν δη-

λαδή εντός τῆς 5ετίας κατά 31,9%, ἢ μέ μέσο ἐτήσιο ρυθμό 6,1%.

Τέταρτον. Συνολική Κατανάλωση. Ἀπό 301 δισεκατομμύρια 740 ἑκατομμύρια τό 1974 σέ 385 δισεκατομμύρια 931 ἑκατομμύρια τό 1979. Αύξηση δηλαδή κατά 27,9%.

Πέμπτον. Συνολικές ἔξαγωγές. Ἀπό 1 δισεκατομμύριο 784 ἑκατομμύρια τό 1974, ἔφθασαν τά 3 δισεκατομμύρια 932 ἑκατομμύρια τό 1979. Αύξηση δηλαδή κατά 121,6%.

Ἑκτον. Εἴσορή Κεφαλαίων. Ἀπό 926 ἑκατομμύρια δολλάρια τό 1974, ἔφθασαν τά 1542 ἑκατομμύρια δολλάρια τό 1979. Αὐξήθηκαν δηλαδή κατά τή διάρκεια τῆς 5ετίας κατά 66,8%.

Ἑβδομον. Ἐξαγωγές Βιομηχανικῶν καί Βιοτεχνικῶν Προϊόντων. Ἀπό 822 ἑκατομμύρια δολλάρια τό 1974, ἔφθασαν τά 1957 ἑκατομμύρια δολλάρια τό 1979. Αὐξήθηκαν δηλαδή κατά 138%.

Ὀγδοον. Τιμῆριθμος. Κατά τή 5ετία 1974 - 1979 ὁ τιμῆριθμος αὐξήθηκε κατά 93%, δηλαδή εἶχε ἐτήσια μέση αὐξηση 14%. Ἄξισημείωτο εἶναι ὅτι γιά τήν ἴδια περίοδο ἡ αὐξηση τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων ἦτο 164%.

Ἐνατον. Ἡ τιμή τοῦ δολλαρίου τέλος αὐξήθηκε ἀπό 30 δραχμές τό 1974 σέ 37 δραχμές μέχρι τό 1979.

Θά μπορούσα νά προσθέσω καί ἄλλους ἀριθμούς πού δίνουν ὀλοκληρωμένα τήν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας. Περιορίστηκα ὅμως στούς πιά χαρακτηριστικώτερους πού προσδιορίζουν τό μέγεθος τῆς προόδου πού συνετελέσθη στήν οἰκονομία τοῦ τόπου μας ἀπό τό 1974 μέχρι τό 1979.

Οἱ ἀριθμοί μιᾶνε μόνοι τους καί ἐπομένως κάθε περαιτέρω σχόλιο εἶναι περιττό.-

Παραπληροφόρηση και έκστρατεια ενημέρωσης

Του κ. Γερασίμου Κ. Αποστολάτου
τ. Υπουργού-Βουλευτού Αθηνών

Ἡ Διοίκηση τοῦ Κόμματος ἐκοινώησε πρόσφατα μίαν ἐγκύκλιο μέ τήν ὁποία καθιστοῦσε γνωστή τήν πρόθεσή της νά ἐνισχύσει κάθε προσπάθεια πού θά ἀπέβλεπε στήν σωστή ἐνημέρωση καί πληροφόρηση τῶν μελῶν μας σέ ἰδεολογικά, πολιτικά, οἰκονομικά, κοινωνικά καί ἱστορικά θέματα.

Ἡ πρωτοβουλία αὐτή τοῦ Κόμματος συνδέεται εὐθέως μέ τήν ἀσκουμένη κατά τήν τελευταία τετραετία τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπό τό ΠΑΣΟΚ διαστρεβλωτικῆς τῶν γεγονότων καί τῆς ἱστορίας τακτικῆς καί ἀποβλέπει στήν δημιουργία ἰσχυρῶν ἀντισωμάτων σωστῆς ἐνημέρωσης καί πληροφόρησης τῆς Κοινῆς Γνώμης.

Δυστυχῶς-παρά τίς κάποιες ἔντονες ἀνησυχίες πού εἶχαν διατυπωθεῖ-τό Κόμμα μας καί κατά τό παρελθόν ἀλλά εἰδικότερα στή περίοδο 1974-1981 ἀπέφυγε νά στηρίξει καί νά ὀργανώσει μιά ὑπηρεσία πού θά λειτουργοῦσε συστηματικά στόν εὐαίσθητο αὐτό χῶρο.

Τό κενό αὐτό ἦλθε νά καταλάβει ἐξ ἐφόδου τό ἀντίπαλο πολιτικό στρατό-πεδο καί ἀξιοποιώντας κάθε δυνατότητα καί μέσο ἐπικοινωνίας καί διαδόσεως ἰδεῶν, κατέκλυσε κυριολεκτικά τό χῶρο τῶν μηνυμάτων μέ ψεῦδη, ἀναλήθειες καί διαστρεβλώσεις γεγονότων.

Τά Μέσα Μαζικῆς Ἐπικοινωνίας-Τηλεοπτικοί καί Ραδιοφωνικοί Σταθμοί-ἀλλά καί οἱ φιλικές πρός τήν Κυβέρνηση ἐφημερίδες ἀσκοῦν μιά μεθοδευμένη καθημερινή καταλυτική παραπληροφόρηση πού εἶναι φυσικό νά ἔχει ἐπηρεάσει εὐρύτερα στρώματα τῆς Κοινῆς Γνώμης καί νά διαμορφώνει μιά ἀλλοιωμένη ἀντίληψη τοῦ ἱστορικοῦ χθές καί τοῦ πολιτικοῦ σήμερα.

Ἡ πολιτική τῆς λήθης πού θελήσαμε νά ἐπιβάλουμε γιά τά δραματικά γεγονότα τῆς 10ετίας 1940-1950 κατέληξε νά δημιουργήσει ἕνα ἱστορικό ἄλλοθι στίς πολιτικές ἐκεῖνες δυνάμεις πού ἐπεδίωξαν τήν βίαιη κατάληψη τῆς ἐξουσίας καί τήν ἐπιβολή ἑνός ὀλοκληρωτικοῦ μονοκομματικοῦ καθεστώτος στή χώρα.

Μέ τήν πολιτική κάλυψη τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, πού ἐπωφελεῖται ἀπό τήν ἄγνοια τῆς νέας γενιᾶς καί τήν ἔντεχνη παρουσίαση τῶν γεγονότων ἐκείνων, οἱ πρωταγωνιστές τῆς πρωτοφανοῦς αὐτῆς ἐθνικῆς τραγωδίας ἀνακηρύσσονται ἐθνικοί ἥρωες ἐνῶ οἱ συνοδοιπόροι τους Τοπικοί Ἀρχοντες παράνομα καί προκλητικά σπιλῶνουν τούς δρόμους καί τίς πλατεῖες τους μέ τά ὀνοματά τους.

Οἱ ἥρωες τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821 ἀποκηρύσσονται ὡς κοτζαμπάσηδες καί τσιφλικάδες πού ρουφοῦσαν τό αἷμα τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερωμένοι τῆς ἴδιας περιόδου Ἐπίσκοποι καί παπάδες κατηγοροῦνται ὡς συνεργάτες καί τσιράκια τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κακοποιεῖται ἱστορικά μέ ἀποκαθήλωση ἀπό τά κομματικά Γραφεῖα καί στή θέση του ἀναρτῶνται τά πορτραῖτα τοῦ μαρξιστικοῦ Πανθέου: Τῶν Μάρξ, τοῦ Ἐγκελς, τοῦ Κάστρου, τοῦ Τσέ Γκεβάρα.

Ἡ δημοκρατική κυβέρνηση πού ἀντιμετώπισε τήν κομμουνιστική ἀνταρσία μέ ἐπικεφαλῆς τόν θεμιστοκλῆ Σοφούλη καί μέ τούς Γεώργιο Παπανδρέου, Σοφοκλῆ Βενιζέλο, Κωνσταντῖνο Τσαλδάρη, Παναγιώτη Κανελλόπουλο, ἀποκαλεῖται κυβέρνηση τοῦ γερμανογεννημένου μεταπολεμικοῦ φασιστικοῦ Κράτους, ἐνῶ ἡ Κυβέρνηση τῶν Βουνῶν πού περιελάμβανε καί δύο σλαβομακεδόνες θιασῶτες τῆς ἀποσπάσεως τῆς Μακεδονίας ἀπό τή Χώρα, εἶναι ἡ κυβέρνηση τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων!!!

Τα εγκλήματα του κομμουνιστικού κόμματος της περιόδου της Κατοχής και της ανταρσίας αποσιωπώνται και τα μνημεία των θυμάτων εκείνων ρυπαίνονται και καταστρέφονται.

Μιά τεράστια Κλίνη του Προκρούστη έχει στηθεί στη χώρα και οι κομματικοί έγκάθετοι άσελγούν στο σώμα της Ιστορίας και των σύγχρονων γεγονότων ανάλογα με τις όρέξεις τους.

.....
 'Ο φιλελεύθερος κόσμος οφείλει επιτέλους να άφυπνισθεί .

Τό Κόμμα να αναλάβει εύρύτερες πρωτοβουλίες.

'Ο Φιλελεύθερος καθημερινός και περιοδικός Τύπος να ενισχυθούν και να διαδοθούν συστηματικά.

Νά άρχίσουν Σεμινάρια Ιστορίας, ιδίως της περιόδου 1940-1950 όπου άσκειται και ή μεγαλύτερη διαστρέβλωση των γεγονότων.

'Υπάρχουν πολλοί πού διατείνονται ότι όλα αυτά δέν ενδιαφέρουν σήμερα."Οτι δέν συγκινούν τις νέες γενιές.

Ξεχνούν όμως οι νέοι άπαδοί της Λήθης ότι τό ΠΑΣΟΚ έστήριξε την προπαγάνδα του στό Νέο ΕΑΜ, στους λεγόμενους Πολιτικούς Πρόσφυγες και στό "έπάραιο" μεταπολεμικό Κράτος της Δεξιάς.

Πώς θά άφεθεί ή νέα γενιά να διαποτισθεί χωρίς διάλογο, χωρίς άποκαλυπτικά στοιχεία και ντοκουμέντα με ψεύδη και αναλήθειες και να μή μάθει τί πράγματι έγινε σε εκείνη την Περίοδο και ποιοί πραγματικά ύπήρξαν οι δημοκράτες πού διεφύλαξαν την άκεραιότητα και την έλευθερία αυτής της χώρας;

Νά κυκλοφορήσουν κατάλογοι ιστορικών και ιδεολογικών βιβλίων σε όλες τις Κομματικές 'Οργανώσεις και να ύποδειχθεί ή εύρύτατη κυκλοφορία και διάδοση αυτών των βιβλίων.

Είναι άπαράδεκτο να κυκλοφορούν τά "Απομνημονεύματα του Μάρκου Βαφειάδη" σε 70.000 αντίτυπα και βιβλία φιλελεύθερου ιδεολογικού και ιστορικού περιεχομένου να περιορίζονται στα 700-800 αντίτυπα.

'Η μαρξιστική έντονη παραπληροφόρηση χρειάζεται συστηματική έντυπη ενημέρωση των άπαδών μας.

Δέν είναι νοητό να είναι άνίσχυρη ή δική μας φαρέτρα γνώσεων από άδιαφορία, άκνηρία ή άγνοια σε μιά διαλογική αντιπαράθεση με ένα μαρξιστή.

'Εάν αφήσουμε την ιστορία μας, τους ήρωές μας, τά ίερά και τά όσια του λαού μας στη διάθεση των μηδενιστών αντιπάλω μας δέν μπορεί να έχει καμμία προοπτική τούτος ή τόπος.

'Ενδέχεται, όπως είπε πρόσφατα σε συνέντευξή του ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσάτσος, όπως πορευόμαστε μέσα σ' αυτό τό συνωστισμό της βαρβαρότητας να άπορροφηθεί τό γένος των 'Ελλήνων.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

Ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας
κ. Ευάγγελου Αβέρωφ
στην κοινοβουλευτική ομάδα του κόμματος
την 7η Αυγούστου 1984

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1984

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

ΑΘΗΝΑ 1984

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΒΕΡΩΦ
ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
στις 7 Αυγούστου 1984

Ευχαριστώ τους αγαπητούς συνεργάτες και ιδιαίτερω τον κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟ, οι οποίοι με βοήθησαν στη βιαστική σύνταξη ορισμένων τμημάτων αυτής της εισηγήσεώς μου.

Η Σύνοδος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, Κύριοι Συνάδελφοι, πραγματοποιούμενη λίγες εβδομάδες μετά τη μεγάλη μάχη του Κόμματός μας στην Ευρωεκλογική αναμέτρηση, και εν όψει μιας νέας και αποφασιστικής εξόρμησης, αποκτά ξεχωριστή πολιτική σημασία.

Εισαγωγικά επιθυμώ να τονίσω:

1. Ότι η Νέα Δημοκρατία με απόλυτη πεποίθηση στην κομματική ενότητα, που καθιστά περισσότερο επιτακτική η κρισιμότητα των περιστάσεων, η ιστορική της αποστολή και η ιδεολογική της μοναδικότητα, επιλέγει τη δημοκρατικότερη διαδικασία της σύγκλησης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, για τη συζήτηση των σχετικών θεμάτων. Τούτο σε αντίθεση προς το αντίπαλο κόμμα, που προτίμησε τους στενότερους κύκλους για τον απολογισμό και για τη χάραξη της πολιτικής του πορείας.

2. Ότι από τις επανειλημμένες εκλογικές αναμετρήσεις, δημοτικές ή συντεχνιακές, και ιδιαίτερα από την πρόσφατη, προκύπτει ότι η Νέα Δημοκρατία αποτελεί αειθαλή και ανίκητο πολιτικό σχηματισμό. Έναν σχηματισμό που κατόρθωσε να συνέλθει αμέσως από το ξαφνικό τράνταγμα μιας ήττας, να ξαναγίνει ο θεμελιώδης παράγοντας της πολιτικής ζωής και ν' αποτελεί και πάλι το πρώτο κόμμα της Χώρας. Το πρώτο κόμμα, που μόλις τοποθετήθηκε στην Αντιπολίτευση, σε όλους τους τομείς της οργάνωσης (Πρόγραμμα, Περιφερειακή Οργάνωση, Νεολαία, Γυναικείο Τμήμα, Κλαδικές κ.α.), έκανε αληθινά άλματα. Και που τώρα επεκτείνει την προσπάθειά του αυτή με νέα ορμή και νέα πνοή.

3. Ότι στο πλαίσιο αυτής της νέας πνοής, συντομότερα απ' όσο οι πολιτικοί παρατηρητές σημειώνουν, θα κληθεί από το Λαό στην εξουσία για μια νέα εποχή σταθερότητας, ασφάλειας, δημιουργίας και κοινωνικής προόδου.

4. Ότι με το «ήθος και το ύφος» της εξουσίας του ΠΑΣΟΚ, καθώς ο ίδιος ο Πρόεδρός του το περιέγραψε, το ΠΑΣΟΚ έπαψε να είναι αλλαγή.

Οι ιδέες του και οι μέθοδοί του, εφαρμοσμένες ή απειλούμενες, έγιναν πια ξεπερασμένο πολιτικό κατεστημένο. Και σε εθνική και σε διεθνή κλίμακα. Είμαστε σε θέση, στελέχη και Λαός, κινούμενοι με καινοτόμο φαντασία, έλλογη πρωτοβουλία, σοβαρότητα και ειλικρίνεια, να εισάγουμε ένα νέο ήθος στη Δημόσια Ζωή και να κάνουμε για πολλά χρόνια τη Νέα Δημοκρατία πραγματικά κάτι το πολύπλευρο.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΝΙΚΗΣ

Ασχετα από τις αριθμητικές κρίσεις, τις οποίες μάταια προσπάθησε ν' αντιπαρέλθει ή να στρεβλώσει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, στην ομιλία του μπροστά στην Κεντρική Επιτροπή του κόμματός του, για τις οποίες θα μιλήσω ευθύς αμέσως οι βασικές διαπιστώσεις από τ' αποτέλεσμα των διεξαχθεισών εκλογών, αρέσουν ή δεν αρέσουν στο αντίπαλο κόμμα, μπορούν να συνοψισθούν με σαφήνεια.

Από μελέτες που έγιναν από μέλη του Πολιτικού Γραφείου, από τη σχετική έκθεση του εισηγητή, από τις παρατηρήσεις αναδελφών, από πολιτικούς παρατηρητές και από εμένα προσωπικά προκύπτει:

1. Στις εκλογές του Ιουνίου, η Νέα Δημοκρατία αύξησε τη δύναμή της, σε σύγκριση με το 1981 κατά 6,2%, ενώ το ΠΑΣΟΚ έχασε περίπου το 13,6% της δύναμής του. Σαφής υπήρξε η μετακίνηση εκλογέων προς το χώρο της Νέας Δημοκρατίας, όπως σαφής υπήρξε και η αποκόλληση από τις καλούμενες αριστερο - σοσιαλιστικές δυνάμεις ενός μεγαλύτερου ποσοστού. Βάσει των τυπικών και όχι των ουσιαστικών - το τονίζω - αποτελεσμάτων, σε σχέση με το 1981.

Βάσει των ίδιων τυπικών στοιχείων, το ΠΑΣΟΚ σε απόλυτους αριθμούς έχασε 275.657 ψηφοφόρους και η Νέα Δημοκρατία κέρδισε 215.626. Και όπως είχε τονισθεί στο Πολιτικό Γραφείο, **ο αντίπαλος αισθάνεται τώρα την αναπνοή του δρομέα στα νώτα του, γιατί η απόσταση μεταξύ των δύο κομμάτων από 12,27 το 1981, περιορίστηκε σε 3,53 εκατοστιαίες μονάδες.** Φυσικά, τυπικά, γιατί από άποψη πραγματικότητας, η εικόνα είναι πολύ ευνοϊκότερη.

2. Χωρίς να κάνουμε ακόμη λόγο για τα πραγματικά αποτελέσματα και την πραγματική εκλογική μας δύναμη, είναι χρήσιμο να σημειώσουμε όλοι και προπαντός οι αναγκαζόμενοι σε πένθιμη θριαμβολογία αντίπαλοι ότι: α) Ο αντικειμενικός σκοπός της μάχης του ΠΑΣΟΚ ήταν επί χρόνια η εκμηδένιση της Νέας Δημοκρατίας. Πρωταρχικό σύνθημά του ήταν η πρόκληση εφιαλτικών αντιδράσεων με το σύνθημα «ΠΟΤΕ ΠΙΑ Η ΔΕΞΙΑ». Ποιός από μας ξεχνά τις αντιδημοκρατικές προφητείες αφρόνων, που προδίδαν ότι η Νέα Δημοκρατία «μπήκε οριστικά στο χρονοντούλαπο της ιστορίας»; Ήδη μετά τ' αποτέλεσμα αναγκάστηκε να ομολογήσει ότι «απέτυχε το σύνθημα ποτέ πια η Δεξιά», ότι υπήρξε λάθος η ταύτιση Δεξιάς

και Νέας Δημοκρατίας και αντί των προγραμματισμένων θριάμβων, αρκείται τώρα στην προβολή ως μέγιστου επιτεύγματός του, ότι «το ΠΑΣΟΚ παραμένει στο κέντρο του βάρους των κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων».

Ίδού γιατί υπό αυτές ακόμη τις συνθήκες η Νέα Δημοκρατία σημείωσε την πιο μεγάλη στρατηγική της νίκη, ύστερα από τις Δημοτικές εκλογές, και βεβαίωσε τη θέληση του Ελληνικού Λαού, ότι θα παραμείνει ο αδιαφιλονίκητος πόλος έλξης των υγιών δυνάμεων της Χώρας και της λαϊκής πλειοψηφίας.

Ταχύτατα, μετά την κάμψη της στις εκλογές του 1981 η Νέα Δημοκρατία ανασυγκροτήθηκε, οργανώθηκε, συσπειρώθηκε και, αντί να εκμηδενισθεί, αντεπετέθη ισχυρότερη. Εμφανίσθηκε παντού, και κάθε μέρα, στη Βουλή, στον Τύπο, σε λαϊκές εκδηλώσεις, δυναμική και μαχητική. Δεν άφησε **ποτέ** κανένα σοβαρό θέμα χωρίς άμεση και θεμελιωμένη κριτική, φωνάζοντας έτσι πάντα το παρόν της πολιτικής ζωντανίας και χαλώνοντας τις εντυπώσεις που επεδίωκε ο αντίπαλος.

Κι έδωσε ακόμη με ικανοποιητικά αποτελέσματα πλειστες μικρές και μεγάλες εκλογικές μάχες, η τελευταία από τις οποίες ήταν εκείνη της 17ης Ιουνίου.

Στο σημείο αυτό οφείλω ν' αποδώσω φόρο τιμής στους βουλευτές και πολιτευτές του Κόμματος, στα ποικίλα τμήματά του (την Επιτροπή Ευρωεκλογών, την Κ.Ε.Π.Ο., τις Οργανώσεις Γυναικών και Νεολαίας, τα Διοικητικά μας όργανα και στα άλλα τμήματα, όπως εκείνα των αγροτών και των Κλαδικών), που εργάστηκαν με αληθινό ενθουσιασμό. Και ιδιαίτερα οφείλω να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τους βουλευτές εκείνους, που με επικεφαλής μέλη του Πολιτικού Γραφείου, κυριολεκτικά όργωσαν την Ελλάδα ολόκληρη.

Υπό δύσκολες συνθήκες μετέφεραν σε κάθε γωνιά της Χώρας τη φλόγα του θάρρους και της δημοκρατικής προσδοκίας, τη φλόγα της επανόδου σ' ένα καθεστώς αληθινά δημοκρατικό, δημιουργικό, προοδευτικό.

β) Το ΠΑΣΟΚ έχει κιόλας βεβαιωθεί ότι η απώλεια της πολιτικής του δύναμης δεν είναι αποτέλεσμα **τριβής ή φθοράς της εξουσίας**. Είναι δείγμα δομικού αναπροσανατολισμού. Στις εκλογές αυτές η πρώτη διαρροή από το ΠΑΣΟΚ είναι η διαρροή των μικρομεσαίων, των μη προνομιούχων επαγγελματιών και βιοτεχνών, που έχει τη μορφή της έντονης και γενικής αντιπαράθεσης.

γ) Χαρακτηριστικό των αποτελεσμάτων είναι επίσης η «τύχη» των μικρών κομματικών δυνάμεων. Για μερικά, από εκείνα που εκινούντο στο μεσαίο χώρο, λυπούμαστε που εκμηδενίστηκαν. Γιατί θα ήταν χρήσιμα.

Η ανάλυση των βαθύτερων αιτιών, όπως ομολογούν και οι αντίπαλοι, δεν είναι του παρόντος. Αλλά οφείλεται και στη στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας που συνδεόταν με την καθολική κριτική της κυβερνητικής πολιτικής και στη συνθηματοποίηση από μέρους μας του γεγονότος ότι εκφράζουμε τον παραδοσιακό και τον προοδευτικό μεσαίο χώρο.

Πάντως στις Ευρωεκλογές ένα μέρος των ανένταχτων και των Κεντρώων παραμένει εγκλωβισμένο στο ΠΑΣΟΚ, λόγω των ψευδοδημοκρατικών συνθημάτων του.

Έτσι, υπό ορθές προϋποθέσεις, είμαι βέβαιος πως θα διανοιγούν οι αγωγοί για τη διοχέτευσή τους στο χώρο που πραγματικά περισσότερο τους εκφράζει.

Μέχρι τώρα, και παρά τις πολλές προσπάθειές μας δεν κατέστη δυνατό να επιδειχθεί με πειστικότητα η αλήθεια αυτή σε πολλούς από αυτούς. Τούτο οφείλεται ασφαλώς και στο ότι τα μέσα επικοινωνίας των αντιπάλων μας με το Λαό είναι ασύγκριτα μεγαλύτερα και περισσότερα από τα δικά μας.

δ) Η πιο αποφασιστική μεταβολή στην πολιτική ανθρωπογεωγραφία της Χώρας μας είναι ότι οι εκλογές αυτές απέδειξαν ότι το κόμμα μας για πρώτη φορά απέκτησε μεγάλη οργάνωση Νεολαίας.

Η ΟΝΝΕΔ έχει πλέον όγκο πρωτοφανή για τα πολιτικά χρονικά της Χώρας, έχει καλές Πανελληνίες δομές, έχει πραγματοποιήσει αξιόλογες πολιτιστικές εκδηλώσεις, έχει δημοκρατική αγωγή και συνείδηση, που επανειλημμένα δοκιμάστηκε στην πράξη με μεγάλη επιτυχία. Κατ'ιδίαν ελλείψεις που διαπιστώθηκαν καλύπτονται με προώθηση της Οργάνωσης, με προσεχείς εκλογές σε όλες τις βαθμίδες, που θα καταλήξουν σε Πανελλήνιο Συνέδριο της Γαλάζιας Γενιάς, της Ελπίδας του Έθνους.

ε) Μια άλλη αποφασιστική μεταβολή είναι ότι για πρώτη φορά πολιτικό κόμμα της Ελλάδας διαθέτει οργάνωση γυναικών, που ξεσήκωσε όλες τις δημοκρατικές γυναίκες της Χώρας, τους έδωσε συνείδηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών τους, και τις έκανε αποφασιστικό παράγοντα των πολιτικών εξελίξεων. Κάθε έπαινος αξίζει στις κυρίες που οργάνωσαν και συνεχίζουν αυτό το ξεσήκωμα.

στ) Στις εκλογές αυτές υπήρξε μια αποκαλυπτική διαφορά ποσοστών ψηφοφορίας πόλεων και υπαίθρου, που εμφανίζεται για πρώτη φορά στα χρονικά της πολιτικής μας ιστορίας.

Η ύπαιθρος, το 1981 (όταν το ΠΑΣΟΚ δεν ήταν Κυβέρνηση) ψήφισε ελαφρά καλλίτερα τη Νέα Δημοκρατία απ'όσο στις τρεις μεγαλουπόλεις. Αυτό επιπλέον σημαίνει ότι ασήμαντη υπήρξε η διαφορά ψήφων στα μεγάλα α-

στικά κέντρα και στην ύπαιθρο κατά το παρελθόν σ' αντίθεση προς την τωρινή περίοδο διακυβέρνησης της Χώρας από το ΠΑΣΟΚ.

ζ) Παρά τις αντίθετες σκόπιμες και εύλογες επιφυλάξεις του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, με βάση τα ποσοστά που τα τρία μεγάλα κόμματα πήραν στους μεγάλους Δήμους, στις τρεις τελευταίες εκλογές, (πλην της πρώτης Κυριακής των Δημοτικών), προκύπτει ότι το Κ.Κ.Ε. έχει επιδοτήσει το ΠΑΣΟΚ.

3. Το μήνυμα που συνάγεται από την αναμέτρηση αυτή, για τους οπαδούς και φίλους μας, είναι ότι στις εκλογές αυτές υπήρξαμε οι νικητές, παρά τις καταπιέσεις, τις αποχές, τις επιδοτήσεις, τους εκμαυλισμούς με παροχές, την τρομοκρατία και παρά το πραγματικό γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ, ανεξάρτητα του εκλογικού αποτελέσματος, την επομένη των εκλογών θα εξακολουθούσε να είναι Κυβέρνηση. Παράλληλα όμως – και είναι το πιο αισιόδοξο μήνυμα – δεν έχει υπάρξει ως τα σήμερα τόσο ριζική εκδήλωση δομικών μεταβολών στη βούληση του εκλογικού σώματος, όσο στο 1984, δηλαδή σε διάστημα 32 μηνών διακυβέρνησης της Χώρας από ένα νεοφερμένο στην εξουσία κόμμα.

Σ' αυτό το διάστημα το ΠΑΣΟΚ έχασε 6,5 εκατοστιαίες μονάδες, δηλ. το 13,6% της δύναμής του (275.657 ψήφους), ενώ η Νέα Δημοκρατία αύξησε τη δύναμή της κατά 6,2% (215.626 ψήφους).

Το εύγλωττο μήνυμα αυτής της πτώσης και αυτής της ανόδου δεν το σκεπάζει καμμία φραστική ταχυδακτυλουργία.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΥ

Ούτε οι οπαδοί του ΠΑΣΟΚ, ούτε οι φίλοι της Νέας Δημοκρατίας αμφιβάλλουν ότι η πολιτική μας δύναμη είναι πολύ μεγαλύτερη. Ότι η πραγματική δύναμη της Νέας Δημοκρατίας υπό τις σημερινές συνθήκες υπερβαίνει το 42%. Οι αποδειχτικοί λόγοι της μεταβολής αυτής θ' αναφερθούν αμέσως πιο κάτω. Η βέβαιη όμως αυτή μεταβολή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να συγκαλύψει το γεγονός ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι κιόλας Κυβέρνηση μειοψηφίας. Ότι υπό τις σημερινές συνθήκες είναι αμφίβολο αν θα ήταν δυνατό να διαθέτει 150 βουλευτές. Η Νέα Δημοκρατία επιφυλάσσεται ν' αμφισβητήσει το δικαίωμα της Κυβέρνησης να παίρνει μέτρα που θίγουν τους θεσμούς και ετοιμάζουν εκλογές κομμένες και ραμμένες στις νέες διαστάσεις του ΠΑΣΟΚ.

ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Α κόμη και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται να ομολογήσει ότι η Νέα Δημοκρατία είναι, μετά τις εκλογές, η πρώτη πολιτική δύναμη και το πρώτο πολιτικό κόμμα της Χώρας. Είναι πολύ απλή η απόδειξη αυτής της αλήθειας.

Οι μύθοι που κυκλοφόρησαν μετεκλογικά ότι τάχα επιδιώχθηκε ηθελημένη και σκόπιμη συγκάλυψη της αλήθειας είναι κατάπτυστοι και ανάξιοι διάψευσης. Ταιριάζουν ίσως σ' εκείνους που τους διαδίδουν για να συσκοτίσουν την αλήθεια. Αλλά δεν ταιριάζουν σε μας που ουδέποτε, ουδέποτε κάναμε ατιμίες, και μάλιστα ατιμίες, που θα έβλαπταν όχι απλώς τη μεγάλη δημοκρατική παράταξή μας, αλλά αυτό το μέλλον της Πατρίδας μας. Ας αντιπαρέλθουμε λοιπόν, με αηδία αυτούς τους γελοίους μύθους.

Δεν αποδίδουμε βέβαια για τις άμεσες πολιτικές εξελίξεις, ιδιαίτερη βαρύτητα στην έκταση της νοθείας. Ουσιώδεις όμως παράγοντες της μη περαιτέρω πτώσης της δύναμης του ΠΑΣΟΚ, ή αλλιώς της μη αύξησης της δικής μας δύναμης, πρέπει ν' αναφερθούν:

α) Η ασκηθείσα ψυχολογική βία στα χωριά και ο εκμαυλισμός με πλήθος υποσχέσεων στους πολίτες που έχει υπερβεί κάθε προηγούμενο.

Μια απογραφή των υποσχέσεων κατά περιοχές και κατ' άτομα θα ήταν πολύ αποκαλυπτική.

Αλλά το χειρότερο είναι ότι το κακό συνεχίζεται, με, υπό διάφορα προσχήματα, ομαδικές μεταθέσεις των δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Οργανισμών, που αρνήθηκαν να ξεσπαθώσουν δημόσια υπέρ του ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία επιφυλάσσεται να καταγγείλει το γεγονός και τους σκοπούς που τούτο υποκρύπτει. Είναι εξάλλου χαρακτηριστικό ότι κύρια όργανα των κάθε φύσης εκλογικών ανομημάτων υπήρξαν οι Νομάρχες. Από την άποψη αυτή γίνεται για μας επιτακτικό χρέος η διαφώτιση του Λαού στο σημείο τούτο και φυσικά η μη διεξαγωγή γενικών εκλογών με τους κομματικούς Νομάρχες στις θέσεις τους.

β) Άλλο γεγονός που πρέπει ν' αναφερθεί είναι η βραδύτητα της μεταβίβασης της μεταστροφής της κοινής γνώμης από τα αστικά κέντρα στην ύπαιθρο, όπου πάντα η μεταβολή του φρονήματος φθάνει με μικρή χρονική καθυστέρηση.

γ) Άλλο γεγονός είναι η μη μετάβαση των ετεροδημοτών στις εκλογικές τους περιφέρειες, η αποστολή των οποίων στις εστίες τους υπήρξε ζωτικό θέμα για τη Νέα Δημοκρατία. Η αποχή έφθασε από 17% στις προηγούμενες εκλογές σε 24,5% στις πρόσφατες, το μεγαλύτερο ποσοστό της οποίας, όπως αποδεικνύεται και από συγκεκριμένα γεγονότα, ανήκε στην παράταξή μας. Επιπλέον όμως η αποχή αυτή είχε πολλαπλασιαστικές συνέπειες γιατί εμπόδισε την άμεση μετάβαση στην ύπαιθρο της αυστηρής κριτικής που γινόταν στα μεγάλα κέντρα. Αυτό επιβάλλει στο κόμμα

μας ν' αξιώσει εφεξής την καταβολή εισιτηρίων για την μετάβαση ετεροδημοτών στα εκλογικά τους κέντρα για την εκπλήρωση συνταγματικής τους υποχρέωσης.

δ) Στην γνωστή έκβαση των αποτελεσμάτων έπαιξε ρόλο η αντικατάσταση κρίσιμων για τις εκλογές Υπουργών, όπως της Δημοσίας Τάξης και της Τηλεόρασης (Προεδρίας).

Η ασκηθείσα από την τηλεόραση προπαγάνδα, υπερέβη κάθε προηγούμενο. Το ζήτημα αποκτά μεγαλύτερη βαρύτητα για τις προσεχείς εκλογές.

Πρέπει με σαφήνεια να θέσουμε και να επιμεινουμε ανένδοτα στην αντικατάσταση κατά την εκλογική περίοδο όλων των κρίσιμων για το αποτέλεσμα και το φρόνημα του Λαού, Υπουργών. Η αντικατάσταση δύο απ' αυτούς με πρόσωπα της εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης, όπως δηλώθηκε, ήταν μια τραγελαφική αντικατάσταση. Τούτο πρέπει να γίνει με πρόσωπα κοινής εμπιστοσύνης.

ε) Φυσικά δεν πρέπει ακόμη ν' αγνοείται ότι επρόκειτο για εκλογές προς ανάδειξη αντιπροσωπείας στο Ευρωπαϊκό και όχι στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Τούτο σήμαινε για την ψυχολογία του εκλογέα, όπως άλλωστε αποδέχεται και το ΠΑΣΟΚ, ότι την επομένη, όπως είπα και πριν, θ' αντιμετώπιζε και πάλι την Κυβέρνηση του ίδιου κόμματος, γνωστή για τον ρεβανσισμό της.

Η ανάλυση αυτή δείχνει ότι χωρίς αμφιβολία η πραγματική δύναμή μας κατά τις εκλογές αυτές θα υπερέβαινε το 42% και η απόστασή μας από το δεύτερο κατά σειρά κόμμα, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ, θα ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Για να γίνει καλλίτερα αντιληπτό ότι θα φθάναμε στο 42% και πλέον αν δεν συνέβαιναν όσα συνέβησαν, αρκεί να παρατηρήσω ότι κάθε εκατοστιαία μονάδα (δεδομένου ότι ψήφισαν λιγότεροι των 6 εκατομμυρίων) σημαίνει λιγότερες από 60.000 ψήφους. Δηλαδή αν σε κάθε τμήμα από τα 15.000 που υπήρχαν, επηρεάστηκαν από τους εκφοβισμούς 20 ψηφοφόροι, αυτό κάνει διαφορά 5 εκατοστιαίες μονάδες.

ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Είναι ανάγκη εξάλλου να παραδεχθούμε ότι και από της πλευράς του κόμματός μας, όπως είναι πολύ φυσικό, διεπράχθησαν μερικά λάθη και έγιναν ορισμένες παραλείψεις. Τα μελετάμε και με βάση την πρόσφατη εμπειρία θα καλύψουμε λάθη και παραλείψεις για τις προσεχείς εκλογές. Όπως είδατε από πρόσφατη ανακοίνωση, μέλη του Πολιτικού Γραφείου ανέλαβαν την ευθύνη διαφόρων εξορμήσεων, μία των οποίων είναι εκείνη της από τώρα λεπτομερειακής προετοιμασίας των προσεχών εκλογών.

Με τη συνεργασία της ΚΕΠΟ, του Τμήματος Αγροτών και της Ο.Κ.Ε. Γεωργίας, το βάρος θα ριφθεί στην προσπάθεια για την ύ-

παιτρο, στη συστηματική εκπαίδευση και οργάνωση των αντιπροσώπων έναντι σε μόνιμη βάση, και στο θέμα της μεταφοράς των ετεροδημοτών.

Στο θέμα αυτό των ετεροδημοτών, συνάδελφοι είχαν κάνει λαμπρή εργασία, αλλά η οικονομική προσπάθεια δεν απέδωσε τα προσδοκώμενα αποτελέσματα κι έτσι δεν μπορέσαμε να χρηματοδοτήσουμε επαρκώς τη μεταφορά των ετεροδημοτών. Για να έχετε μια σαφέστερη ιδέα του θέματος σημειώνω ότι μόνο στο Λεκανοπέδιο της Αττικής, οι ετεροδημότες ανέρχονται σε 700.000.

Δεν θα σας έδινα όμως σαφή εικόνα της κατάστασης, αν δεν σημειώνα ότι από όλα τα προαναφερθέντα σφάλματα ή παραλείψεις, και αυτό ακόμα των ετεροδημοτών, (που και από αυτούς πολλοί μετακινήθηκαν), κανένα δεν επηρέασε δυσμενώς το αποτέλεσμα κατά τρόπο πράγματι αποφασιστικό. Εκείνα που το επηρέασαν αποτελεσματικά, ήταν οι εκφοβιστικές απειλές, ιδίως στην ύπαιθρο, πολλές μικρές παροχές και υποσχέσεις της τελευταίας στιγμής από κρατικά όργανα, και ο σφετερισμός των παροχών της ΕΟΚ, που είναι έργο της Νέας Δημοκρατίας.

Κατά τον καταρτισμό του Ευρωψηφοδέλτιού μας καταβλήθηκε προσπάθεια μιας βαθειάς ανανέωσης. Δεν ήταν καθόλου εύκολη. Γιατί την έθεσα, ή αν προτιμάτε, την έθεσα σ' εφαρμογή βάσει μερικών γενικών αρχών, κι έτσι αποκλείστηκαν εκλεκτά μέλη του πολιτικού κόσμου.

Παρά ταύτα και παρά ορισμένες δυσαρέσκεις που τυχόν δημιουργήθηκαν, εξακολουθώ να μένω με την εντύπωση ότι η ανανέωση γενικά έγινε ευμενώς δεκτή.

Το δυσάρεστο ήταν ότι η προπαγάνδα των αντιπάλων μας καλλιέργησε τη φήμη ότι θα υπάρξει αυθαίρετος αποκλεισμός εν ενεργεία βουλευτών από την υποψηφιότητά τους για τις γενικές εκλογές.

Αυτό είναι βέβαιο ότι θα υπάρξει στο ΠΑΣΟΚ. Όπως είναι βέβαιο από σαφή δήλωσή μου ενώπιόν σας, ότι δεν θα υπάρξει σε μας. Και τούτο γιατί οι δύο περιπτώσεις είναι εντελώς διαφορετικές.

Όσο για την ανανέωση, θα την κάνουμε με τους νέους υποψηφίους μας, μια και είναι βέβαιο ότι στη μέλλουσα Βουλή θα πάμε αυξημένοι κατά πολλές δεκάδες.

Από άποψη στρατηγικής και συνθηματολογίας είναι ανάγκη να τονίσουμε ότι η γραμμή μας υπήρξε βασικά ορθή. Η απόφασή μας που άλλωστε αυτόματα επέβαλε και ο Λαός, να δώσουμε τη μάχη σ' όλο το φάσμα της Κυβερνητικής δραστηριότητας, υπήρξε επιτυχής.

Με τον τρόπο αυτό:

– Επιτεύχθηκε η δραστηριοποίηση και μαχητική συσπείρωση των δυνάμεών μας.

– Η Νέα Δημοκρατία στις εκλογές αυτές υπήρξε, όπως παραδέχεται και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κατήγορος.

– Τονώθηκε το πολιτικό ενδιαφέρον και περιορίστηκε κατά το δυ-

νατό η αποχή, που αλλοιώτικα θα ήταν πολύ μεγαλύτερη, όπως συνέβη σε όλες τις χώρες της Ε.Ο.Κ.

– Στη βάση μας ενισχύθηκε η αντίληψη ότι η Κυβέρνηση θ' αλλάξει σύντομα, πράγμα που βοήθησε κάπως το ξεπέραςμα του φόβου από τους εκλογείς.

– Ρίχτηκε το βάρος στην εκλογή κομμάτων, όχι προσώπων, γεγονός που περιορίσε στις φυσικές του διαστάσεις το ποσοστό των ενδιαμέσων μικρών κομμάτων και επέτρεψε να γίνεται η σύγκριση της δύναμης του ΠΑΣΟΚ με το 48% των εθνικών εκλογών του 1981 και όχι το 41%.

Την αναμφισβήτητη αυτή ορθότητα της στρατηγικής μας παραδέχτηκαν τα στελέχη και ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος ακόμα και στον απολογισμό του ενώπιον της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματός του, ομολόγησε ότι το ΠΑΣΟΚ εξαιτίας του συνθήματος αυτού έχασε δύναμη και βρέθηκε στη δύσκολη θέση ν' απολογείται για έργο που δεν πραγματοποιήθηκε ή για αλλαγή της πολιτικής του.

Υποστηρίχθηκε ότι το σύνθημα αυτό συνετέλεσε στο να συσπειρωθεί το ΠΑΣΟΚ από το φόβο επανόδου της δήθεν Δεξιάς.

Αλλά είναι πρωτάκουστο ν' αρνείται κανείς να κρίνει το αντίπαλο κόμμα, από το φόβο μήπως συσπειρωθεί. Ακόμη περισσότερο όταν το ΠΑΣΟΚ, πρώτο και με κάθε μέσο, εντονότατα όξυνε τον εκλογικό αγώνα, προφανώς για να συσπειρώσει τους οπαδούς του. Στην οξύτητα αυτή απαντήσαμε με ευπρέπεια, αλλά και δύναμη, και όχι με ήπιο τόνο που θα μας ρεζίλευε.

Άλλωστε είναι αυτονόητο ότι η μάχη για τη συμμετοχή μας ή όχι στην Ε.Ο.Κ. ήταν αυτοδικαίως μάχη σε όλο το ιδεολογικό, πολιτικό και οικονομικό μέτωπο, αφού η επιλογή από το κόμμα μας της ένταξής μας, υπήρξε η κρισιμότερη επιλογή, συνδυασμένη με την φιλοσοφία μας, τη φιλοσοφία του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού.

Λάθη και παραλείψεις ασφαλώς θα υπήρξαν και στη συνθηματολογία μας και στην προπαγάνδα μας. Δε νομίζω όμως ότι υπήρξαν κεφαλαιώδους σημασίας. Παράλληλα κάπως σοβαρό μπορεί να θεωρηθεί εκείνο που παρατηρήθηκε σε ορισμένες επαρχίες: η μη προώθηση από τις Νομαρχιακές Επιτροπές, μέχρι του τελευταίου χωριού του λαμπρού προπαγανδιστικού υλικού που είχε ετοιμαστεί και ιδίως εκείνου που αφορούσε την Ε.Ο.Κ.

Σημειώνω επίσης ότι δεν αντικρούσαμε έγκαιρα και με αποστομωτική επιχειρηματολογία τις αφίσσες και τα συνθήματα του αντιπάλου για την ετικετοποίησή μας με τον όρο Δεξιά.

Υπήρξε ίσως παράλειψη ότι δεν δώσαμε στο Λαό πιο επίμονα διάφορες κατευθύνσεις του Προγράμματός μας για να κάνουμε στους εκλογείς σαφές ότι έχουμε με σοβαρότητα ετοιμαστεί για τη διακυβέρνηση και πάλι της Χώρας.

Αλλά αυτά λέγονται για την απόλυτη πληρότητα της αυτοκριτικής. Επαναλαμβάνω πως είναι από κείνα που υπάγονται υπό τον γενικό τίτλο «ανθρώπινο το σφάλλιν», ότι δεν αλλοίωσαν σοβα-

ρά τ' αποτελέσματα. Και επαναλαμβάνω τις ευχαριστίες μου και τα συγχαρητήριά μου προς όλους εκείνους που ασχολήθηκαν με τις Ευρωεκλογές.

ΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Δεν πρόκειται να σας απασχολήσω, Κύριοι Συνάδελφοι, με την «αυτοκριτική» του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ, η οποία ουσιαστικά καταλαμβάνει περίπου 36 σελίδες από τις 42. Στην Ιερεμιάδα αυτή η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να εξηγήσει γιατί ουσιαστικά απέτυχε το κόμμα, γιατί οι 30 μήνες διακυβέρνησης, ενώ δεν πρόσφεραν τίποτε στη Χώρα έφθειραν καίρια το κόμμα και γιατί το ΠΑΣΟΚ είναι υπερήφανο που επέζησε και σήμερα υπάρχει.

Ο πυρήνας της αυτοκριτικής αυτής, που όπως μας έχει συνηθίσει, μεταφέρει την ευθύνη σε άλλους ή τη διαχέει ώστε να εξατμίζεται, συνίσταται στην προβολή μιας διαρκούς και αμφίδρομης αντιπαράθεσης ανάμεσα στο κόμμα και το Λαό, ανάμεσα στην Κυβέρνηση και το κόμμα, ανάμεσα στην οργάνωση και τους βουλευτές, ανάμεσα ακόμα και στα τμήματα των λαϊκών τάξεων.

Το δεύτερο θεμελιώδες στοιχείο της αυτοκριτικής — δικό του στοιχείο — είναι ότι το ΠΑΣΟΚ και κατά την διακυβέρνηση και κατά την εκλογική φάση είχε περιοριστεί απλώς σε αμυντική εγρήγορση, κινήθηκε σ' ένα αμυντικό πνεύμα, «σε ρεύμα υπεράσπισης» και λιγότερο σε «ρεύμα ώθησης και δημιουργίας». Η διαπίστωση αυτή δείχνει κιόλας ότι ο ΠΑΣΟΚ έχει χάσει πια τη δυνατότητα πρωτοβουλιών και ότι ό,τι του υπολείπεται μέχρι των προσεχών εκλογών είναι απλώς οι αιφνιδιασμοί με εκλογικά μέτρα ραμένα στο μπόι του και η εξάντληση του καταπιεστικού ή πελατειακού μηχανισμού του.

Πολλές φορές υποστηρίξαμε ότι το ΠΑΣΟΚ άσκησε την εξουσία εναντίον του Λαού, αφού την πήρε εν ονόματί του.

Και επαναλαμβάνουμε και τώρα ακόμα βάσει της αποκαλυπτικής αυτοκριτικής του, ότι η πτώση του στις εκλογές του 1984 και η οριστική του πτώση στις επικείμενες, δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της αποτυχίας του σε όλους τους τομείς, της απόστασης μεταξύ υποσχέσεων και πραγματοποιήσεων, της μη αποτελεσματικότητας ή των υπαναχωρήσεων, ή της καθυστέρησης ενεργειών.

Πέρ' απ' αυτά — και αυτό είναι το τρίτο σημαντικό στοιχείο της αυτοκριτικής — η αποτυχία του οφείλεται στην πρόκληση του ίδιου του φιλότιμου του Λαού και στην εξουθενωτική επιδίωξη ταπεινώσής του, σα να επρόκειτο περί κατακτητή ή ιδιοκτήτη του Κράτους.

Μνημονεύω επί λέξει όσα σχετικά εξομολογείται, ο ίδιος ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, αντί της επανάληψης όλων εκείνων των επισημάνσεων που κάναμε όλοι μας στη διάρκεια της 30μηνιας και πλέον διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ. Μιλώ με δικά του λόγια:

— Αντί η εξουσία να περνά στο Λαό, παρέμεινε σε κάποιους αποκομένους αντιπροσώπους της αλλαγής.

— Αθέμιτη αναβίωση ενός νέου τύπου πελατειακού συστήματος διαμεσολάβησης.

— Φαβοριτισμός, αλλαζονεία, παραγοντισμός, ρεβανσισμός, κλίμα ανασφάλειας σε χαμηλόβαθμους υπαλλήλους (διάβαζε: πρωτοφανείς διώξεις που επαναλαμβάνονται υπό μορφή πογκρόμ μετεκλογικά).

— Λαθεμένη ενημέρωση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

— Το ήθος και το ύφος της εξουσίας διαμόρφωναν πολιτικό κλίμα αμφισβήτησης.

— Αυταρχισμός, αιφνιδιασμός, έλλειψη διαλόγου.

— Υπαναχωρήσεις, καθυστερήσεις.

— Άκριτη γενίκευση της καταγγελίας για συντεχνιακό πνεύμα.

— Αδυναμίες στο σχεδιασμό των εκδηλώσεων και στην αξιοποίηση των στελεχών και κύρια των βουλευτών.

Όπως έλεγε ο αειμνηστος Γεώργιος Παπανδρέου: «Τι χρειαίν άλλων μαρτύρων έχομεν;».

Όλα αυτά διατυπούμενα δημόσια από τον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ αποτελούν ακαταμάχητη μαρτυρία του τρόπου, με τον οποίο ασκήθηκε και ασκείται η εξουσία. Του τρόπου που τείνει να οδηγήσει σε εθνικό διχασμό υπό συνθήκες εξαιρετικά δύσκολες για τα εθνικά μας θέματα.

Το ερώτημα είναι: Αν η εξοργιστική αυτή αυταρχική άσκηση της εξουσίας συνδέεται απλώς με το κόμμα και τους φορείς του ή με τη φύση του κόμματος και τους τρίτο — σοσιαλιστικούς προσανατολισμούς του. Για κείνους που έχουν ανάλογη εμπειρία από παρόμοιους εξωτερικούς πειραματισμούς, αλλά και από την έσχατη τάση υπό εγκατάσταση συστήματος είναι βέβαιο ότι ο τρόπος άσκησης της εξουσίας ανταποκρίνεται προς την μεθοδολογία τέτοιων κινήσεων. Και συνδέεται κατά τρόπο αυτονόητο με τον λαϊκισμό, τον αυταρχισμό και την ιδεολογική ισοπέδωση που επιχειρήθηκαν ως τα σήμερα με έντονη λαϊκή αντιπαράθεση και εξοντωτικές βιαιότητες.

Η Νέα Δημοκρατία αντιπαρέρχεται βέβαια την πάγια τακτική της επιστράτευσης από μέρους του ΠΑΣΟΚ της μυθολογίας, των συνωμοσιών και των υπονομεύσεων της Δεξιάς, της ολιγαρχίας και του Δεξιού Τύπου. Είναι τόση η γελοιοποίηση που έχει υποστεί αυτή η σαθρή εχθρολογία, ώστε από μακρού κατέρρευσε, στα πλαίσια των ανόητων καταγγελιών. Είναι όμως ένα βέβαιο. Το ΠΑΣΟΚ χωρίς εχθρό είναι αδύνατο να υπάρξει. Είναι ίδιο των συστημάτων της νοοτροπίας αυτής. Και έχουμε όλοι παραστεί μάρτυρες του εναλλασσόμενου συναξαρίου των εκάστοτε εχθρών του ΠΑΣΟΚ.

Η ολιγαρχία, ντόπια και ξένη, η Δεξιά, η Νέα Δημοκρατία, το κεφάλαιο, το τραπεζικό σύστημα, οι μεσάζοντες, οι βιομήχανοι, οι βιοτέχνες, ακόμη και ομάδες εργατών. Και μόνο για τον λόγο

αυτόν, είναι χωρίς αντικείμενο οι νέες όψιμες επαγγελίες του για ήπιο κλίμα και για εγκατάλειψη της αυταρχίας και του φαβοριτισμού. Όταν το ίδιο ομολογεί ότι ασπάζεται την ταξική πάλη, χωρίς μάλιστα να μπορεί επιτέλους να προσδιορίσει υπέρ ποιός τάξης είναι, είναι αυτονόητο ότι κάθε τάξη και κάθε κοινωνική ομάδα θα βαφτίζεται κάθε φορά εχθρός του, ανάλογα με τα συγκεκριμένα συμφέροντα της στιγμής.

Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΝΕΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Βρισκόμαστε σε μια νέα πολιτική πραγματικότητα. Από τη στάση και τη δράση της Νέας Δημοκρατίας θα εξαρτηθούν οι πολιτικές εξελίξεις στη Χώρα. Από την υπεύθυνη, δυναμική και ισχυρή πολιτική παρουσία της θα εξαρτηθεί η ομαλή πολιτική πορεία στον Τόπο. Δηλαδή, η είσοδος ή όχι σε μια δίνη πολιτικής αποσταθεροποίησης και η είσοδος ή μη σ' ένα σύστημα όπου τελικά θα ισχύσει η αρχή ότι: την ατομική πρωτοβουλία κι ευθύνη – θ' αντικαταστήσει μια τα πάντα ελέγχουσα γραφειοκρατία, την αλληλεγγύη κι αδελφότητα – το ταξικό μίσος, την ελευθερία της επιλογής – φόβος και η ουρά στις θύρες των καταστημάτων.

Αυτή είναι η απάντησή μας στις δηλώσεις της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, που έκπληκτη και ανήσυχη για την ισχυροποίησή μας, σφουρίζει τώρα όπως ο φοβισμένος νυχτερινός διαβάτης, ότι «η Νέα Δημοκρατία δεν καθορίζει και δεν ρυθμίζει τις εξελίξεις». Κάνει χονδροειδές λάθος ο κ. Παπανδρέου.

Τις ποθητές εξελίξεις για την επιτυχία του ανθρώπου και για την προκοπή της Χώρας τις έχει επανειλημμένα καθορίσει η Νέα Δημοκρατία με δύναμη και με σαφήνεια. Και θα τις ρυθμίσει πάλι προσεχώς. Όπως επιτυχώς το έκανε στο παρελθόν.

Γιατί θέλει δε θέλει σύντομα θα πληροφορηθεί ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ότι ήδη η Νέα Δημοκρατία έγινε ο πρώτος και αποφασιστικός παράγοντας των πολιτικών εξελίξεων κι ότι σύντομα θα ξαναγίνει η Κυβέρνηση της Χώρας. Ενώ το ΠΑΣΟΚ που το 1981 ψηφίστηκε αρνητικά και όχι θετικά, το ΠΑΣΟΚ, που από 48% έγινε σε 30 μήνες 41,5%, θα περιοριστεί στις περιθωριακές φυσικές διαστάσεις του.

Ήδη ο συσχετισμός των πολιτικών δυνάμεων έχει ανατραπεί. Με βάση όλα όσα προηγούμενα είπα, επαναλαμβάνω ότι το κόμμα μας έχει τη λαϊκή πλειοψηφία του πρώτου κόμματος, η δε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει γίνει κίβλας Κυβέρνηση μειοψηφίας.

Αυτό γεννά για μας βαρύτερες υποχρεώσεις. Όχι απλώς να προπαρασκευαζόμαστε για τις εκλογές, αλλά και να είμαστε έτοιμοι με κυβερνητικό πρόγραμμα, που θ' αντιμετωπίσει με σταθερότητα, χωρίς παλινωδίες και αβεβαιότητες, ν' αναλάβουμε για μακρό διάστημα τη διακυβέρνηση της Χώρας. Πολύ σύντομα ο

Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα μάθει αν η Νέα Δημοκρατία «έχει τη δυνατότητα και την αξιοπιστία».

Εν όψει των εξελίξεων αυτών σήμερα **κηρύσσω προκαταβολικά ηθική και πολιτική επιστράτευση στελεχών και μελών του κόμματός μας για τη συνέχιση χωρίς ανάπαυλα, χωρίς χάσματα, καθ' όλη την καλοκαιρινή περίοδο.** Με σταθερή, αθόρυβη, χωρίς οξύτητες δουλειά, καλούμαστε όλοι, να ξεπεράσουμε τους εχθρούς μας και ν' αντιμετωπίσουμε τη δραστηριότητα των αντιπάλων, που μετά την ήττα τους με τον κομματικό και κυβερνητικό μηχανισμό εργάζονται συστηματικά για την ανασύνταξή τους.

Παράλληλα, στο πλαίσιο της εθνικής και πολιτικής ανάγκης για την ενότητα του Ελληνικού Λαού, άσχετα από τα πολιτικά τους φρονήματα, καλώ όλους τους Έλληνες στο σπίτι, στο γραφείο, στο εργοστάσιο, στο χωράφι, στη γειτονιά, στο χωριό και στην πόλη, να δώσουν τα χέρια, ξεχνώντας τις πολιτικές διαιρέσεις και να συναδελφωθούν.

Ο κίνδυνος ενός νέου εθνικού διχασμού είναι μέγας. Δείγμα εξάλλου του αληθινού Δημοκράτη είναι και η ανοχή. Και προπαντός η ανοχή των φρονημάτων των άλλων. Οι Νεοδημοκράτες, με επικεφαλής την Ο.Ν.ΝΕ.Δ., πρέπει ν' αναλάβουν την πρωτοβουλία της συναδέλφωσης και πρώτοι να δώσουν πατριωτικό χέρι φιλίας, ακόμα και σε όσους υπο οποιεσδήποτε πολιτικές συνθήκες τους έβλαψαν. Δίνω την υπόσχεση ότι με την πρώτη ευκαιρία, ο ίδιος προσωπικά, θα επισκεφθώ σε χωριά τα λεγόμενα «αντίθετα καφενεύια». Η χειρονομία μας αυτή είναι άσχετη με τη συνέχιση του πολιτικού μας αγώνα, και δεν έχει την έννοια ότι θα κύπτουμε τον αυχένα στους διωγμούς και τη μισαλλοδοξία. Το νέο αυτό ήθος προϋποθέτει ότι θα τεθεί τέρμα στη δράση των περιφημων κλαδικών και στις προκατασκευασμένες διώξεις.

Θα θέλαμε να πιστέψουμε στις δηλώσεις του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ για εθνική ομοψυχία. Πως όμως αυτή συμβιβάζεται με το κήρυγμα της ταξικής πάλης, αλλά και τους δικούς του υπαινιγμούς, που ανάγονται στους παράγοντες του πολιτεύματος, ότι εφεξής «οι αναφορές δεν πρέπει να είναι θολές».

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΜΑΣ

Για τη μελλοντική πορεία του κόμματός μας, θεμελιώδους σημασίας είναι η επαναβεβαίωση και συγκεκριμενοποίηση της πολιτικής φυσιογνωμίας της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία είναι επιλεκτική σύνθεση ιδεών και προώπων, με μια σαφή ομοιογένεια και ανταποκρίνεται στην αρχή του μέτρου, της ισορροπίας, μακριά από οποιεσδήποτε ακρότητες.

Δεν χρειάζεται να τονίσουμε ότι δεν είναι ταξικό κόμμα. Είναι το κόμμα του Λαού. Σε σχέση με τη σημερινή διαμόρφωση των πο-

λιτικών δυνάμεων, η Νέα Δημοκρατία είναι ουσιαστικά το κόμμα του μεσαίου χώρου, όπως άλλωστε απέδειξε με την πολιτεία της.

Στα πλαίσια της συγκεκριμενοποίησης της ιδεολογίας μας θα εκδοθεί σύντομα πολιτική διακήρυξη, όχι απλώς εμφανίζοντας τις βασικές μας αρχές, αλλά και δείχνοντας τη συνεχή εφαρμογή τους, στους τομείς της πολιτικής δραστηριότητας.

Πιστεύοντας στο ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό, πιστεύουμε σ' ένα σύστημα που αντικειμενικός του σκοπός είναι η ελευθερία ως μέσο και ως σκοπός. Με την Ελευθερία για την Ελευθερία.

Ενώ ο φιλελευθερισμός αποβλέπει στην ελεύθερη έλλογη δραστηριότητα των ατόμων, η ριζοσπαστική μας κατεύθυνση υποδηλώνει συγχρόνως τη διαρκή, έγκαιρη και άριστη προσαρμογή των θεσμών, έτσι ώστε να πραγματοποιείται το καλλίτερο πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό αποτέλεσμα κάθε φορά.

Ο ριζοσπαστικός φιλελευθερισμός είναι ένα κίνημα. Και είναι μάλιστα ένα κίνημα, που δημιουργήθηκε ύστερα από τ' αποτυχημένα πειράματα των ποικίλων σοσιαλιστικών μετασχηματισμών. Αποβλέπει στην απελευθέρωση των ανθρώπων από τα δόγματα, από την καταπίεση της προσωπικότητας, από την υπερτροφική επέκταση του Κράτους και την υπέρμετρη έξαρση της υλοκρατίας, από τον πολιτικό αυταρχισμό, που καταργεί ή αλλοιώνει έντεχνα τα πολιτικά δικαιώματα του ατόμου. Αποβλέπει στην απελευθέρωση από την πνιγηρότητα του πολύπλοκου, αντιφατικού και δαπανηρού παρεμβατισμού, που μετατράπηκε σε αυτοσκοπό, αποβλέπει στην απελευθέρωση από τον υπέρμετρο συγκεντρωτισμό των εξουσιών, από το μονοπώλιο της πληροφόρησης, από τον κίνδυνο ν' αντικατασταθούν τα πολιτικά κριτήρια αποφάσεων με τεχνοκρατικές επιταγές, ή με τάχα πατερναλιστικές συνταγές, που ορίζουν όμως για πατέρα το παμφάγο Κράτος.

Μικρότερο κράτος, ορθολογικότερος ανταγωνισμός, αποκέντρωση εξουσίας και αποφάσεων. Ακριβώς το αντίθετο από κείνο που εφαρμόζει στην πράξη το ΠΑΣΟΚ, παρά τις θεωρητικές διακηρύξεις του. Η συγκεκριμενοποίηση αυτής της ιδεολογίας θα φωτίσει στην πράξη το πολιτικό μας πρόγραμμα.

Είναι ανάγκη να τονίσουμε ότι η Νέα Δημοκρατία δεν πρέπει να πέφτει στην παγίδα Δεξιά - Αντιδεξιά, Αριστερά - Αντιαριστερά, Μαρξιστική - Αντιμαρξιστική, Καπιταλιστική - Αντικαπιταλιστική, Σοσιαλιστική - Αντισοσιαλιστική.

Χρειάζεται τώρα περισσότερο παρά ποτέ, εν όψει μάλιστα εκλογικής αναμέτρησης, να προσδιορίζουμε τι είμαστε, όχι τι δεν είμαστε, τι θέλουμε, όχι τι δε θέλουμε. Είμαστε εναντίον κάθε δόγματος και κάθε ετικέτας.

Υπάρχει μια πολιτική αλήθεια σε κάθε στιγμή, σε κάθε χώρο, σε κάθε ανθρώπινη κοινωνία. Το κύριο γνώρισμα του φιλελευθερισμού μας είναι ότι επιτρέπουμε σε κάθε στιγμή την ανταπόδειξη στην παραδεγμένη αλήθεια:

Γι' αυτό διακηρύσσουμε ότι:

– Είμαστε υπέρ της Ελευθερίας, κατά του ολοκληρωτισμού.

– Υπέρ της φιλελεύθερης οικονομίας, κατά του κολλεκτιβισμού.

– Υπέρ της κοινωνικής Δικαιοσύνης και κατά της δήθεν Δικαιοσύνης που αποστερεί την Ελευθερία.

– Είμαστε υπέρ μιας ισότιμης Ελλάδας μέσα στη Δημοκρατική Ευρώπη, και **κατά** της απομόνωσής της στη Δύση, και **κατά των αναζητήσεων κάποιας θέσης στον ανοργάνωτο κι αδύναμο Τρίτο Κόσμο.**

– **Είμαστε υπέρ της αγάπης κι όχι υπέρ του ταξικού μίσους.**

– **Είμαστε υπέρ της υπευθυνότητας και όχι της ανευθυνότητας.**

– **Είμαστε υπέρ των έργων και όχι υπέρ των λόγων.**

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ στο κείμενο της ομιλίας του προς την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματός του, υπαναχωρεί τώρα από τη σαφή πολιτική γραμμή του σοσιαλισμού και γυρίζει στην καλούμενη μικτή Οικονομία. Είναι άγνωστο αν η τακτική αυτή είναι πολιτικός οππορτουνισμός η σαφής υπαναχώρηση, δοθέντος ότι μέσα στο ίδιο του το κόμμα οι συντηρητικές και οι ακραίες δυνάμεις δεν έχουν σταματήσει να διεκδικούν την επιβολή των αποφάσεών τους στην διαρκώς ταλαντευόμενη γραμμή τους κόμματος. Το βέβαιο είναι ότι καμιά περιγραφή, καμιά συγκεκριμένη εικόνα της δομής και λειτουργίας του συστήματος που προτείνεται δεν υπάρχει. Για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται ότι το ΠΑΣΟΚ ξέρει τι δεν θέλει, αλλά δεν ξέρει τι θέλει.

Όσον αφορά την Ιδεολογία και το Πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, είναι γνωστό ότι το σύστημα της είναι ανάλογο με εκείνο που ισχύει και εφαρμόζεται στη Δυτική Ευρώπη και με το οποίο η Ευρώπη σημείωσε τη σημερινή της πρόοδο σε συνδυασμό με την Ελευθερία.

Ρωτώ τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ: Σε ποια Χώρα του κόσμου έχει εφαρμοσθεί μαρξιστικός σοσιαλισμός, όπως αυτός που επαγγέλλεται και παράλληλα διατηρείται η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία; Πού; Σε ποια Χώρα; Όπου υπό την Α ή Β μορφή εφαρμόστηκε ο μαρξισμός, καταργήθηκε η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία;

Και ρωτώ ακόμη: Είναι δείγμα δημοκρατικότητας και Κοινοβουλευτικής συνειδησης ο ισχυρισμός ότι **ποτέ πια** η Νέα Δημοκρατία και **μόνιμα** το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία;

Και μόνο το γεγονός ότι ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ αναγκάζεται ν' απολογείται γιατί τάχα δεν υποστηρίζει το Σύνταγμα και τη Δημοκρατία (χωρίς σαφή αναφορά στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία) σε σχέση με το σοσιαλισμό, είναι χαρακτηριστικό.

Για τη Νέα Δημοκρατία σημασία έχει ότι η βέβαιη πια απώλεια της αυτοδυναμίας του ΠΑΣΟΚ και η σαφής παλινωδία στις απο-

φάσεις του, που έχουν διαταράξει την ισορροπία των τοικίλων ιδεολογικών ομάδων, από τις οποίες συγκροτείται, οδηγούν με βεβαιότητα σε εσωκομματικές διεργασίες, στις οποίες η βεβαιωθεί η ηγεσία του, ούτε αναμειγνύεται ούτε επιθυμεί ν' αναμειχθεί το κόμμα μας.

ΤΙΜΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το διανεμημένο σε προσχέδιο Πρόγραμμά μας, του έχει και βάθος και πληρότητα, με βάση τις διατυπωθείσες από τις Επιτροπές μας παρατηρήσεις, θα υποστεί νέα επεξεργασία. Τα βασικά στοιχεία του θα περιληφθούν σ' ένα είδος προγραμματικού μανιφέστου, που θα εκφράζει για πρώτη ίσως φορά στην Ιστορία των κομμάτων, συγκεκριμένες λύσεις σε συγκεκριμένα προβλήματα και θα εκφράζει τη σειρά προτεραιότητας, όπως την αξιολογεί το κόμμα μας, στα προβλήματα αυτά. Αυτό σημαίνει ότι το κόμμα μας εισάγει μια νέα αρχή στη πολιτική προοπτική. Όχι γενικότητες και αοριστίες που επιτρέπουν την παγίδευση του εκλογέα, αλλά σεβασμός του πολίτη στο δικαίωμα της επιλογής. Θα ήθελα με την ευκαιρία που θίγω το κεφάλαιο Πρόγραμμα, να υπογραμμίσω ότι το κόμμα μας, όπως προκύπτει από το προσχέδιο, τοποθετεί στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντός του — παράλληλα προς τα θέματα άμεσης ανάγκης επανασταθεροποίησης της οικονομίας — τη διοικητική αναδιοργάνωση, τη διαμόρφωση ενός νέου σύγχρονου και αποτελεσματικού Κράτους. Η μεγαλύτερη αποτυχία του ΠΑΣΟΚ σημειώθηκε στην αδυναμία του να διαμορφώσει μια σύγχρονη διοίκηση. Κατά το παρελθόν για μάρ, παράλληλα προς αυτήν την προσπάθεια, προείχε η ανάπτυξη υποδομής και η προώθηση των επενδύσεων που επιτρέπουν ακόμη, άσχετα από οποιαδήποτε λάθη, στην οικονομία μας να επιζεί στα χέρια του ΠΑΣΟΚ. Σύνθημα επίσης του κόμματός μας και άξονας της πολιτικής μας ήταν και είναι ακόμα περισσότερο τώρα, η ανανέωση.

Σύντομα θα καταστεί γνωστή στο Λαό, η αλλαγή μεθόδων οργάνωσης, τεχνικής συστήματος, τρόπων επικοινωνίας με το Λαό, γενικά λογικής ανανέωσης, σ' όλα τα επίπεδα της δραστηριότητάς μας. Γραμμή μας είναι μια νέα — Νέα Δημοκρατία.

Μαζί με την υπευθυνότητα και τη σωφροσύνη, που ενέπνεε εμπιστοσύνη στο Λαό μας, θέτουμε ως κεντρικό μας θέμα τη διαρκή αγωνία, ανησυχία, υγιή αμφισβήτηση και υγιή καινοτομία. Και στο αντιπολιτευτικό και στο κυβερνητικό μας έργο. Ούτε δυσπιστία στις επιβεβλημένες αλλαγές, ούτε ανεπάρκεια στο μεταβολισμό των ιδεών. Για το λόγο αυτό θα πυκνώσουμε τις επαφές και συνδέσεις, που έχουμε αρχίσει με όλα τα ομοιογενή κόμματα στον Κόσμο, θα εντείνουμε τη διαρκή ενημέρωση στους στόχους τους, και την ανταλλαγή εμπειρίας.

Υπήρξε κι αυτός ένας από τους λόγους, για τον οποίο κρίθηκε σκόπιμη η σύσταση Ειδικής Τεχνικοοικονομικής Επιτροπής, επιφορτισμένης με τη μελέτη των καθημερινών κοινωνικο - οικονομικών μεταβολών των επιστημονικών και τεχνικών πολιτικών μεθόδων και των σύγχρονων πορισμάτων της Επιστήμης και της Τεχνικής. Για τον ίδιο λόγο το κόμμα μας, παρά την ανεπάρκεια των μέσων μας, θ' αναθέτει κατά διαστήματα τη διενέργεια δημοσκοπήσεων, για την παρακολούθηση των προθέσεων της κοινής γνώμης. Την ευθύνη αυτή θα έχει ο συνιστώμενος ιδεολογικο - ενημερωτικός τομέας.

Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ

Η στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας υπαγορεύεται από την ανάγκη προσαρμογής στον εκλογικό στόχο. Για μας η ετοιμότητα για την επικείμενη μάχη, μ' έναν αντίπαλο που προκρίνει περισσότερο το κομματικό από το γενικό συμφέρον, είναι πρωταρχικής σημασίας. Κατ' αρχήν αρνούμαστε οποιοδήποτε εκλογικό αιφνιδιασμό. Και κάνουμε γνωστό ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται να δεχτούμε από κυβέρνηση μειοψηφίας, μέτρα που θα αποβλέπουν στην εκβίαση του λαϊκού φρονήματος. Υποστηρίζουμε την ανάγκη διατήρησης του ισχύοντος εκλογικού συστήματος, χωρίς ν' αποφεύγουμε να υπογραμμίσουμε άλλη μια ασυνέπεια του ΠΑΣΟΚ, το οποίο μιλάει τώρα για «σύστημα απλής αναλογικής» ενώ πρώτα σαφώς διακήρυττε ότι ήταν υπέρ της απλής αναλογικής.

Η Νέα Δημοκρατία έχει ήδη ταχθεί υπέρ της επαναφοράς του σταυρού προτίμησης. Κι αν ακόμη το σύστημα αυτό ήταν συνταγματικά ή ουσιαστικά ορθό, σε κανένα μέρος του Κόσμου δεν ισχύει, όπως εισήχθη στην Ελλάδα, σε κάθε δε περίπτωση προϋποθέτει συνδυασμό με το ανάλογο σύστημα και την εκλογική περιφέρεια.

Είναι αυτονόητο ότι σε καμιά περίπτωση δεν θα δεχτούμε να προχωρήσουμε σε εκλογές με την παρουσία στην Κυβέρνηση κατά την εκλογική περίοδο των τεσσάρων κρίσιμων Υπουργών, με τους σημερινούς Νομάρχες, καθώς και με τη σημερινή διοίκηση της τηλεόρασης. Είναι κιόλας συνταγματικό έθιμο η αλλαγή των 4 Υπουργών κατά τη διεξαγωγή εκλογών και το ΠΑΣΟΚ είναι εκείνο που λιγότερο από όλα τα κόμματα δικαιούται να υποστηρίξει αντίθετη γνώμη.

Όσον αφορά την τηλεόραση, ο ρόλος της οποίας αποτελεί το μελανότερο σημείο της σημερινής Δημοκρατίας, η Νέα Δημοκρατία δηλώνει ότι εις μιν το μέλλον, με ανάλογη συνταγματική μεταβολή, θα εισαγάγει τον ελεύθερο ανταγωνισμό των τηλεοπτικών και τηλεακουστικών μέσων, για δε το άμεσο μέλλον ζητάει βάσει του Συντάγματος την πραγματική ανεξαρτητοποίηση της σχετικής Υπηρεσίας και την ανάθεσή της σε πρόσωπο κοινής εμπιστοσύνης.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι όταν έλθει στην εξουσία θα επιτύχει ώστε η πληροφόρηση να καταστεί δικαίωμα των πολιτών και να υπάρξει όχι μόνο δικαίωμα προσπέλασης προς τις πηγές, αλλά και διαμόρφωση αυτόνομης, ανεξάρτητης, όπως η Δικαιοσύνη, Υπηρεσίας διευκόλυνσης και εποπτείας της πληροφόρησης.

Θ' αξιώσουμε επίσης την εφαρμογή στις επικείμενες εκλογές της τελευταίας απογραφής. Και δεν βλέπει να επαναλάβω ότι παράλληλα θα ζητήσουμε την κρατική χρηματοδότηση της μετάβασης των ετεροδημοτών στις Πατρίδες τους για την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Χωρίς να επικαλούμαστε κομμουνιστικούς μπαμπούλες, είναι ανάγκη να ξεκαθαρίσουμε με σαφήνεια στο Λαό ποιά είναι τα σημεία της ιδεολογίας και της πολιτικής του μαρξιστικού ΠΑΣΟΚ, που μοιάζουν και ποιά πού διαφέρουν από την ιδεολογία και την πολιτική των Κ.Κ. Από την άποψη αυτή είναι εύλογο να καταγγέλλονται όλες οι μορφές συνεργασίας ΠΑΣΟΚ και Κ.Κ., όπως έγινε στις Δημοτικές εκλογές, καθώς και όπως έγινε στις πρόσφατες, με παράλληλη διευκρίνιση ότι οι κινήσεις μας είναι χειραφετημένες από τις συνεργασίες αυτές, χωρίς προσφυγή στους κομμουνιστικούς κινδύνους. Κάθε τέτοια συνεργασία είναι πάντως ανάγκη να καταγγέλεται με μεγαλύτερη σαφήνεια απ' όσο στο παρελθόν για την ενημέρωση των εγκλωβισμένων στο ΠΑΣΟΚ υπολειπομένων κεντρικών δυνάμεων, και για να βεβαιωθούν οι ψηφοφόροι μας ότι σε καμιά περίπτωση το εκλογικό αποτέλεσμα της συνεργασίας δεν θα ισούται προς το σημερινό άθροισμα των ποσοστών των δύο κομμάτων. Είναι αναμφισβήτητο ότι το μέτωπο υπάρχει. Η σαφής αποκάλυψή του και η εξήγηση των συνεπειών του είναι έργο δικό μας.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στο πλαίσιο της οργανωτικής μας προσπάθειας, επαναλαμβάνω, μεγάλης σημασίας είναι η ίδρυση Επιτροπής Εκλογών και σχετικού γραφείου, που θα συνεργάζεται στενά με την ΚΕΠΟ. Έργο της Επιτροπής αυτής είναι η επεξεργασία όλων των πολιτικών και οργανωτικών μέτρων που ενδείκνυνται για την επικείμενη εκλογική αναμέτρηση, καθώς και η υπόδειξη των αναγκαιών για τον σκοπό αυτό οργάνων.

Τέλος, στο πλαίσιο των επιδιώξεών μας αυτών, είναι ανάγκη να υπογραμμίσω ότι προσωπικά θα παρακολουθήσω την εφαρμογή

κάθε μέτρου αναγκαίου, για τον επαναπατρισμό των εγκλωβισμένων στο ΠΑΣΟΚ κεντρικών δυνάμεων, για τη συγκέντρωση των υπολοίπων ανένταχτων κεντρικών δυνάμεων, καθώς και τη συνεννόηση των κεντρικών προσωπικοτήτων¹.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι επιτελέσαμε σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα, αλματώδη πρόοδο στον οργανωτικό τομέα, παρά την έλλειψη επαρκούς εμπειρίας και τις δυσχέρειες που δημιουργήσε η εκφοβιστική λειτουργία του κυβερνώντος κόμματος, ιδιαίτερα στα χωριά. Βρισκόμαστε ήδη σε μια νέα φάση, κατά την οποία απαιτούνται συνεχείς προσαρμογές, ιδιαίτερα εν όψει των εκλογών, αλλά και εν όψει του ευρύτερου πεδίου επιρροής του κόμματος.

Αποφασίσαμε ήδη τη λήψη ορισμένων οργανωτικών μέτρων. Δεν παραλείπω όμως να τονίσω ότι όλοι οι βουλευτές, όλα τα μέλη των Νομαρχιακών και άλλων Επιτροπών καλούνται σε σύντομο χρονικό διάστημα να υποβάλουν απόψεις. Τη συγκέντρωση και αξιολόγηση των απόψεων αυτών, παρεκλήθη να επωμισθεί ο πιστός αγωνιστής και Νέστορ του κόμματός μας κ. Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου.

Επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω μερικές από τις αποφάσεις αυτές, καθώς και άλλες που βρίσκονται υπό μελέτη:

1. Συνεστήθη Συντονιστική Επιτροπή Πολιτικής πού εξοικειώνει τους βουλευτές ή πολιτευτές με το κυβερνητικό έργο και εξασφαλίζει ευρύτερη ενημέρωση, ευθύνη και συντονισμό, ώστε και η χάραξη πολιτικής και η άσκηση αντιπολίτευσης νά γίνεται με διάφορο ήθος σε σχέση με το αντίπαλο κόμμα. Στη Συντονιστική αυτή Επιτροπή Πολιτικής (ΣΕΠ), που θα συνέρχεται πάντως μια φορά το μήνα, μετέχει το Πολιτικό Γραφείο, και οι Πρόεδροι των Ο.Κ.Ε., που ως γνωστόν εναλλάσσονται κατά τις κοινοβουλευτικές περιόδους.

2. Αποφασίσθηκε ο καταμερισμός έργου και η ανάληψη ειδικών αρμοδιοτήτων και ευθυνών από τα μέλη του Πολιτικού Γραφείου. Μέχρι τώρα ανατέθηκε ο τομέας των εκλογών, ο τομέας της ιδεολογίας και ενημέρωσης, ο α-

1. Η περικοπή αυτή της εισήγησης μου, λαθμενά ερμηνεύτηκε από ορισμένες εφημερίδες ως έχουσα την έννοια, ότι η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ θα αρχίσει συνεννοήσεις με κεντρικές προσωπικότητες για την «προσχώρησή» τους στους κόλπους της.

Η έννοια είναι τελείως διαφορετική και περιχαράσσει την επιδίωξή μας, για συνένωση των κεντρικών προσωπικοτήτων.

Η επιδίωξή μας αυτή ενισχύεται άλλωστε και από άλλη περικοπή της εισήγησης μου που αναφέρεται στην «τύχη» των μικρών κομμάτων (σελίδα 9). «Για μερικά, από εκείνα που εκινούντο στο μεσαίο χώρο, τονίζω, λυπούμαστε που εκμηδενίστηκαν. Γιατί θα ήταν χρήσιμα».

γροτικός τομέας. Υπολείπεται η περαιτέρω κατανομή.

Για το συντονισμό του όλου έργου συνιστάται Επιτροπή Οργανωτική, με Πρόεδρο τον κ. Κωνσταντίνο Παπακωνσταντίνου, στην οποία θα μετέχουν ο γενικός γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο Πρόεδρος της ΚΕΠΟ, εκπρόσωπος της Διοικούσας Επιτροπής, εκπρόσωπος της Εκτελεστικής Επιτροπής και οι Πρόεδροι του Τμήματος Γυναικείων θεμάτων και της Νεολαίας.

Πρωταρχικής σημασίας θέμα είναι η επέκταση των τοπικών Ὄργανώσεων σ' όλη την Ελλάδα ή τουλάχιστον η εγκατάσταση μέσα σε διάστημα ενός μηνός αντιπροσωπειών της Νέας Δημοκρατίας. Σύνθημά μας: Κανένα χωριό χωρίς τη σημαία της Νέας Δημοκρατίας.

Παράλληλα προς την υπάρχουσα Γενική Οικονομική Επιτροπή που τελεί υπό τον κ. Ανδρέα Ζαΐμη, συστήσαμε ήδη Ειδική Επιτροπή υπό την ευθύνη μέλους του Πολιτικού Γραφείου. Ἔργο της Ειδικής Επιτροπής θα είναι η βοήθεια της Γενικής, για την ανάπτυξη των οικονομικών του κόμματος, για την εισαγωγή νέων μεθόδων εξασφάλισης πόρων και την πραγματοποίηση οικονομικών.

Μας είναι πολύ χρήσιμη η επίτευξη ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ βουλευτών και κομματικών επιτροπών καθώς και μεταξύ των μελών των Ἐπιτροπών. Χωρίς τη συνεργασία αυτή η πρόοδος του κόμματος είναι δυσχερής.

Ἐχει ήδη ανακοινωθεί η απόφαση του κόμματος να προχωρήσει στη διεξαγωγή αρχαιρεσιών για την ανάδειξη από τους οπαδούς μας των μελών των Ἐπιτροπών. Θεωρώ απαραίτητο να υπάρχει κατά μήνα σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας συνάντηση και σύσκεψη των προέδρων των Επιτροπών μας.

Θα συγκεντρώσουμε Επιστημονική Ομάδα, έργο της οποίας θα είναι η μελέτη και έρευνα των λαμβανόμενων και των αναγκαίων μέτρων και η ενημέρωση των Προέδρων και των αρμοδίων οργάνων. Η Ομάδα αυτή θα βρίσκεται σε επαφή με το Ινστιτούτο του κόμματος. Θα μεθοδεύσουμε τακτικές συγκεντρώσεις των βουλευτών και των Ευρωβουλευτών για την αμοιβαία ενημέρωση.

Δεν παραλείπω να τονίσω με την ευκαιρία, ότι το ΠΑΣΟΚ στερείται πολιτικής όσον αφορά την Ε.Ο.Κ., ότι από μακρόν εγκατέλειψε το σύνθημα εκτός της Ε.Ο.Κ., και ότι η επιβίωσή του στην Κυβέρνηση είναι αδύνατη χωρίς την προσφορά της Ε.Ο.Κ., την οποία εξασφάλισε η υπευθυνότητα και η προνοητικότητα του κόμματός μας.

Ο λαός είναι ανάγκη να μάθει ότι το ΠΑΣΟΚ μη μπορώντας να δώσει μάχη υπέρ της Ε.Ο.Κ., για να μην εμφανισθεί έκδηλα ότι αντιφάσκει προς τις διακηρύξεις του, εφεύρε τη διέξοδο ενός αυτονόητου, άχρωμου συνθήματος: Πρώτα η Ελλάδα.

Για την επιτυχία της προσπάθειάς μας, Κύριοι Συνάδελφοι, πρέπει να πυκνώσετε τις επισκέψεις σας στις εκλογικές σας Περιφέρειες.

Σας παρακαλώ κάθε μήνα να υποβάλετε στον οργανωτικό Πρό-

εδρο κ. Κωνσταντίνο Παπακωνσταντίνου, δελτίο για την πολιτική κατάσταση της περιοχής σας και κρίσεις για την ενδεικνυόμενη αντιμετώπισή της.

Με νέες μεθόδους, επαρκές προσωπικό κι ελπίζω πλέον με αποτελεσματικά μέσα, θα λειτουργήσει η Υπηρεσία Ενημέρωσης, με την οποία θα συντονισθεί και η Επιτροπή Ιδεολογίας και η Επιτροπή Προγράμματος με υπεύθυνο μέλος του Πολιτικού Γραφείου. Θα εγκαινιάσουμε τακτική επικοινωνία με τους συντάκτες του Ελληνικού και του Αλλοδαπού Τύπου, θ' αναπτύξουμε πληρέστερη συνεργασία με τον επαρχιακό Τύπο και θα εφαρμόσουμε νέες μορφές επικοινωνίας με τους οπαδούς μας.

Στο πλαίσιο των ενημερωτικών προσπαθειών, παρά τις οικονομικές δυσχέρειες, θα οργανώσουμε μορφωτικά σεμινάρια των στελεχών μας, πυκνώνοντας πριν απ' όλα εκείνα που ήδη μ' επιτυχία κάνει το Ι.Κ.Ε.Μ. Θα πραγματοποιήσουμε επίσης ειδικές χρήσιμες εκδόσεις, σχετικές με την ιδεολογία και τα προγράμματα των συγγενών κομμάτων.

Για την καλλίτερη συνεργασία μας με τα συγγενή κόμματα του εξωτερικού μελετάμε την οργάνωση Διεθνούς Συνεδρίου στη Χώρα μας. Θεωρούμε ότι αυτό θα συσφίξει ακόμα περισσότερο τις σχέσεις μας με τα κόμματα αυτά και θα μας δώσει την ευκαιρία ν' ανταλλάξουμε εμπειρίες.

Σαφής είναι στο σημείο αυτό η προειδοποίησή μας προς την Κυβέρνηση για τον επαίσχυντο ρόλο της τηλεόρασης. Οπως προείπα, θα αγωνισθούμε για την ανάθεση της ευθύνης αυτής της ενημέρωσης, που κατά το Σύνταγμα πρέπει να είναι αντικειμενική για όλα τα κόμματα, σε πρόσωπο κοινής εμπιστοσύνης, σε κάθε δε περίπτωση μελετάμε τη συνεργασία με αλλοδαπούς και ημεδαπούς Οίκους, που θα πρόσφεραν πρόσφορα μέσα ανταγωνιστικής τηλεοπτικής παρουσίασης των δικών μας απόψεων.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΑΚΟΜΜΑΤΙΣΤΟΣ

Στον τομέα του συνδικαλισμού, όπου το κόμμα μας παρά την ατμόσφαιρα εκβιάσεων και φοβίας, πέτυχε ταχύτατα την επέκταση των ιδεών του, θα εξακολουθήσει να μάχεται υπέρ της κομματικής ανεξαρτησίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Επιδίωξή μας είναι η αρμονική ενοποίηση όλων των ανεξάρτητων και αδέσμευτων Οργανώσεων στον επαγγελματικό τομέα, ώστε να προστατεύουν αποτελεσματικότερα τα συμφέροντά τους. Θ' αναθέσω σε μέλος ή μέλη του Πολιτικού Γραφείου και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, κατόπιν διαλόγου με τους ενδιαφερόμενους να προσπαθήσουν να τους βοηθήσουν στη γρήγορη και ορθή διαμόρφωση του ελεύθερου συνδικαλιστικού χώρου.

ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Θ έλθα αγαπητοί Συνάδελφοι να σας κάνω μια απεικόνιση των γενικών γραμμών, μέσα στις οποίες κινήθηκε και θα κινηθεί το κόμμα. Κι ενώ δεν εξάντλησα βέβαια το θέμα, νομίζω ότι ήδη σας κούρασα. Γι' αυτό δεν θα επανέλθω σε όσα έχουν ανάγκη συμπλήρωσης ή και που θα έπρεπε να εγείρω ενώπιόν σας.

Θ' αναφερθώ μόνο σε μερικά πολύ επείγοντα θέματα. Πριν μπει το φθινόπωρο θα πραγματοποιηθεί ένα μεγάλο Συνέδριο του Γυναικείου Τμήματος της Νέας Δημοκρατίας. Επίσης θα γίνουν φεστιβαλικές εκδηλώσεις της ΟΝΝΕΔ σ' όλη τη Χώρα και θα οργανωθούν 4 επαρχιακά - τονίζω επαρχιακά, όχι νομαρχιακά - Συνέδρια της ΚΕΠΟ. Το πρώτο θα οργανωθεί στην Κόνιτσα. Θα σας παρακαλέσω όλους να βοηθήσετε αυτές τις εκδηλώσεις κατά τον τρόπο που καθένας σας θα κρίνει προσφορότερο.

Ο δυναμισμός των οργανωτών εγγυάται ότι θ' αποτελέσουν έμπρακτες αποδείξεις της ζωντάνιας του κόμματος και ότι θ' ακουστούν σ' όλη την Ελλάδα σαν σάλπισμα - προσκλητήριο.

Θα σας παρακαλέσω ακόμη και εξίσου θερμά να βοηθήσετε τα οικονομικά του κόμματος. Τρόποι υπάρχουν πολλοί.

Καθένας ας διαλέξει εκείνον που του ταιριάζει. Θεωρώ όμως ότι η έκκληση αυτή που σας κάνω επιβάλλεται ν' αποδώσει. Γιατί αν η κρατική επιχορήγηση μας λύνει τα καθημερινά οικονομικά προβλήματά μας δεν μας λύνει τα έκτακτα. Αυτά μπορεί ν' ανακύψουν ξαφνικά και να είναι φοβερά πιεστικά.

Για ν' αναφερθώ στη σοβαρότερη περίπτωση - μπαίνουμε στην ευθεία των εκλογών και δεν έχουμε τουλάχιστον ένα σοβαρό μέρος των χρημάτων που θα χρειασθούν για τη διεξαγωγή τους. Η κατάσταση της αγοράς είναι δραματική. Χρηματοδοτήσεις από ξένες πηγές ή από ιδιώτες πολύ μεγάλης οικονομικής επιφάνειας εμείς δεν έχουμε. Πρέπει να δημιουργήσουμε ένα χωριστό ταμείο διεξαγωγής εκλογών, το οποίο να τροφοδοτούμε από τώρα και τακτικά με μηνιαίες συνδρομές, ή με έκτακτες, όταν έχουμε την ευκαιρία να βρούμε τέτοιες.

Απάνω σ' αυτή τη βάση είχα δοκιμάσει και άλλοτε και καταβλήθηκε μια προσπάθεια. Δεν απέδωσε. Τώρα είναι απαραίτητο ν' αποδώσει. Και μπορεί ν' αποδώσει πολλά αν το θελήσουμε. Νεοδημοκράτες διατεθειμένοι να καταβάλουν κάθε μήνα από 1.000 έως 5.000 δραχμές υπάρχουν πάρα πολλοί. Εχω αποδείξεις περί αυτού. Επίμονα συνιστώ: Πάρτε την πρωτοβουλία να οργανώσετε καθένας μια ομάδα τέτοιων συνδρομητών.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΠΑΘΟΣ

Είναι ανάγκη να ριχτούμε όλοι στη δουλειά με αληθινό πάθος. Με βαθειά συναίσθηση ευθύνης θα σας εξομολογηθώ πως δεν βλέπω άλλη ειρηνική περίοδο της Ιστορίας μας, κατά την οποία

ν' αντιμετωπίσαμε τόσο καταστροφικές προοπτικές. Φοβάμαι ότι οι πολλοί δεν το συνειδητοποιούν γιατί τα μικρά εξωτερικά γνωρίσματα της ζωής τους δεν άλλαξαν ριζικά. Αν όμως κυττάξουμε προσεκτικά γύρω μας και αναλογισθούμε ποια βαθύτερα και καθοριστικά γνωρίσματα έχουν ριζικά αλλοιωθεί, δεν μπορούμε παρά να τρομάζουμε για το αύριο.

Βασικές λειτουργίες του Δημόσιου Βίου έχουν ξεθεμελιωθεί. Ορισμένες, ειδικότερες, προτιμώ νά μην τις αναφέρω και να μην τις σχολιάσω. Αλλά όταν συγκρίνουμε τη σημερινή διοίκηση μ' εκείνη που είχαμε στο κάπως απώτερο και στο πρόσφατο παρελθόν, βλέπουμε ότι χάθηκε εκείνη η ραχοκοκκαλιά, που στηρίζει την ευνομούμενη Πολιτεία, ακόμη και σε ώρες κρίσεων.

Όταν συγκρίνουμε την ορμή που είχε η Οικονομία μας, από το 1950 μέχρι το 1981, ακόμα και σε εποχές διεθνώς δυσκολότερες, αυτή την ορμή που άλλαξε την Ελλάδα των ερειπίων και των τάφων, και την έκανε μέσα σε 30 χρόνια Δυτική Ευρώπη, όταν τη συγκρίνουμε με το μαρasmus και τη φοβισμένη αβεβαιότητα του αύριο, τρομάζουμε γιατί βλέπουμε μπροστά μας τη χρεοκοπία. Δεν το καταλαβαίνουμε γιατί ξοδεύουμε. Ξοδεύει το Δημόσιο, ξοδεύει το Ι.Κ.Α., ξοδεύουν οι Οργανισμοί, ξοδεύουν οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις που εθνικοποιήθηκαν και έχουν μεγάλα ελλείμματα. Οι πάντες ξοδεύουν. Αλλά ξοδεύουν γιατί δανείζονται αλόγιστα. Δανείζονται στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Στο εσωτερικό κάπου τα δύο τρίτα των καταθέσεων, στο εξωτερικό τριπλασιαζόντας σχεδόν το προς αυτό χρέος που σημαίνει δυσκολότατη στο μέλλον εξόφληση του σε συνάλλαγμα.

Όταν συγκρίνουμε τις περιόδους της αξιοκρατίας που γνωρίσαμε, με τους τελευταίους 32 μήνες, που την αξιοσύνη πλειστών Ελλήνων καθορίζουν οι πράσινες κλαδικές ή άγνωστοι αγνώστων προσόντων. Όταν αναλογισθούμε πόσο είχαν καταλαγιάσει τα πάθη ήδη γύρω στο 1960, και τι ατμόσφαιρα αντιδικίας και μίσους καλλιεργείται επί 32 μήνες, και σε ποιο σημείο έφθασε και αυτό το ψυχικό νέφος.

Όταν σκεφθούμε τι αέρας αμφισβήτησης των πάντων προπαγανδίζεται με όλα τα δυνατά μέσα, όταν αναλογισθούμε τις συνέπειες της εξωτερικής πολιτικής μας, της πιο αλλοπρόσαλλης που υπήρξε ποτέ, σε οποιαδήποτε Χώρα, συνέπειες, που μπορεί να είναι βαθειές, διαρκείς ή και μη διορθωτικές, τότε καταλήγουμε στο συμπέρασμα που αντικειμενικά και με μεγάλη θλίψη κατέληξα προσωπικά: Οτι σε καμία ειρηνική περίοδο της Ιστορίας μας δεν αντιμετωπίσαμε τόσο καταστροφικές προοπτικές.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι απόλυτη ανάγκη να πέσουμε όλοι, όλοι στη δουλειά με πάθος.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η μόνη εγγύηση για μια ανάκαμψη στη φοβερά επικίνδυνη πορεία μας. Για ένα ομαλό πολιτικό μέλλον, για την εθνική ασφάλεια, είναι το Κόμμα με την πιο σαφή σύνθεση και πολιτική ομοιογένεια. Και με μια τεράστια προσφορά στον Τόπο. Ηρθε η στιγμή, με υπερηφάνεια για την προσφορά μας και περισσότερη αυτοπεποίθηση για το ρόλο μας, να δώσουμε στο Λαό να κατανοήσει ότι είμαστε πραγματικά η προσδοκία και η εγγύησή του.

Να τον πείσουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε τις απειλές, τις δήθεν νοθείες, τα δήθεν σχέδια του μετώπου, την ατμόσφαιρα του μονοκομματισμού και της φοβίας.

Και όταν στις προσεχείς εκλογές, οποτεδήποτε κι αν γίνουν, θα είμαστε η Κυβέρνηση της Ελλάδας θα τη διοικήσουμε με πνεύμα Δικαιοσύνης, Ελευθερίας και Προόδου.

Ευχαριστώντας Λαό και στελέχη μας, για την πίστη και την αφοσίωση τους, δηλώνουμε ότι οργανωμένοι σε αληθινά δημοκρατικό και μαχητικό κόμμα, επιχειρούμε τώρα τη μεγάλη και τελική εξόρμηση για την οριστική Νίκη.

Ή δευτερολογία του κ. Εύαγγελου Αβέρωφ

Μετά τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας μίλησαν κατά σειρά οι βουλευτές κ.κ. Α. Κρίκος, Αλ. Παπαδόγγονας, Ηλ. Βουγιουκλάκης, Τζ. Τζαννετάκης, Διάκος Μανουσάκης, Β. Κοντογιαννόπουλος και Ι. Σεργάκης.

Ο κ. Αβέρωφ σε δευτερολογία του είπε τα εξής:

«Θα ήθελα να πω δυο λόγια. Πρώτον, σχετικά με την καταγγελία του κ. Σεργάκη, ότι έχουν ενταθεί οι διωγμοί εναντίον οπαδών μας. Παρόμοιες καταγγελίες μου περιέρχονται και από άλλα στελέχη του κόμματός μας, από άλλες περιοχές.

Το πρόβλημα είναι πάρα πολύ ανησυχητικό και αν λάβουμε υπόψη την εποχή, στην οποία εμφανίζεται, καθώς και άλλες ενδείξεις που έχω — και κρίνω σκόπιμο να μην τις αναφέρω αυτή τη στιγμή — ενισχύεται η άποψη ότι όλα αυτά είναι προγραμματισμένα και γίνονται για να επηρεάσουν το φρόνημα του Λαού για τις προσεχείς εκλογές.

Για ν' αντιδράσουμε δυναμικά θα παρακαλέσω όλους σας, εφ' όσον έχετε τέτοια στοιχεία να μου τα υποβάλετε. Με βάση τα στοιχεία αυτά, πέρα από ένα δυναμικό διάβημα που θα κάνουμε στην Κυβέρνηση, θα την καταγγείλουμε στον ελληνικό λαό ότι από τώρα ετοιμάζει τη βία και τη νοθεία.

Δεύτερον, σχετικά με τ' αποτελέσματα των Ευρωεκλογών, στα οποία αναφέρθηκαν οι βουλευτές κ.κ. Τζαννετάκης και Κοντογιαννόπουλος, έχω να πω ότι δεν συμφωνώ καθόλου με την αποψή τους. Πρώτα - πρώτα, γιατί ξέρουμε ότι ασκήθηκε βία και τρομοκρατία, με όλα τα μέσα και ότι χρησιμοποιήθηκε ο κρατικός μηχανισμός για τον επηρεασμό των εκλογέων. Παρ' όλα αυτά εμείς κερδίσαμε 215.000 ψήφους και το ΠΑΣΟΚ έχασε 257.000. Αυτό σημαίνει ότι το αποτέλεσμα ήταν το MAXIMUM δυνατό, γι' αυτό και ικανοποιητικό. Αν μπορούσαμε να εξουδετερώσουμε αυτήν την τρομοκρατία, που είναι το «κλειδί» του όλου θέματος, θά επιτύχουμε τα επιθυμητά ποσοστά. Υπάρχουν και άλλες εγγενείς αδυναμίες, τις οποίες οπωσδήποτε θα συζητήσουμε. Αλλά δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι τὸ «κλειδί» είναι η τρομοκρατία.

Όπως σας απέδειξα στην εισήγησή μου το πραγματικό ποσοστό μας δεν είναι 38%, αλλά πολύ μεγαλύτερο. Με την ακολοθούμενη σήμερα πορεία μας, είναι εύκολο να γίνει 50%. Το πιστεύω ακράδαντα, χρειάζεται όμως να ριχτούμε όλοι στη δουλειά και να μπορέσουμε να υπερνικήσουμε το αίσθημα φοβίας, που καλλιεργεί το ΠΑΣΟΚ στους οπαδούς μας. Το πράγμα δεν είναι ακατόρθωτο.

Δεν έκανα κήρυγμα αισιοδοξίας κενό. Έκανα κήρυγμα αισιοδοξίας που ανταποκρίνεται στα πραγματικά. Καθένας είναι ελεύθερος να έχει άλλες εκτιμήσεις και άλλες σκέψεις για άλλους λόγους. Η δική μου πεποίθηση είναι αυτή που σας ανέπτυξα. Όσο για τ' άλλα νομίζω ότι θα βρούμε τις λύσεις. Ήδη καταστρώσαμε ένα σχέδιο δράσης και τα στελέχη στα οποία το αναθέσαμε αποτελούν

εγγύηση ότι θα φέρει λαμπρά αποτελέσματα.

Θα μου επιτρέψετε, κατ'άφε ο κ. Άβέρωφ, να σας υπενθυμίσω ότι έχω μια ζωή ολόκληρη αγώνων. Ποτέ δεν λογάριασα τίποτε. Ούτε υγεία, ούτε ζωή. Πντοτε ανταποκριθήκα στο καθήκον. Και κατά τον ίδιο τρόπο θ' ανταποκριθώ και τώρα».